

FATF

МЕТОДОЛОГІЯ

**З ОЦІНКИ ВІДПОВІДНОСТІ
РЕКОМЕНДАЦІЯМ FATF ТА
ЕФЕКТИВНОСТІ СИСТЕМ ПРОТИДІЇ
ВІДМИВАННЮ КОШТІВ ТА БОРОТЬБИ З
ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ**

Лютий 2013 року

*Неофіційний переклад здійснено
Державною службою фінансового
моніторингу України*

МЕТОДОЛОГІЯ

**З ОЦІНКИ ВІДПОВІДНОСТІ РЕКОМЕНДАЦІЯМ FATF ТА
ЕФЕКТИВНОСТІ СИСТЕМ ПРОТИДІЇ ВІДМИВАННЮ КОШТІВ ТА
БОРОТЬБИ З ФІНАНСУВАННЯМ ТЕРОРИЗМУ**

Лютий 2013 року

ЗМІСТ

ТАБЛИЦЯ АКРОНІМІВ	4
ВСТУП.....	5
ТЕХНІЧНА ВІДПОВІДНІСТЬ.....	11
ЕФЕКТИВНІСТЬ.....	13
ОЦІНКА ТЕХНІЧНОЇ ВІДПОВІДНОСТІ	20
ДОДАТОК I:.....	106
ДОДАТОК II:	107
ДОКУМЕНТИ КЕРІВНИЦТВА FATF	108
ПРАВОВІ ОСНОВИ ВИМОГ ДО ФІНАНСОВИХ УСТАНОВ ТА ВНУП.....	109
СЛОВНИК ТЕРМІНІВ	111

ТАБЛИЦЯ АКРОНІМІВ	
Anti-Money Laundering / Countering the Financing of Terrorism (also used for <i>Combating the financing of terrorism</i>) (AML/CFT)	Протидія відмиванню доходів/Протидія фінансуванню тероризму (також використовують як <i>Боротьба з фінансуванням тероризму</i>) (ПБК/ФТ)
Bearer-Negotiable Instrument (BNI)	Платіжний інструмент на пред'явника
Customer Due Diligence (CDD)	Заходи належної перевірки клієнта
Countering the financing of terrorism (CFT)	Боротьба з фінансуванням тероризму
Designated Non-Financial Business or Profession (DNFBP)	Визначені не фінансові установи та професії (ВНУП)
Financial Action Task Force (FATF)	Група з розробки фінансових заходів (FATF)
Financial Intelligence Unit (FIU)	Підрозділ фінансової розвідки (ПФР)
Immediate Outcome (IO)	Безпосередній результат
Interpretive Note (IN)	Пояснювальна записка
Money Laundering (ML)	Відмивання коштів
Memorandum of Understanding (MOU)	Меморандум про взаєморозуміння
Money or Value Transfer Service(s) (MVTs)	Послуги з переказу коштів чи цінностей
Non-Profit Organisation (NPO)	Неприбуткова організація
The United Nations Convention against Transnational Organized Crime 2000 (Palermo Convention)	Конвенція ООН проти Транснаціональної Організованої Злочинності 2000 року (Палермська конвенція)
Politically Exposed Person (PEP)	Публічна особа
Recommendation (R.)	Рекомендація
Risk-Based Approach (RBA)	Підхід, що базується на оцінці ризиків
Self-Regulating Bodies (SRB)	Саморегулююча організація
Suspicious Transaction Report (STR)	Повідомлення про підозрілу операцію
Trust and Company Service Provider (TCSP)	Трасти та компанії, що надають послуги
The International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism 1999 (Terrorist Financing Convention)	Міжнародна Конвенція про боротьбу з фінансуванням тероризму 1999 року
Terrorist Financing (TF)	Фінансування тероризму
United Nations (UN)	Об'єднані нації
United Nations Security Council Resolutions (UNSCR)	Резолюції Ради Безпеки ООН
The United Nations Convention against Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances 1988 (Vienna Convention)	Конвенція ООН про боротьбу проти незаконного обігу наркотичних засобів і психотропних речовин 1988 року (Віденська конвенція)

ВСТУП

1. Цей документ разом з переглянутими Рекомендаціями FATF, прийнятими у лютому 2012 року, є основою для здійснення оцінки технічної відповідності та перегляду рівня ефективності національної системи протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму (ПВК/ФТ). Вона складається з трьох розділів. Перший розділ – це вступ, що містить огляд Методології з оцінки¹, її попередньої історії, а також способів її застосування у процесі здійснення оцінок. Другий розділ визначає критерії оцінювання технічної відповідності кожній із Рекомендацій FATF. Третій розділ визначає результати, індикатори, дані та інші фактори, що використовуються для оцінки ефективності впровадження Рекомендацій FATF. Процеси та процедури здійснення взаємних оцінок викладені в окремому документі.

2. Для 4 раунду взаємних оцінок FATF прийняв додаткові підходи щодо оцінювання технічної відповідності Рекомендаціям FATF, а також для визначення, наскільки система ПВК/ФТ є ефективною. Таким чином, Методологія складається з двох компонентів:

- Оцінка технічної відповідності присвячена розгляду конкретних вимог Рекомендацій FATF, в основному тих, що стосуються відповідної правової та інституційної систем країни, а також спроможностей та функцій компетентних органів. Усе це є фундаментальною основою для розбудови системи ПВК/ФТ.
- Оцінка ефективності значно відрізняється від оцінки технічної відповідності. Вона спрямована на оцінювання адекватності впровадження Рекомендацій FATF та визначає ступінь досягнення країною визначеного переліку результатів, які є основоположними для дієвої системи ПВК/ФТ. Оцінка ефективності передусім зосереджена на те, наскільки правова та інституційна системи дають очікувані результати.

3. Разом оцінки як технічної відповідності, так і ефективності становлять інтегрований аналіз ступеню відповідності країни Стандартам FATF та її успішності у підтримці потужностей системи ПВК/ФТ, як цього вимагають Рекомендації FATF.

4. Ця Методологія розроблена з метою допомогти експертам при здійсненні оцінки відповідності країни міжнародним стандартам ПВК/ФТ. Вона відображає вимоги, викладені у Рекомендаціях FATF та Пояснювальних записках, які є міжнародними стандартами з протидії відмиванню коштів, фінансуванню тероризму та розповсюдженню зброї масового знищення, але не доповнює їх і не має переваги над ними. Вона допоможе експертам з оцінки у визначенні систем та механізмів, розроблених країнами з різними правовими, регуляторними та фінансовими системами, з метою розбудови ефективних систем ПВК/ФТ. Вона також корисна для країн, які переглядають свої власні системи, включаючи потреби щодо технічної допомоги. Ця Методологія оснований на досвіді FATF, регіональних організацій за типом FATF, МВФ та Світового банку у проведенні оцінок відповідності попереднім версіям Рекомендацій FATF.

РИЗИК ТА КОНТЕКСТ

¹ Термін «оцінка» та його похідні використовуються у всьому документі і стосуються взаємних оцінок, що здійснюються FATF та регіональними організаціями за типом FATF, а також оцінок, що здійснюються третіми сторонами (наприклад, МВФ та Світовим банком).

5. Відправною точкою для кожної оцінки є початкове розуміння експертами ризиків та особливостей країни, у широкому сенсі, та факторів, які їх формують. Це включає:

- характер та рівень ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму;
- особливості країни, які впливають на *суттєвість* різних рекомендацій (наприклад, структура її економіки та фінансового сектору);
- *структурні елементи*, які складають основу системи ПВК/ФТ;
- *інші контекстуальні фактори*, які можуть вплинути на спосіб впровадження заходів ПВК/ФТ та рівень їх ефективності.

6. *Ризики* ВК/ФТ є особливо важливими для оцінки технічної відповідності Рекомендації 1 та елементам, пов'язаних з ризиками, інших Рекомендацій, а також для оцінки ефективності. На початку та в процесі здійснення оцінки експерти повинні враховувати характер та рівень ризиків ВК/ФТ країни. Відповідні фактори ризику можуть включати рівень та вид предикатних злочинів у країні; терористичні групи, що діють або збирають кошти на території країни; проходження через країну транскордонних потоків кримінальних або незаконних активів.

7. Експерти з оцінки повинні використовувати власну оцінку(и) країни стосовно своїх ризиків як початкову базу для розуміння її ризиків, але не повинні беззаперечно сприймати оцінку ризиків, здійснену країною, як вірну, та не мають враховувати усі її висновки. Експерти також повинні взяти до уваги інструкції у пункті 15 щодо того, як здійснювати аналіз оцінки ризиків в контексті Рекомендації 1 та Безпосереднього результату 1. Можуть виникати випадки, коли експерти не можуть дійти висновку, що оцінка ризиків країною є обґрунтованою, або коли оцінка, здійснена країною, є недостатньою або взагалі відсутня. За таких ситуацій вони повинні провести консультації з національними органами, щоб досягти спільного розуміння стосовно того, що є основними ризиками в межах цієї юрисдикції. Якщо згоди не досягнуто або вони не можуть дійти висновку, що оцінка ризиків країною є обґрунтованою, тоді експерти повинні чітко пояснити будь-які відмінності у розумінні та їх обґрунтування щодо цього у Звіті взаємної оцінки. Вони також повинні використовувати своє розуміння ризиків як основу для оцінки інших елементів, пов'язаних з ризиками (наприклад огляд оснований на оцінці ризиків).

8. Експерти також повинні розглянути питання *суттєвості*, включаючи, наприклад, відносну важливість різних частин фінансового сектору та різних визначених нефінансових установ та професій (ВНУП); розмір, цілісність та структуру фінансового сектору; відносну важливість різних видів фінансових продуктів або установ; обсяг національного та транскордонного підприємництва; наскільки економіка основана на готівці; а також показники обсягу неофіційного сектору та/або тіньової економіки. Експерти з оцінки також повинні знати чисельність населення, рівень розвитку країни, географічні фактори, торгові або культурні зв'язки. Експерти повинні розглянути відносну важливість різних секторів та питань при оцінці як технічної відповідності, так і ефективності. Найбільш важливе питання для країни повинно приділятися більшою увагою при визначенні рейтингів технічної відповідності, і більшого значення потрібно приділяти найбільш важливим сферам при здійсненні оцінки ефективності, як зазначено нижче.

9. Ефективна система ПВК/ФТ зазвичай вимагає певних *структурних елементів*, наприклад: політичної стабільності; зобов'язання на високому рівні усунути недоліки у сфері ПВК/ФТ; стабільність установ, що відзначаються підзвітністю, цілісністю та прозорістю; верховенство права; а також спроможна, незалежна та ефективна судова система. Недостатність таких структурних

елементів або значні слабкості та недоліки у загальній системі можуть значним чином перешкоджати розбудові ефективної системи ПВК/ФТ, і, якщо експерти виявлять недостатню відповідність або ефективність, відсутні структурні елементи можуть бути причиною такого висновку і, за необхідності, повинні бути зазначені у звіті взаємної оцінки.

10. *Інші контекстуальні фактори*, які можуть значним чином вплинути на ефективність заходів ПВК/ФТ країни, включають завершеність та складність регуляторного та наглядового режиму у країні; рівень корупції та вплив заходів по боротьбі з корупцією; або рівень фінансових винятків. Такі фактори можуть вплинути на ризики ВК/ФТ та збільшити або зменшити ефективність заходів ПВК/ФТ.

11. Експерти з оцінки повинні розглянути вищезазначені контекстуальні фактори, включаючи ризики, питання суттєвості, структурні елементи та інші контекстуальні фактори, з метою формування загального уявлення про контекст, в якому функціонує система ПВК/ФТ країни. Ці фактори можуть вплинути на те, які питання експерти вважають суттєвими або високо ризиковими, і, відповідно, можуть допомогти експертам вирішити, на що зосередити свою увагу в ході здійснення оцінки. Деякі особливо відносні контекстуальні фактори зазначені у контексті індивідуальних безпосередніх результатів, описаних у розділі Методології про ефективність. Експерти повинні бути обережними щодо інформації, яка використовується при розгляді того, як ці фактори ризику та контекстуальні фактори можуть вплинути на оцінку країни, особливо у випадках, коли вони суттєво впливають на висновки. Експерти повинні враховувати точку зору представників країни, але повинні її критично проаналізувати, а також звернутися до інших достовірних або надійних джерел інформації (наприклад, з міжнародних установ або значних авторитетних видань), бажано використовуючи різноманітні джерела інформації. Грунтуючись на цих елементах, експерти з оцінки повинні сформулювати власне судження щодо контексту, в якому функціонує система ПВК/ФТ країни, і викласти свій аналіз чітко та зрозуміло у звіті взаємної оцінки.

12. Фактори ризику, суттєвості, а також структурні або контекстуальні фактори можуть в деяких випадках пояснити, чому країна відповідає або не відповідає вимогам, або чому рівень ефективності країни вищий або нижчий від очікуваного, оснований на рівні технічної відповідності країни. Ці фактори можуть бути важливою складовою пояснення, чому країна функціонує добре або погано, а також важливим елементом рекомендацій експертів щодо підвищення ефективності. Рейтинги як технічної відповідності, так і ефективності визначаються на основі універсальних стандартів, що застосовуються до усіх країн. Несприятливий контекст (наприклад, у випадку недостатності структурних елементів) може підірвати рівень відповідності та ефективності. Однак, фактори ризику, суттєвості, а також структурні або інші контекстуальні фактори не повинні бути виправданням для поганого або нерівномірного впровадження Стандартів FATF. Експерти повинні чітко зазначити у звіті взаємної оцінки, які фактори вони врахували; чому і як вони це зробили, а також інформаційні джерела, що використовувалися при їх розгляді.

ЗАГАЛЬНЕ ТЛУМАЧЕННЯ ТА ІНСТРУКЦІЇ

13. Повний перелік визначень з Рекомендацій FATF включений до Словника, який супроводжує Рекомендації. Експерти з оцінки також повинні враховувати наступні інструкції щодо інших питань загального тлумачення, що є необхідним для забезпечення узгодженості підходу.

14. **Фінансові установи** – Експерти з оцінки повинні мати чітке розуміння видів установ, залучених до фінансової діяльності, на яку посилається визначення словника «*фінансові установи*».

Важливо зазначити, що така діяльність може здійснюватися установами з різними загальними назвами (наприклад, «банк») у різних країнах, тому експерти повинні зосереджувати увагу на діяльності, а не на назвах таких установ.

15. **Аналіз оцінки ризиків, здійснений країною** – Від експертів з оцінки не вимагається здійснювати незалежну власну оцінку ризиків при оцінюванні Рекомендації 1 та Безпосереднього результату 1, але, з іншого боку, їм не обов'язково приймати оцінку ризиків, здійснену країною, як вірну. При перегляді оцінки ризиків країни, експерти повинні розглянути суворість здійснених процедур та процесів, а також внутрішню узгодженість оцінки (наприклад, чи обґрунтовані надані висновки, враховуючи використану інформацію та здійснений аналіз). Експерти повинні зосереджуватися на високопріоритетних питаннях, а не на деталях, та повинні застосовувати підхід здорового глузду, щоб визначити, чи є результати обґрунтованими. За доцільності та необхідності, експерти повинні також розглянути інші достовірні та надійні джерела інформації щодо ризиків країни з метою визначення, чи є будь-які суттєві відмінності, які повинні бути додатково досліджені. Якщо група експертів вважає, що оцінка ризиків, здійснена країною, є обґрунтованою, елементи Методології, що ґрунтуються на оцінці ризику, можуть розглядатися на її основі.

16. При оцінюванні Рекомендації 1, експерти з оцінки повинні зосереджувати свій аналіз на наступні елементи: (1) процедури та механізми, впроваджені з метою здійснення та координації оцінки(ок) ризиків; (2) обґрунтованість оцінки(ок) ризиків; та (3) відповідність заходів, основаних на оцінці ризиків, виявленим ризикам (наприклад, виключення, ситуації з вищим або нижчим ризиком).

17. При оцінюванні Безпосереднього результату 1, експерти з оцінки, ґрунтуючись на своїх поглядах обґрунтованості оцінки(ок) ризиків, повинні зосередити свою увагу на тому, наскільки добре компетентні органи використовують своє розуміння ризиків на практиці для розвитку політики та діяльності, спрямованих на пом'якшення ризиків.

18. **Вимоги, основані оцінці ризиків** – Для кожної Рекомендації, за якими від фінансових установ та визначених нефінансових установ та професій (ВНУП) вимагається вживати певних заходів, експерти з оцінки повинні зазвичай оцінювати додержання вимог, ґрунтуючись на тому, що усі фінансові установи та ВНУП повинні додержуватися усіх спеціальних вимог. Однак, важливим аспектом, який лежить в основі Рекомендацій FATF, є рівень ризику відмивання коштів або фінансування тероризму для певних видів установ, видів діяльності та професій, або для певних видів клієнтів, товарів, операцій або країн. Таким чином, країна може враховувати ризик при застосуванні Рекомендацій (наприклад, при застосуванні спрощених заходів), і експерти повинні брати до уваги ризики та гнучкість підходу, основанийого на оцінці ризику, при визначенні, чи існують недоліки у запобіжних заходах країни, а також важливість такого підходу. Якщо Рекомендації FATF визначають деякі види діяльності як такі, що несуть підвищений рівень ризику, для яких вимагається застосовувати посилені або спеціальні заходи належної обачливості, усі такі заходи повинні бути впроваджені, хоча обсяг застосування таких заходів може різнитися залежно від певного рівня ризику.

19. **Виключення із ситуації з низьким рівнем ризику** – Коли існує низький рівень ризику відмивання коштів та фінансування тероризму, країни можуть вирішити не застосовувати деякі із Рекомендацій, що вимагають від фінансових установ та ВНУП вживати певних заходів. У таких випадках країни повинні надати експертам докази та аналіз, на основі яких було прийняте рішення не застосовувати Рекомендації.

20. **Вимоги для фінансових установ, ВНУП та країн** – У Рекомендаціях FATF зазначено, що фінансові установи або ВНУП «повинні» або «до них повинна бути встановлена вимога» вживати певних заходів, або країни «повинні забезпечити», що певні заходи вживаються фінансовими установами, ВНУП або іншими юридичними чи фізичними особами. Щоб використовувати одну узгоджену фразу, відповідні критерії у цій Методології використовують фразу «До фінансових установ (або ВНУП) повинна бути встановлена вимога».

21. **Правові або посилені заходи** – У примітці до *Правових основ вимог до фінансових установ та ВНУП* (в кінці Пояснювальних записок до Рекомендацій FATF) зазначено необхідну правову основу для прийняття відповідних вимог. Експерти з оцінки повинні розглянути питання про те чи механізми, що використовуються для реалізації даної вимоги, кваліфікується як *посилені заходи* на основі інформації, викладеної у цій примітці. Експерти з оцінки повинні знати, що Рекомендація 10, 11 і 20 містять вимоги, які повинні бути викладені в законі, в той час як інші вимоги можуть бути встановлені або в законі, або в посилених заходах. Цілком можливо, що типи документів або заходів, які не розглядаються як посилені, тим не менш можуть сприяти підвищенню ефективності, і, таким чином, може розглядатися в контексті аналізу ефективності, не враховуючи виконання вимог технічної відповідності (*наприклад*, добровільні кодекси поведінки, видані органами приватного сектору, або рекомендоване керівництво, видане наглядовим органом).

22. **Оцінка для ВНУП** – Відповідно до Рекомендації 22, 23 і 28 (і конкретних елементів Рекомендації 6 і 7), ВНУП і відповідні наглядові (чи саморегульовані) органи зобов'язані вжити певні заходи. Технічна відповідність цим вимогам повинна оцінюватися тільки відповідно до цих конкретних рекомендацій і не повинна включати інші рекомендації, що стосуються фінансових установ. Тим не менш, оцінка ефективності повинна враховувати як фінансові установи, так і ВНУП при розгляді відповідних результатів.

23. **Фінансування розповсюдження зброї масового знищення** - Вимоги Стандарту FATF щодо фінансування розповсюдження зброї масового знищення обмежені Рекомендацією 7 (“Цільові фінансові санкції”) та Рекомендація 2 (“Національне співробітництво та координація”). В контексті оцінки ефективності, всі вимоги, пов'язані з фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення включені в Результат 11, за винятком національного співробітництва та координації, які входять в Безпосередній Результат 1. Питання, пов'язані з фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення, повинні розглядатися тільки в тих місцях, а не в інших частинах оцінки.

24. **Національні, наднаціональні і субнаціональні заходи** - У деяких країнах питання ПВК/ФТ вирішуються не тільки на рівні національного уряду, а й на рівні штату/провінції і місцевого уряду. Коли проводиться оцінка, необхідно вжити відповідні кроки для забезпечення того, щоб заходи щодо ПВК/ФТ також адекватно вживалися на рівні штату/провінції. Так само, експерти повинні брати до уваги і звертатись до наднаціональних законів або нормативно-правових актів, які діють в країні. В Додатку I зазначено конкретні рекомендації, які можуть оцінюватись на наднаціональній основі.

25. **Фінансовий нагляд** - Закони і посилені заходи, які встановлюють попереджувальні вимоги щодо ПВК/ФТ в банківському секторі, секторі страхування та цінних паперів, повинні реалізовуватись та посилюватись шляхом здійснення нагляду. У цих секторах слід також дотримуватись основних принципів нагляду, розроблених Базельським комітетом, Міжнародною асоціацією наглядових органів в секторі страхування (IAIS), і Міжнародною організацією комісій з цінних паперів (IOSCO). Стосовно деяких питань ці принципи нагляду будуть охоплювати або

будуть доповнювати вимоги, зазначені в Стандартах FATF. Експерти з оцінки повинні знати і враховувати будь-які оцінки чи висновки, зроблені щодо основних принципів, або інших відповідних принципів або стандартів, виданих наглядовими органами, що встановлюють стандарти. Для інших типів фінансових установ, від країни до країни буде варіюватися чи ці закони і зобов'язання виконуються та посилюються в рамках нормативного або наглядового регулювання, або за допомогою інших засобів.

26. **Санкції** - Декілька рекомендацій вимагає від країн мати “ефективні, пропорційні та переконливі санкції” за недотримання вимог щодо ПВК/ФТ. Різні елементи цих вимог оцінюються в контексті технічної відповідності та ефективності. При оцінці технічної відповідності, експерти з оцінки повинні розглянути чи законодавча база та посилені заходи в країні містять достатній ряд санкцій, які можуть бути *пропорційно* застосовані за більше або менше недотримання вимог². При оцінці ефективності, експерти з оцінки повинні розглянути питання чи санкції, що застосовуються на практиці, є *ефективними* у забезпеченні майбутнього дотримання вимог установою, до якої застосовувались санкції, а також чи є санкції *переконливими* для запобігання недотримання вимог іншими установами.

27. **Міжнародне співробітництво** - У цій Методології міжнародне співробітництво оцінюється в конкретних рекомендаціях і безпосередніх результатах (в першу чергу Рекомендації 36-40 і безпосередній результат 2). Експерти з оцінки також повинні знати про вплив, який може мати здатність і бажання країни брати участь у міжнародному співробітництві на інші рекомендації та безпосередні результати (*наприклад*, на розслідування злочинів з транскордонним елементом або нагляд міжнародних груп), і чітко викладені будь-які приклади того, коли міжнародне співробітництво позитивно або негативно вплинуло на відповідність або ефективність.

28. **Законопроекти і пропозиції** – Експерти з оцінки повинні враховувати тільки відповідні закони, нормативно-правові акти або інші заходи щодо ПВК/ФТ, які набрали чинності і діють на момент завершення виїзного візиту до країни. Коли експертам надаються проекти законів або інших проектів документів щодо внесення змін в систему, їх можна зазначити в звіті, але їх не слід враховувати у висновках оцінки або рейтингах.

29. **Керівництво FATF** - Експерти з оцінки можуть також розглядати Керівництво FATF як довідкову інформацію про те, як країнам можна реалізувати конкретні вимоги. Повний список Керівництв FATF додається в якості додатку до цього документа. Таке керівництво може допомогти експертам з оцінки зрозуміти практичні аспекти реалізації Рекомендацій FATF, але застосування керівництва не повинно бути частиною оцінки.

² Приклади видів санкцій включають: письмові попередження; розпорядження/припис виконати конкретні інструкції (можливо, супроводжується регулярними/щоденними штрафами за недотримання); наказ про регулярне звітування про заходи, вжиті установою; штрафи за недотримання; заборона особам займатися діяльністю в певному секторі; заміна або обмеження повноважень менеджерів, директорів, власників, що контролюють діяльність; введення арбітражного управління чи призупинення або анулювання ліцензії; або кримінальне покарання, де допускається.

ТЕХНІЧНА ВІДПОВІДНІСТЬ

30. Технічна відповідність є компонентом Методології, який відповідає за впровадження конкретних вимог FATF, включаючи законодавчу базу та обов'язкові правозастосовні заходи; існування, повноваження та процедури компетентних органів. Здебільшого, він не включає конкретні вимоги щодо стандартів, які стосуються ефективності. Вони оцінюються окремо, через компонент ефективності Методології.

31. Рекомендації FATF, які є визнаними міжнародними стандартами, можуть бути застосовані до всіх країн. Однак, експерти повинні розуміти що законодавча, інституційна та наглядова база для ПВК/ФТ може відрізнятись від країни до країни. За умови, що Рекомендації FATF виконано, країни мають право впроваджувати Стандарти FATF³ у відповідності до своїх національних законодавчих та інституційних систем, навіть якщо методи, за допомогою яких відповідність була досягнута, можуть різнитись. У зв'язку з цим, експерти повинні бути інформовані про ризики та структурні або контекстуальні чинники для країни.

32. Технічна відповідність, як компонент Методології, встановлює конкретні вимоги кожної Рекомендації як перелік критеріїв, які представляють ті елементи, які повинні бути присутні для того, щоб продемонструвати повну відповідність до обов'язкових елементів Рекомендації. Оцінювані критерії послідовно пронумеровані для кожної Рекомендації, але послідовність критеріїв не вказує на їх пріоритет чи ступінь важливості. У деяких випадках дається уточнення (зазначається під критерієм) для того, щоб допомогти визначити важливі аспекти оцінки критерію. Для критеріїв з таким уточненням експерт повинен розглянути, чи присутній кожен елемент, для того, щоб визначити, чи є відповідність критерію.

Рейтинги відповідності

33. Для кожної рекомендації експерт повинен сформулювати висновок щодо ступеню відповідності країни (чи ні) стандартам. Існує чотири ступеня відповідності: відповідає, переважно відповідає, частково відповідає та не відповідає. У виняткових випадках, Рекомендації можуть бути оцінені як «Не застосовується». Ці рейтинги базуються тільки на критеріях, зазначених у оцінці технічної відповідності, вони наступні:

Рейтинги технічної відповідності

Відповідає	Відсутні недоліки
Переважно відповідає	Є лише незначні недоліки
Частково відповідає	Існують помірні недоліки
Не відповідає	Існують значні недоліки
Не застосовується	Вимога не може бути застосована через структурні, правові або інституційні характеристики країни.

При розгляді недоліків для будь-якої рекомендації, експерти з оцінки повинні розглянути кількість і відносну важливість критеріїв, які виконуються або не виконуються, з урахуванням ситуації в країні.

³ До Стандартів FATF входять Рекомендації FATF та пояснювальні записки до них.

34. Важливо зазначити, що це є обов'язком оцінюваної країни довести, що її система ПВК/ФТ відповідає Рекомендаціям. У визначенні ступеню відповідності кожній Рекомендації експерт повинен не тільки оцінити, чи закони або обов'язкові заходи відповідають Рекомендаціям FATF, але також повинен визначити, чи існує інституційна структура.

35. **Значущість** – Індивідуальні критерії, які використовуються для оцінки кожної Рекомендації, не всі однаково важливі, а кількість критеріїв, яким є відповідність, не завжди вказує на рівень дотримання Рекомендації в цілому. Коли виноситься рішення щодо рейтингу для кожної Рекомендації, експерт повинен брати до уваги відносну важливість критерію в контексті країни. Експерти мають враховувати, наскільки значними є будь-які недоліки, беручи до уваги профіль ризику країни та іншу структурну та контекстну інформацію (наприклад, для сфери з більшим рівнем ризику або великою частиною фінансового сектору). У деяких випадках єдиний недолік може бути досить важливим, щоб виправдати рейтинг «не відповідає», навіть якщо є відповідність іншим критеріям. Недолік відносно низького ризику або мало застосовувані фінансові операції, навпаки, можуть мати невеликий вплив на загальну оцінку рекомендації.

36. **Часткові збіжності між рекомендаціями** – У багатьох випадках той же базовий недолік буде мати каскадний ефект на оцінку різних рекомендацій. Наприклад: недостатня оцінка ризиків може підірвати заходи, основані на оцінці ризиків, в усій системі ПВК/ФТ; або незастосування норм ПВК/ФТ до певного типу фінансових установ або ВНУП можуть вплинути на оцінку всіх Рекомендацій, які застосовуються до фінансових установ. В таких випадках при розгляді рейтингів експерти повинні відображати недоліки у факторах, які лежать в основі для кожної застосованої Рекомендації, та, при необхідності, визначати відповідно рейтинг. Вони також повинні чітко вказати у Звіті про взаємну оцінку, що ця ж першопричина входить в усі релевантні Рекомендації.

37. **Порівняння з попередніми рейтингами** – У зв'язку з переглядом та консолідацією Рекомендацій FATF та Спеціальних Рекомендацій у 2012 році, а також введенням окремої системи для оцінки технічної відповідності та ефективності, рейтинги, наведені в зазначеній Методології, не можуть бути безпосередньо порівняні з рейтингами, що представлені в Методології 2004 року.

ЕФЕКТИВНІСТЬ

38. Ефективність – це ключовий компонент в оцінці ступеня відповідності країни Стандартам FATF. Процес оцінки повинен розглядати оцінку ефективності у рівній мірі з оцінкою технічної відповідності. Оцінка ефективності спрямована на: (а) посилення уваги FATF на результатах; (b) визначення, в якій мірі національна система ПФК/ПФТ досягла цілей Стандартів FATF, та виявлення системних недоліків; та (с) дозволить країнам приділити першорядну увагу заходам для поліпшення своєї системи. Для цілей цієї Методології ефективність визначається як *“Ступінь досягнення певних результатів”*.

39. У контексті ПВК/ФТ ефективність – це ступінь, з яким фінансові системи та економіки зменшують ризики та загрози відмивання коштів та фінансування тероризму, а також борються з фінансуванням розповсюдження зброї. Це може стосуватися очікуваного результату даної (а) політики, закону або заходів впливу; (b) програми забезпечення правопорядку, нагляду або розвідувальної діяльності; або (с) впровадження певного набору заходів, спрямованих на зменшення ризику відмивання коштів та фінансування тероризму, і боротьбу з фінансуванням розповсюдження зброї.

40. Ціль оцінки ефективності в тому, щоб дати оцінку системі ПВК/ФТ в цілому в країні та визначити, як добре вона працює. Оцінка ефективності побудована на фундаментально іншому підході, ніж оцінка технічної відповідності до Рекомендації. Вона не включає перевірку, чи є відповідність конкретним вимогам або чи всі елементи відповідної Рекомендації на місці. Натомість, вона вимагає оцінити, до якої міри певні результати були досягнуті, наприклад, чи ключові цілі системи ПВК/ФТ у відповідності до Стандартів FATF були досягнуті на практиці. Процес оцінки залежить від судження експертів, які консультуються з оцінюваною країною.

41. Важливо відзначити, що це відповідальність оцінюваної країни продемонструвати, що її система ПВК/ФТ ефективна. Якщо докази не було надано, то експерти можуть зробити висновок, що система не є ефективною.

База для Оцінки Ефективності

42. Для оцінки ефективності FATF прийняла підхід, орієнтований на ієрархії певних результатів. На найвищому рівні, мета впровадження заходів ПВК/ФТ оцінюється як *«Фінансові системи та економіка в цілому захищені від загрози відмивання коштів, фінансування тероризму та фінансування розповсюдження зброї, тим самим забезпечено підвищення прозорості фінансового сектору і сприяння безпеці та захищеності»*. Для того щоб дати правильний баланс між загальним розумінням ефективності системи ПВК/ФТ країни та детальною оцінкою того, як добре її компоненти функціонують, FATF оцінює ефективність, переважно базуючись на одинадцяти *“Безпосередніх Результатах”*. Кожен з них представляє одну з ключових цілей, яку ефективна система ПВК/ФТ повинна досягти, та вони, у свою чергу, переходять в три Проміжні Результати, які є головними тематичними цілями системи ПВК/ФТ. Такий підхід не має за мету безпосередньо оцінювати ефективність, з якою країна впроваджує індивідуальні Рекомендації, або ефективність конкретних організацій чи установ. Не очікується, що експерт буде оцінювати високопріоритетні цілі або проміжні результати, хоча це може бути актуально при підготовці письмових Звітів про взаємну оцінку і підведення підсумку щодо загальної ефективності країни в цілому.

43. Зв'язок між високопріоритетними цілями, проміжними результатами та безпосередніми результатами наводиться в таблиці нижче:

Високопріоритетні цілі:

Фінансові системи та економіка в цілому захищені від загрози відмивання коштів, фінансування тероризму та розповсюдження зброї масового знищення, тим самим забезпечено підвищення прозорості фінансового сектору і сприяння безпеці та захищеності

Проміжний Результат:

Політика, координація та співробітництво зменшують ризики відмивання коштів та фінансування тероризму

Попереджено вхід кримінальних грошей та фондів в підтримку тероризму до фінансового та інших секторів або їх виявлено та повідомлено про це у цих секторах

Загрози з відмивання коштів виявлені та усунуті, злочинці покарані та позбавлені незаконних доходів. Загрози фінансування тероризму виявлені та усунуті, терористи позбавлені ресурсів, а ті, хто фінансував терористів, покарані, тим самим зроблено внесок у запобігання терористичних актів.

Безпосередній Результат:

1. Ризики відмивання коштів та фінансування тероризму зрозумілі та, де необхідно, відповідні дії координуються на національному рівні для боротьби з відмиванням коштів, фінансуванням тероризму та розповсюдженням зброї масового знищення.
2. Міжнародне співробітництво надає інформацію, фінансові дані, докази та сприяє заходам, направленим проти злочинців та їх активів.
3. Органи з нагляду належним чином здійснюють нагляд, моніторинг та регулювання фінансових установ та ВНУП щодо виконання вимог в сфері ПВК/ФТ відповідно до ризиків.
4. Фінансові установи та ВНУП адекватно застосовують превентивні заходи ПВК/ФТ відповідно до ризиків та повідомляють про підозрілі операції.
5. Юридичні особи та установи не мають можливостей бути використаними для відмивання коштів або фінансування тероризму, а інформація щодо їх бенефіціарного власника доступна компетентним органам без перешкод.
6. Фінансові дані та вся інша відповідна інформація використовується компетентними органами для розслідування випадків відмивання коштів та фінансування тероризму.
7. Злочини по відмиванню коштів розслідуються безперешкодно, а правопорушники переслідуються за законом та підпадають під ефективні, пропорційні та переконливі санкції.
8. Доходи і засоби вчинення злочину конфісковано.
9. Фінансування тероризму розслідувано та до осіб, які фінансують тероризм, було застосовано ефективні, пропорційні та переконливі санкції.
10. Терористи, терористичні організації та особи, які фінансують терористів, позбавлені можливості збирати, переміщувати та використовувати кошти, а також зловживати в секторі неприбуткових організацій.
11. Фізичні та юридичні особи, що беруть участь у розповсюдженні зброї масового знищення, позбавлені можливості збирати, переміщати та використовувати кошти, згідно з відповідними

Обсяг завдань

44. Експерти з оцінки повинні оцінити всі одинадцять безпосередніх результатів. Однак, до проведення виїзної перевірки експерти з оцінки повинні визначити обсяг завдань під час консультації з країною, яка оцінюється. Таке визначення повинно враховувати ризик та інші фактори, зазначені в пунктах 5-10, наведених вище. Експерти з оцінки повинні під час консультацій з країною, яка оцінюється, визначити високоризиковані питання, які необхідно вивчити більш детально під час проведення оцінки і відобразити у підсумковому звіті. Вони також повинні виявити сфери нижчих/низьких ризиків, які, можливо, не потребують перевірки на тому ж рівні деталей. Під час продовження оцінки країни експерти з оцінки повинні продовжити залучення країни та переглянути визначені завдання на основі початкових зібраних даних щодо ефективності для того, щоб зосередити свою увагу на сфери, де існує більше можливостей для вдосконалення ефективності усунення ключових ризиків ВК/ФТ.

Зв'язок з технічною відповідністю

45. Рівень технічної відповідності країни робить внесок в оцінку ефективності. Експерти з оцінки повинні враховувати рівень технічної відповідності в рамках їх вправи щодо визначення завдань. Оцінка технічної відповідності показує, чи правові та організаційні засади системи ПБК/ФТ є ефективними. Малоімовірно, що країна, яка не відповідає технічним аспектам Рекомендацій FATF, має ефективну систему ПБК/ФТ (хоча не можна брати за аксіому те, що країна, яка технічно відповідає вимогам Рекомендацій FATF, також має ефективну систему). В багатьох випадках основна причина низької ефективності – це суттєві недоліки в імplementації технічних елементів Рекомендації.

46. У ході оцінки ефективності експерти з оцінки повинні також враховувати вплив відповідних Рекомендацій на технічну відповідність, пояснюючи, чому країна є (або не є) ефективною, та виробити рекомендації для підвищення ефективності. При виняткових обставинах може утворитися ситуація, в якій експерти роблять висновок, що існує низький рівень технічної відповідності, але, тим не менш, відносно високий рівень ефективності (наприклад, в результаті конкретних обставин країни, включаючи низькі ризики або інші структурні, матеріальні чи контекстуальні чинники; особливості законодавства країни та установ; або, якщо в країні діють компенсаційні заходи з ПБК/ФТ, які не вимагаються Рекомендаціями FATF). Експерти повинні звернути особливу увагу на такі випадки і повинні повною мірою обґрунтувати своє рішення, пояснивши докладно основи і конкретні підстави для своїх висновків щодо ефективності, незважаючи на більш низькі рівні технічної відповідності.

Використання Методології щодо ефективності

47. Оцінка ефективності повинна розглянути окремо кожен з одинадцяти безпосередніх результатів, але не повинна конкретно зосереджуватись на проміжних або високопріоритетних результатах. Для кожного з безпосередніх результатів є два головні питання, на які експерти повинні спробувати відповісти:

- **В якій мірі було досягнуто результату?** Експерти з оцінки повинні оцінити, чи є система країни ефективною відповідно до цього результату (тобто, чи країна досягає результатів, які очікуються від належно функціонуючої системи ПБК/ФТ). Вони повинні ґрунтувати свої висновки головним чином на *основних питаннях*, які підтримуються *прикладми інформації* та *прикладми конкретних факторів*, а також беручи до уваги рівень технічної відповідності.

- **Що можна зробити для підвищення ефективності?** Експерти повинні розуміти причини, чому країна, можливо, не досягла високого рівня ефективності і, де це можливо, надати рекомендації щодо поліпшення своїх можливостей для досягнення конкретних результатів. Вони повинні базувати свій аналіз і рекомендації на основі свого розгляду *основних питань* і на прикладах *конкретних факторів, які могли б підтвердити висновки щодо основних питань*, зокрема щодо діяльності, процесів, ресурсів та інфраструктури. Вони повинні також враховувати вплив технічних недоліків на ефективність. Якщо експерти з оцінки задоволені тим, що досягнуто високих результатів, то їм не потрібно детально розглядати, *які заходи необхідно вжити для підвищення ефективності* (однак, може бути цінним визначення кращої практики або потенційне подальше вдосконалення або подальші заходи, необхідні для підтримки високого рівня ефективності).

Характеристика ефективної системи

48. Текст у рамці у верхній частині кожного з безпосередніх результатів описує основні ознаки та результати ефективної системи. Це визначає ситуацію, в якій знаходиться країна, її ефективність в досягненні результатів і забезпечує орієнтири для проведення оцінки.

Основні питання, які необхідно розглянути при визначенні, чи було досягнуто результату

49. У другому розділі викладені основи для того, щоб експерти з оцінки могли визначити, чи було досягнуто результату та в якій мірі. *Основні питання* є обов'язковими питаннями, на які експерти з оцінки повинні знайти відповідь для того, щоб отримати уявлення про ефективність країни відносно кожного результату. Висновки експертів з оцінки про те, наскільки є ефективною країна, повинні ґрунтуватися на огляді кожного результату, оснований на оцінці *основних питань*.

50. Експерти з оцінки повинні вивчити усі *основні питання*, перераховані для кожного результату. Проте, вони можуть змінювати ступінь деталізації, з якою вони розглядають кожне питання для того, щоб відобразити ступінь ризику і суттєвість, пов'язану з цим питанням в країні. У виняткових випадках експерти можуть також розглянути додаткові питання, які вони вважають, за конкретних обставин, основними питаннями для ефективного результату (наприклад, альтернативні заходи, які відображають специфіку системи ПБК/ФТ країни, але які не включені в *основні питання* або в якості *додаткової інформації* або *конкретних факторів*). Вони повинні дати чітко зрозуміти, коли і чому будь-які додаткові питання, які були використані, вважаються основними.

Приклади інформації, яка може підтримати висновки щодо основних питань

51. *Приклади інформації* встановлюють види і джерела інформації, які безпосередньо мають відношення до розуміння, в якій мірі досягнуто результат, в тому числі конкретні дані, які експерти з оцінки можуть шукати при оцінці *основних питань*. Допоміжна інформація та інші дані можуть допомогти при перевірці або підтвердженні розуміння експертом основних питань і можуть забезпечити кількісний елемент для завершення формування уявлення експертів про те, наскільки добре досягнуто результату.

52. Зазначені допоміжна інформація та дані не є вичерпними та обов'язковими. Дані, статистика та інші доступні матеріали будуть значно варіюватися від країни до країни, і експерти з оцінки повинні використовувати будь-яку інформацію, яку країна може надати для сприяння у формуванні їх експертної оцінки.

53. Оцінка ефективності не є статистичною справою. Експерти з оцінки повинні використовувати дані і статистику, а також іншу якісну інформацію при формуванні експертної оцінки про те, наскільки було досягнуто результату, але слід інтерпретувати наявні дані критично та в контексті ситуації в країні. Увагу не слід зосереджувати на неперевіренних даних (які можна інтерпретувати в найрізноманітніших формах і, навіть, з суперечливими висновками), але слід зосереджувати її на інформацію та аналіз, який показує в контексті країни, яка оцінюється, чи

досягнута мета. Експерти з оцінки повинні бути особливо обережні при використанні даних, що відносяться до інших країн в якості порівняння при оцінці ефективності, враховуючи істотні відмінності в обставинах в країні, систем ПВК/ФТ і практики збору даних. Експерти з оцінки повинні також знати, що високий рівень виходу не завжди позитивно впливає на досягнення очікуваного результату.

Приклади конкретних факторів, які могли б підтримати висновки з основних питань

54. В розділі *фактори* Методології наведено приклади елементів, які зазвичай використовуються при представленні кожного результату. Це не вичерпний перелік можливих чинників, але вони надаються в якості допомоги експертам з оцінки при розгляді причин, чому країна може (або не може) досягти конкретного результату (наприклад, якщо один з факторів порушується). У більшості випадків експерти повинні звернутися до *факторів*, щоб зробити чіткі висновки про ступінь досягнення результату. Слід зазначити, що діяльність і процеси, перераховані в цьому розділі, не означають жодної обов'язкової моделі організації функцій з ПВК/ФТ, але представляють лише найчастіше реалізовані адміністративні заходи, і причини, чому країна не може бути ефективною, не обмежуються перерахованими факторами. Слід також зазначити, що експерти повинні зосередитися на якісному аспекті цих *факторів*, а не тільки на основних процесах або процедурах.

55. Від експертів з оцінки не вимагається переглядати усі *фактори* у кожному випадку. Якщо країна демонстративно ефективна у сфері, експерти повинні коротко зазначити, чому це саме такий випадок, та висвітлити будь-які сфери особливо гарної практики, але їм не потрібно вивчати кожен індивідуальний фактор у цьому розділі Методології. Також можуть виникнути випадки, коли країна демонстративно не ефективна, і причини для цього фундаментальні (наприклад, коли є суттєві технічні недоліки). У таких випадках для експертів з оцінки немає потреби здійснювати подальше детальне дослідження, чому результату не досягнуто.

56. Експерти з оцінки повинні знати про результати, які залежать від послідовності різних кроків або *ланцюжка послідовних дій*, необхідного для досягнення результату (наприклад, Безпосередній результат 7, який включає розслідування, переслідування та застосування санкцій, все по черзі). У таких випадках можливо, що результату не буде досягнуто через недоліки на одній стадії процесу, навіть якщо інші стадії є ефективними.

57. Експерти з оцінки повинні також розглянути контекстуальні фактори, які можуть вплинути на питання, які експерти вважають суттєвими або такими, що становлять високий ризик, та зосередити на них увагу. Ці фактори можуть бути важливою частиною пояснення, чому країна функціонує добре або погано, та важливим елементом рекомендацій експертів щодо способів підвищення ефективності. Однак, вони не повинні бути виправданням для поганого або непослідовного впровадження стандартів FATF.

Перехресні питання

58. Безпосередні результати не є незалежними один від одного. У багатьох випадках питання, розглянуте спеціально за одним Безпосереднім результатом, також впливатиме на досягнення інших результатів. Зокрема, фактори, оцінені за Безпосереднім результатом 1 та 2, які стосуються а) оцінки країною ризиків та впровадження підходу, що ґрунтується на оцінці ризику; та б) її залучення до міжнародного співробітництва, можуть мати далекосяжний вплив на інші результати (наприклад, оцінка ризиків впливає на застосування заходів, оснований на оцінці ризику, за Безпосереднім результатом 4; наявність ресурсів у компетентних органах відноситься до усіх результатів; міжнародне співробітництво включає співробітництво для підтримки національних розслідувань відмивання коштів та процедури конфіскації за Безпосереднім результатом 7 та 8). Таким чином, експерти з оцінки повинні враховувати, як їх висновки по Безпосередньому результату 1 та 2 можуть мати позитивний або негативний вплив на рівень ефективності по інших Безпосередніх результатах. Перехресні питання відображені у *примітках для експертів з оцінки* по кожному Безпосередньому результату.

Висновки щодо ефективності

59. Для кожного індивідуального Безпосереднього результату експерти з оцінки повинні прийти до висновку щодо ступеня ефективності (або неефективності) країни. У випадках, коли країна не досягла високого рівня ефективності, експерти з оцінки також повинні надати свої висновки щодо причин виникнення такої ситуації, а також рекомендації щодо заходів, які країна повинна вжити для покращення своєї здатності досягти результату.

60. **Ефективність оцінюється фундаментально іншим чином у порівнянні з технічною відповідністю.** Висновки експертів з оцінки щодо ступеня ефективності країни повинні ґрунтуватися на загальному розумінні рівня досягнення країною результату. **Основні питання не повинні розглядатися як перевірочний перелік критеріїв,** а як набір питань, які допомагають експертам сформувавши відповідне уявлення про ефективність країни по кожному із Безпосередніх результатів. Основні питання не є однаково важливими, і їх важливість різниться залежно від конкретної ситуації кожної країни, а також ризиків ВК/ФТ та відповідних структурних факторів. Таким чином, експерти з оцінки повинні бути гнучкими та використовувати свої судження та досвід при формуванні висновків.

61. Висновки експертів з оцінки повинні відображати лише те, *чи було досягнуто результату.* Експерти повинні відкинути свої власні переконання щодо кращого шляху досягнення ефективності і не повинні бути упередженими через свій власний національний підхід. Вони також повинні уникати формування своїх висновків на основі кількості виявлених проблем або недоліків, адже країна може мати декілька слабких місць, які по своїй природі не є суттєвими, або вони компенсуються за рахунок ефективності в інших сферах, а тому країна може досягти високого загального рівня ефективності.

62. **Висновки експертів з оцінки щодо рівня ефективності повинні бути передусім описовими.** Експерти з оцінки повинні чітко встановити рівень, при якому, на їх думку, результату буде в загальному досягнуто, зазначивши будь-які варіації, наприклад, певні сфери, в яких ефективність вища або нижча. Вони також повинні чітко пояснити причини свого судження, наприклад проблеми або слабкі місця, які, на їх переконання, відповідальні за брак ефективності; основні питання та інформацію, які, на їх думку, є важливими; спосіб, за допомогою якого вони тлумачать дані або інші індикатори; а також значущість, яку вони надають різним аспектам оцінки. Експерти повинні також ідентифікувати будь-які сфери особливої ефективності або приклади кращої практики.

63. Для забезпечення прийняття чітких та співрозмірних рішень, експерти з оцінки повинні також узагальнити свої висновки у формі рейтингів. Для кожного Безпосереднього результату є чотири можливі рейтинги ефективності, основані на рівні розкриття *основних питань та характеристик: високий рівень ефективності; значний рівень ефективності; середній рівень ефективності та низький рівень ефективності.* Ці рейтинги повинні визначатися на основі наступного:

Рейтинг	Опис
Високий рівень ефективності	Ступінь досягнення Безпосереднього результату високий. Необхідно здійснити незначні удосконалення.
Значний рівень ефективності	Ступінь досягнення Безпосереднього результату значний. Необхідно здійснити помірні удосконалення.
Середній рівень ефективності	Безпосередній результат досягнуто лише деякою мірою. Необхідно здійснити значні удосконалення.
Низький рівень ефективності	Ступінь досягнення Безпосереднього результату незначний. Необхідно здійснити фундаментальні удосконалення.

Рекомендації щодо покращення системи ПВК/ФТ

64. Рекомендації експертів з оцінки є особливо важливою частиною оцінки. На основі своїх висновків експерти повинні надати рекомендації щодо заходів, яких повинна вжити країна для удосконалення своєї системи ПБК/ФТ, включаючи як рівень ефективності, так і рівень технічної відповідності. Звіт повинен першочергово викласти рекомендації щодо застосування корегуючих заходів із врахуванням особливостей країни та її спроможності, рівень її ефективності, а також будь-які виявлені слабкі місця та проблеми. Рекомендації експертів не повинні бути надані просто з метою, щоб усунути кожен з виявлених недоліків чи слабких місць, а повинні допомогти шляхом визначення за пріоритетом особливих заходів, необхідних для ефективного зменшення впливу ризиків, з якими стикається країна. Це може бути здійснене шляхом надання пропозицій щодо найбільш значних та швидких практичних удосконалень, які мають далекосяжний ефект або яких найлегше досягти.

65. Експерти з оцінки повинні уважно розглянути обставини та особливості країни, а також її правову та інституційну системи при наданні рекомендацій, беручи до уваги, що існує декілька різних шляхів розбудови ефективної системи ПБК/ФТ, і модель, якій вони віддають перевагу, може не відповідати особливостям оцінюваної країни.

66. З метою сприяння розробки плану дій оцінюваною країною експерти з оцінки повинні чітко зазначити у своїх рекомендаціях, де необхідно вжити конкретні заходи, а де допустима певна гнучкість щодо способу досягнення пріоритетного завдання. Експерти повинні уникати надання без необхідності суворих рекомендацій (наприклад, строків виконання певних заходів), щоб не перешкоджати країні повністю адаптувати рекомендації до місцевих обставин.

67. Навіть якщо країна має високий рівень ефективності, це не означає, що немає більше сфер для удосконалення. Може бути необхідність у вжитті заходів для підтримки високого рівня ефективності з огляду на потенційні ризики. Якщо експерти можуть визначити подальші дії у сферах, де високий рівень ефективності, вони повинні це також включити до своїх рекомендацій.

Контрольний пункт

68. Якщо експерти з оцінки мають будь-які сумніви щодо застосування цієї Методології або щодо тлумачення Стандартів FATF, вони повинні проконсультуватися із Секретаріатом FATF або Секретаріатом своєї Регіональної організації за типом FATF.

ОЦІНКА ТЕХНІЧНОЇ ВІДПОВІДНОСТІ

РЕКОМЕНДАЦІЯ 1

Оцінка ризиків та застосування підходу, що ґрунтується на оцінці ризику⁴

ОБОВ'ЯЗКИ ТА РІШЕННЯ ДЛЯ КРАЇН

Оцінка ризиків

- 1.1 Країни⁵ повинні визначити та здійснити оцінку ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму, властивих країні.
- 1.2 Країни повинні визначити орган або механізм координації заходів з оцінки ризиків.
- 1.3 Країни повинні регулярно здійснювати оцінку ризиків з метою оновлення її результатів.
- 1.4 Країни повинні мати механізми з надання інформації по результатам оцінки (нок) ризиків до усіх відповідних компетентних органів та саморегулювних організацій, фінансових установ та визначених нефінансових установ і професій.

Усунення ризиків

- 1.5 Ґрунтуючись на власному розумінні своїх ризиків, країни повинні застосовувати підхід, що ґрунтується на оцінці ризиків, при розподілі ресурсів та впровадженні заходів, спрямованих на запобігання та усунення ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму.
- 1.6 Країни, які приймають рішення не застосовувати деякі Рекомендації FATF, що встановлюють вимогу до фінансових установ та ВНУП вживати певних заходів, повинні продемонструвати, що:
 - (a) доведено низький рівень ризику відмивання коштів та фінансування тероризму; виняток має місце у суворо обмежених та обґрунтованих обставинах; та він стосується певного виду фінансової установи або діяльності, або ВНУП; або
 - (b) фінансова діяльність (окрім переказу коштів або цінностей) здійснюється фізичною або юридичною особою рідко або обмежено (беручи до уваги кількісний та абсолютний критерій), наприклад коли низький рівень ризику відмивання коштів та фінансування тероризму.
- 1.7 Якщо країни виявляють високі ризики, вони повинні забезпечити, щоб їх режим протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму усував такі ризики, включаючи шляхом: (a) встановлення вимоги до фінансових установ та нефінансових установ і професій вживати посилені заходи з управління та усунення ризиків, або (b) встановлення вимоги до фінансових установ та нефінансових установ і професій забезпечувати, щоб ця інформація була включена в їх оцінку ризиків.
- 1.8 Країни можуть дозволити застосовувати спрощені заходи для деяких Рекомендацій FATF, що встановлюють вимогу до фінансових установ та ВНУП вживати певних заходів, за

⁴ Вимоги цієї рекомендації повинні бути оцінені, беручи до уваги більш конкретні ризики, основані на вимогах інших Рекомендацій. При оцінці Рекомендації 1 експерти з оцінки повинні здійснити загальний огляд оцінки ризиків та пом'якшення ризиків країнами та фінансовими установами/ВНУП, але не повинні дублювати детальну оцінку заходів, основаних на оцінці рівня ризику, що встановлені вимогами інших Рекомендацій.

⁵ За потреби, оцінка ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму на наднаціональному рівні повинна братися до уваги при вирішенні питання, чи виконується цей обов'язок.

умови, що було визначено низький рівень, і це відповідає оцінці країною своїх ризиків відмивання коштів/фінансування тероризму⁶.

- 1.9 Наглядові органи та саморегульвні організації повинні забезпечити, щоб усі фінансові установи та ВНУП виконували свої обов'язки відповідно до Рекомендації 1⁷.

Обов'язки та рішення для фінансових установ та нефінансових установ і професій

Оцінка ризиків

- 1.10 До фінансових установ та нефінансових установ і професій повинна встановлюватися вимога вживати відповідних заходів з метою визначення, оцінки та розуміння своїх ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму (для клієнтів, країн або географічних територій; а також товарів, послуг, операцій або каналів постачання).⁸ Це включає наступні вимоги:

- (a) документування оцінки ризиків,
- (b) розгляд усіх відповідних факторів ризику перед визначенням загального рівня ризику, а також відповідного рівня та способу усунення таких ризиків,
- (c) постійне здійснення оцінки ризиків з метою оновлення її результатів та
- (d) наявність відповідних механізмів для надання інформації щодо оцінки ризиків компетентним органам та саморегульвним організаціям.

Усунення ризиків

- 1.11 До фінансових установ та ВНУП повинна встановлюватися вимога щодо:

- (a) наявності політики, заходів контролю та процедур, погоджені вищим керівництвом, які б забезпечували можливість здійснювати управління та усувати виявлені ризики (або країною, або фінансовою установою чи ВНУП);
- (b) моніторинг впровадження таких заходів контролю та, за необхідності, їх посилення;
- (c) вжиття посиленних заходів для управління та усунення ризиків у випадках, де виявлений підвищений ризик.

- 1.12 Країни можуть лише дозволити фінансовим установам та ВНУП вживати спрощених заходів для управління та усунення ризиків, якщо було виявлено низький рівень і за умови, що додержуються критерії 1.9 - 1.11. Спрощені заходи не повинні дозволятися у будь-якому випадку, коли існує підозра у відмиванні коштів або фінансуванні тероризму.

⁶ У випадку, коли Рекомендації FATF визначають види діяльності з підвищеним рівнем ризику, для яких встановлюється вимога вживати посиленних або специфічних заходів, країни повинні забезпечити, щоб застосовувалися усі такі заходи, хоча обсяг таких заходів може різнитися залежно від специфічного рівня ризику.

⁷ Виконання вимог за цим критерієм повинно оцінюватися, беручи до уваги результати за Рекомендаціями 26 та 28.

⁸ Характер та обсяг будь-якої оцінки ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму повинен відповідати характеру та розміру діяльності. Компетентні органи або саморегульвні організації можуть прийняти рішення не встановлювати вимогу здійснювати індивідуальні задокументовані оцінки ризиків за умови, якщо специфічні ризики, властиві сектору, чітко визначені та усвідомлені, а також окремі фінансові установи та ВНУП розуміють свої ризики відмивання коштів та фінансування тероризму.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 2**Національне співробітництво та координація**

- 2.1 Країни повинні мати національну політику протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, яка формується з урахуванням виявлених ризиків та постійно переглядається.
- 2.2 Країни повинні визначити орган або забезпечити координацію чи визначити інший механізм, відповідальний за політику протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.
- 2.3 Повинні бути наявними механізми, які б надавали можливість органам, що приймають політичні рішення, ПФР, правоохоронним органам, наглядовим органам та іншим відповідним компетентним органам співпрацювати та, за необхідності, координувати один одного на національному рівні щодо розвитку та впровадження політики і заходів з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. Такі механізми повинні застосовуватися як на рівні прийняття політичних рішень, так і на операційному рівні
- 2.4 Компетентні органи повинні мати схожі способи співробітництва та, за необхідності, координації, а також механізми з протидії розповсюдженню зброї масового знищення.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 3**Злочин відмивання коштів**

- 3.1 Відмивання коштів повинно бути криміналізовано на основі Конвенції ООН про боротьбу з незаконним обігом наркотичних засобів та психотропних речовин 1988 року (Віденської Конвенції) та Конвенції ООН про боротьбу з транснаціональною організованою злочинністю 2000 року (Палермської Конвенції) (дивіться статтю 3 (1)(b) та (c) Віденської Конвенції та статтю 6(1) Палермської Конвенції)⁹.
- 3.2 Предикатні злочини до відмивання коштів повинні охоплювати усі серйозні злочини з метою включення якомога ширшого спектру предикатних злочинів. Як мінімум, предикатні злочини повинні включати низку злочинів у кожній з визначених категорій злочинів¹⁰.
- 3.3 Якщо країни застосовують пороговий або комбінований підхід, який включає пороговий підхід¹¹, предикатні злочини повинні, як мінімум, включати в себе усі злочини, які:
- (a) підпадають під категорію серйозних відповідно до національного законодавства, або
 - (b) караються максимальним покаранням, як позбавлення волі строком більше ніж на один рік; чи
 - (c) караються мінімальним покаранням, як позбавлення волі строком більше ніж на шість місяців (для країн, які мають мінімальний поріг для злочинів, встановлений їх правовою системою).
- 3.4 Злочин відмивання коштів повинен поширюватися на будь-який тип майна, незалежно від його вартості, яке прямо або опосередковано одержане злочинним шляхом.
- 3.5 При доведенні факту, що майно одержане злочинним шляхом, не є обов'язковим, щоб особа була засуджена за вчинення предикатного злочину.
- 3.6 Предикатним злочином до відмивання коштів вважається також діяння, яке мало місце в іншій країні, яке є злочином у такій країні, і яке вважалося би предикатним злочином, якби воно мало місце у власній країні.
- 3.7 Злочин відмивання коштів повинен застосовуватися до осіб, які вчинили предикатний злочин, якщо це не порушує фундаментальні принципи національного законодавства.
- 3.8 Потрібно забезпечити, щоб намір та усвідомлення, які вимагаються для доведення факту злочину відмивання коштів, могли встановлюватися за об'єктивними фактичними обставинами.
- 3.9 До фізичних осіб, засуджених за відмивання коштів, повинні застосовуватися пропорційні та переконливі кримінальні санкції.

⁹ Особливо зверніть увагу на фізичні та матеріальні аспекти злочину.

¹⁰ Рекомендація 3 не встановлює вимогу передбачати окремий злочин «участь в організованій злочинній групі або вимагання». З метою охоплення цієї категорії «визначений злочин», достатньо, щоб країна виконала один з двох пунктів, визначених у Палермській конвенції, наприклад, передбачила або окремий злочин, або злочин, вчинений у змові.

¹¹ Країни визначають предикатні злочини до відмивання коштів, посилаючись (a) на усі злочини або (b) на поріг, пов'язаний з категорією серйозних злочинів, або з таким видом покарання, як позбавлення волі, встановлене за предикатний злочин (пороговий підхід), або (c) на перелік предикатних злочинів, або (d) шляхом поєднання цих підходів.

3.10 На юридичних осіб повинні поширюватися кримінальна відповідальність та санкції, а там, де це неможливо (у зв'язку із основоположними принципами національного законодавства), цивільна або адміністративна відповідальність та санкції. Це не повинно перешкоджати паралельному кримінальному, цивільному або адміністративному провадженню щодо юридичних осіб у країнах, в яких існує більше ніж одна форма відповідальності. Такі заходи не повинні впливати на кримінальну відповідальність фізичних осіб. Усі санкції повинні бути пропорційними та переконливими.

3.11 Повинні бути передбачені відповідні супутні злочини до злочину відмивання коштів, зокрема участь у злочині, вчинення злочину у групі або змова з метою вчинення, спроба, пособництво та підбурювання, сприяння та надання порад щодо вчинення, якщо це не суперечить основоположним принципам національного законодавства.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 4**Конфіскація та тимчасові заходи**

- 4.1 Країни повинні вжити заходів, включаючи законодавчі, які б надавали можливість здійснювати конфіскацію наступного, незалежно від того, чи воно належить підсудним чи третім сторонам:
- (a) легалізоване майно;
 - (b) доходи (включаючи прибуток або інші вигоди, що можуть одержуватися від таких доходів), знаряддя злочину, що використовувалися або які повинні були використовуватися у відмиванні коштів або предикатних злочинах;
 - (c) майно, одержане або яке використовувалося, або яке повинно було використовуватися, або яке призначалося для використання у фінансуванні тероризму, терористичних актах або терористичних організаціях; або
 - (d) майно відповідної вартості.
- 4.2 Країни повинні вжити заходів, включаючи законодавчі, які б надавали можливість їх компетентним органам:
- (a) визначати, відстежувати та оцінювати майно, яке підлягає конфіскації;
 - (b) вживати тимчасових заходів, таких як замороження або арешт, з метою запобігання будь-яким правочинам з майном, передачі або розпорядження майном, що підлягає конфіскації;¹²
 - (c) вживати заходів, які б попередили або анулювали дії, що ставлять під ризик спроможність країни заморожувати або накладати арешт, або повертати майно, що підлягає конфіскації; та
 - (d) вживати будь-яких відповідних слідчих заходів.
- 4.3 Закони та інші заходи повинні забезпечувати захист прав добросовісних сторін.
- 4.4 Країни повинні мати механізми для управління та, за необхідності, розпорядження замороженим, арештованим або конфіскованим майном.

¹² Заходи повинні дозволяти початково заморожувати або накладати арешт на майно, що підлягає конфіскації, в односторонньому порядку або без попереднього повідомлення, якщо тільки це не суперечить основоположним принципам національного законодавства.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 5

Злочин фінансування тероризму

- 5.1 Країни повинні криміналізувати фінансування тероризму на основі Міжнародної Конвенції про боротьбу з фінансуванням тероризму¹³.
- 5.2 Злочин фінансування тероризму повинен поширюватись на будь-яку особу, яка будь-якими засобами умисно надає або збирає кошти, прямо або опосередковано, з незаконним наміром використати їх або з усвідомленням, що вони будуть використані, повністю або частково: (а) для вчинення терористичного акту(ів); або (b) терористичною організацією чи окремим терористом (навіть за відсутності зв'язку з конкретним терористичним актом або актами)¹⁴.
- 5.3 Злочин фінансування тероризму повинен поширюватись на будь-які кошти, одержані як із законного, так і незаконного джерела.
- 5.4 Злочин фінансування тероризму не повинен встановлювати вимогу, щоб кошти: (а) були фактично використані для вчинення або спроби вчинити терористичний акт(ти) або (b) були пов'язані із конкретним терористичним актом (актами).
- 5.5 Потрібно забезпечити, щоб умисел та усвідомлення, необхідні для підтвердження фінансування тероризму, могли витікати як висновок з об'єктивних фактичних обставин.
- 5.6 До фізичних осіб, засуджених за фінансування тероризму, повинні застосовуватися пропорційні та переконливі кримінальні санкції.
- 5.7 На юридичних осіб повинні поширюватися кримінальна відповідальність та санкції, а там, де це неможливо (у зв'язку із основоположними принципами національного законодавства), цивільна або адміністративна відповідальність та санкції. Це не повинно перешкоджати паралельному кримінальному, цивільному або адміністративному провадженню щодо юридичних осіб у країнах, в яких існує більше ніж одна форма відповідальності. Такі заходи не повинні впливати на кримінальну відповідальність фізичних осіб. Усі санкції повинні бути пропорційними та переконливими.
- 5.8 Злочином повинно вважатися наступне:
- (а) спроба вчинити злочин фінансування тероризму;
 - (b) участь в якості співучасника у фінансуванні тероризму або спробі вчинення цього злочину;
 - (c) організація або спрямування інших на вчинення фінансування тероризму або спробу вчинення цього злочину; та
 - (d) сприяння вчиненню одного або більше злочинів фінансування тероризму або спробі вчинити цей(і) злочин(и) групою осіб, які діють із спільною метою¹⁵.
- 5.9 Злочини фінансування тероризму повинні бути визначені в якості предикатних злочинів до відмивання коштів.
- 5.10 Злочин фінансування тероризму повинен визнаватися незалежно від того, чи знаходиться особа, підозрювана у вчиненні злочину (-ів), в країні знаходження терористу(-ів) або терористичної(их) організації(-ій), або де було чи буде вчинено терористичний(і) акт (акти), чи в іншій країні.

¹³ Криміналізація повинна відповідати статті 2 Міжнародної Конвенції про боротьбу з фінансуванням тероризму.

¹⁴ Криміналізація фінансуванню тероризму виключно на підставі пособництва і підбурювання, спроби або змови є недостатньою для виконання цієї Рекомендації.

¹⁵ Таке сприяння повинно бути умисним та або (i) здійсненим з метою вчинення кримінальної діяльності або досягнення злочинної цілі угруповання, у випадку, якщо така діяльність або мета передбачає вчинення злочину фінансування тероризму; або (ii) здійсненим з усвідомленням умислу угруповання вчинити злочин фінансування тероризму.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 6**Цільові фінансові санкції за тероризм та фінансування тероризму***Ідентифікація та визначення осіб*

- 6.1 Стосовно визначення осіб відповідно до Резолюцій РБ ООН 1267 та 1989 (Аль Каїда), а також стосовно режиму санкцій відповідно до Резолюції 1988 (надалі – режим санкцій ООН), країни повинні:
- (a) визначити компетентний орган або суд, який відповідатиме за подання пропозиції щодо включення відповідних фізичних або юридичних осіб до Комітету 1267/1989 та до Комітету 1988;
 - (b) мати механізм(и) визначення осіб для включення, що ґрунтуються на критеріях щодо включення, викладених у відповідних Резолюціях РБ ООН;
 - (c) застосовувати переконливий стандарт доведення «обґрунтованих підстав» або «обґрунтованої підозри» при вирішенні, чи потрібно подавати пропозицію щодо включення особи. Такі пропозиції щодо включення не повинні залежати від наявності кримінального провадження;
 - (d) додержуватися процедур (у випадку режиму санкцій ООН) та стандартних форм внесення до списку, прийнятих відповідним комітетом (Комітетом 1267/1989 або Комітетом 1988); та
 - (e) надавати якомога більше інформації щодо запропонованої до визначення особи¹⁶, обставин справи,¹⁷ яка містить якомога більше деталей щодо обґрунтування внесення до списку¹⁸ та (у випадку внесення пропозиції щодо включення особи до списку Комітету 1267/1989) зазначити, чи може бути оголошений їх статус в якості держави, що пропонує включити певну особу до списку.
- 6.2 Стосовно визначення осіб відповідно до Резолюції РБ ООН 1373 країни повинні:
- (a) визначити компетентний орган або суд, який відповідатиме за подання пропозиції щодо включення до списку фізичних або юридичних осіб, які відповідають критеріям щодо включення, викладених у Резолюції 1373; подавати таку пропозицію або за власним клопотанням країни або, після аналізу та надання чинності, за необхідності, на основі запиту іншої країни.
 - (b) мати механізм(и) визначення осіб для включення, що ґрунтуються на критеріях щодо включення, викладених у відповідних Резолюції РБ ООН 1373¹⁹;
 - (c) при одержанні запиту, швидко приймати рішення, чи вони згодні з тим, відповідно до застосованих (над)національних принципів, що запит оснований на обґрунтованих підставах або на обґрунтованій підозрі у тому, що запропонована до включення особа відповідає критеріям щодо включення Резолюції РБ ООН 1373;

¹⁶ Особливо подати достатню ідентифікаційну інформацію, що дозволить здійснити чітку та позитивну ідентифікацію фізичних осіб, угруповань, установ та юридичних осіб, та, в міру можливостей, інформацію, необхідну Інтерполу для видачі Спеціального повідомлення.

¹⁷ Така інформація повинна надаватися на запит, окрім частин, які держава-член визначає як конфіденційні для відповідного комітету (Комітету 1267/1989 або Комітету 1988).

¹⁸ Включаючи спеціальну інформацію, яка підтверджує, що фізична або юридична особа відповідає відповідним критеріям щодо включення; характер інформації; підтверджуючу інформацію або документи, що можуть бути надані; та подробиці щодо будь-якого зв'язку між особою, запропонованою до включення, та будь-якою вже включеною фізичною або юридичною особою.

¹⁹ Це включає наявність повноважень та ефективних процедур або механізмів для перевірки та впровадження, за необхідності, дій, ініційованих в рамках механізмів заморозження інших країн відповідно до Резолюції 1373 (2001).

- (d) застосовувати переконливий стандарт доведення «обґрунтованих підстав» або «обґрунтованої підозри» при вирішенні, чи потрібно подавати пропозицію щодо включення особи²⁰. Такі пропозиції щодо включення не повинні залежати від наявності кримінального провадження;
- (e) при направленні запиту до іншої країни щодо впровадження заходів, ініційованих в рамках механізмів замороження, надавати якомога більше ідентифікаційної інформації та спеціальної інформації, що підтверджує пропозицію щодо включення особи до списку.

6.3 Компетентні органи повинні мати правові повноваження та процедури або механізми для:

- (a) збору та витребування інформації з метою ідентифікації фізичних та юридичних осіб, яка, будучи основою на обґрунтованих підставах та обґрунтованій підозрі, відповідає критеріям щодо включення; та
- (b) ініціювати заходи в односторонньому порядку проти фізичної або юридичної особи, яка була ідентифікована і включення якої до списку (пропозиція щодо включення) розглядається.

Замороження

6.4 Країни повинні негайно застосовувати цільові фінансові санкції²¹.

6.5 Країни повинні встановити необхідні правові повноваження та визначити національні компетентні органи, відповідальні за впровадження та застосування цільових фінансових санкцій відповідно до наступних стандартів та процедур:

- (a) Країни повинні встановити вимогу до усіх фізичних та юридичних осіб в межах країни щодо негайного замороження без попереднього повідомлення коштів або інших активів визначених фізичних та юридичних осіб.
- (b) Ця вимога повинна розповсюджуватися на: (i) усі кошти або інші активи, якими володіють або які контролюють визначені фізичні або юридичні особи, а не лише ті, що пов'язані з конкретним терористичним актом, замислом або загрозою; (ii) ті кошти або інші активи, якими повністю або спільно володіють або контролюють, прямо або опосередковано, визначені фізичні або юридичні особи; та (iii) кошти або інші активи, які походять або одержані з коштів або інших активів, якими володіють або які прямо чи опосередковано контролюють визначені фізичні або юридичні особи, а також (iv) кошти або інші активи фізичних та юридичних осіб, які діють від імені або за дорученням визначених фізичних та юридичних осіб.
- (c) Країни повинні забороняти своїм громадянам або²² будь-яким фізичним або юридичним особам в межах своєї юрисдикції надавати будь-які кошти або інші активи, економічні ресурси, або фінансові чи інші пов'язані послуги, прямо або опосередковано, повністю або частково, на користь визначених фізичних або юридичних осіб; юридичних осіб, якими володіють або контролюють, прямо або опосередковано, визначені фізичні або юридичні особи; та фізичних або юридичних осіб, які діють від імені або за дорученням визначених фізичних або юридичних осіб, якщо на це не надано ліцензію, повноваження або не повідомлено згідно з

²⁰ Країна повинна застосовувати правовий стандарт власної правової системи щодо виду та обсягу доказів для з'ясування, чи існують «обґрунтовані підстави» та «обґрунтована підозра», для прийняття рішення щодо включення до списку фізичної або юридичної особи і, таким чином, для ініціювання заходів в рамках механізму замороження. Це повинно дотримуватися незалежно від того, чи пропозиція щодо включення до списку зроблена на основі власного клопотання певної країни чи на запит іншої країни.

²¹ За Резолюцією 1373, обов'язок негайно вживати заходів повинен виконуватися з часу включення особи до списку на (над)національному рівні, здійснене або на основі клопотання певної країни або на основі запиту іншої країни, якщо країна, яка одержала запит, згодна з тим, що запит оснований на обґрунтованих підставах або на обґрунтованій підозрі у тому, що запропонована до включення особа відповідає критеріям щодо включення Резолюції РБ ООН 1373.

²² «або» у цьому конкретному випадку означає, що країни повинні поширювати заборону як на своїх громадян, так і на будь-яких фізичних/юридичних осіб на території своєї юрисдикції.

відповідними Резолюціями РБ ООН.

- (d) Країни повинні мати механізми передачі списку визначених осіб до фінансового сектору та ВНУП негайно після вжиття таких заходів, а також надання чітких інструкцій, особливо фінансовим установам та іншим фізичним або юридичним особам, включаючи ВНУП, які можуть бути держателями цільових коштів або інших активів, стосовно їх зобов'язань вживати заходів в рамках механізмів замороження.
- (e) Країни повинні встановити вимогу до фінансових установ та ВНУП подавати звіт компетентним органам щодо заморожених активів або вжитих заходів згідно з вимогами щодо заборони, встановленими відповідними Резолюціями РБ ООН, включаючи інформацію щодо спроб проведення операцій.
- (f) Країни повинні встановити ефективні заходи захисту добросовісних третіх сторін, які діють належним чином при виконанні зобов'язань за Рекомендацією 6.

Виключення зі списку, розмороження та надання доступу до заморожених коштів або інших активів

6.6 Країни повинні розробити та впровадити загальновідомі процедури щодо виключення зі списку та розмороження коштів фізичних та юридичних осіб, які вже не відповідають критеріям щодо включення. Це повинно включати наступне:

- (a) процедури щодо подання запитів про виключення зі списку до Ради Безпеки у випадку, якщо фізичні та юридичні особи, включені відповідно до Резолюції 1267 та наступних за нею резолюцій, на думку країни, вже не відповідають критеріям щодо включення. Такі процедури та критерії, за необхідності, повинні узгоджуватися з процедурами, прийнятими Комітетом 1267/1989 або Комітетом 1988²³.
- (b) відповідні правові повноваження та процедури або механізми для виключення зі списку та розмороження коштів або інших активів фізичних або юридичних осіб, включених відповідно до Резолюції 1373, які вже не відповідають критеріям щодо включення.
- (c) стосовно осіб, включених відповідно до Резолюції 1373, процедури, які б дозволяли на запит здійснювати перегляд рішення щодо включення особи у суді або іншому незалежному компетентному органі.
- (d) стосовно осіб, включених відповідно до Резолюцій РБ ООН 1267 та 1988, механізм, за допомогою якого включена фізична або юридична особа може оскаржити своє включення до списку з метою його перегляду компетентним органом або судом.
- (e) стосовно включення до санкційного списку осіб, пов'язаних з Аль-Каїдою, процедури інформування визначених фізичних та юридичних осіб щодо наявності Офісу Уповноваженого ООН відповідно до Резолюції 1904 (2009), який приймає клопотання щодо виключення зі списку.
- (f) загально відомі процедури вчасного розмороження коштів або інших активів фізичних або юридичних осіб, які мають таке ж або схоже ім'я (найменування), як і включені особи, та стали об'єктом ненавмисного механізму замороження (наприклад, у випадку не підтвердження підозри) після перевірки, що така особа не є включеною до списку.
- (g) механізми щодо передачі рішення про виключення зі списку та розмороження до фінансового сектору та ВНУП негайно після вжиття таких заходів та надання відповідних інструкцій, особливо фінансовим установам та іншим фізичним або юридичним особам, включаючи ВНУП, які можуть бути держателями заморожених коштів або інших активів, щодо їх зобов'язань визнавати рішення стосовно виключення або розмороження.

6.7 Країни повинні надавати доступ до заморожених коштів або інших активів, які є необхідними для покриття основних витрат, для оплати певних видів платежів, витрат та

²³ Процедури Комітету 1267/1989 зазначені у Резолюціях РБ ООН 1730, 1735, 1822, 1904, 1989, 2083 та будь-яких наступних Резолюціях. Процедури Комітету 1988 зазначені у Резолюціях РБ ООН 1730, 1735, 1822, 1904, 1988, 2082 та будь-яких наступних Резолюціях.

комісій за послуги або для покриття надзвичайних витрат, відповідно до процедур, викладених у Резолюції 1452 та будь-яких наступних резолюціях. На таких підставах, країни повинні надавати доступ до коштів або інших активів, якщо заходи щодо замороження застосовані до фізичних або юридичних осіб, включених на (над)національному рівні країною відповідно до Резолюцій 1373.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 7**Цільові фінансові санкції за розповсюдження зброї масового знищення**

- 7.1 Країни повинні застосовувати цільові фінансові санкції з метою додержання вимог Резолюцій Ради Безпеки ООН, прийнятих відповідно до Розділу VII Статуту ООН, що стосуються попередження, протидії та боротьби з розповсюдженням зброї масового знищення та його фінансуванням²⁴.
- 7.2 Країни повинні встановити необхідні правові повноваження та визначити національні компетентні органи, відповідальні за впровадження та застосування цільових фінансових санкцій відповідно до наступних стандартів та процедур.
- (a) Країни повинні встановити вимогу до усіх фізичних та юридичних осіб в межах країни щодо негайного замороження без попереднього повідомлення коштів або інших активів визначених фізичних та юридичних осіб.
 - (b) Ця вимога повинна розповсюджуватися на: (i) усі кошти або інші активи, якими володіють або які контролюють визначені фізичні або юридичні особи, а не лише ті, що пов'язані з конкретним діянням, замислом або загрозою розповсюдження зброї масового знищення; (ii) ті кошти або інші активи, якими повністю або спільно володіють або контролюють, прямо або опосередковано, визначені фізичні або юридичні особи; (iii) і кошти або інші активи, які походять або одержані з коштів або інших активів, якими володіють або які прямо чи опосередковано контролюють визначені фізичні або юридичні особи, а також кошти або інші активи фізичних та юридичних осіб, які діють від імені або за дорученням визначених фізичних та юридичних осіб.
 - (c) Країни повинні забезпечити, щоб будь-які кошти або інші активи не надавалися їх громадянами або будь-якими фізичними чи юридичними особами в межах своєї території на користь визначених фізичних або юридичних осіб, якщо на це не надано ліцензію, повноваження або не повідомлено згідно з відповідними Резолюціями РБ ООН.
 - (d) Країни повинні мати механізми передачі списку визначених осіб до фінансового сектору та ВНУП негайно після вжиття таких заходів, а також надання чітких інструкцій, особливо фінансовим установам та іншим фізичним або юридичним особам, включаючи ВНУП, які можуть бути держателями коштів або інших активів, стосовно їх зобов'язань вживати заходів в рамках механізмів замороження.
 - (e) Країни повинні встановити вимогу до фінансових установ та ВНУП подавати звіт компетентним органам щодо заморожених активів або вжитих заходів згідно з вимогами щодо заборони у відповідних Резолюціях РБ ООН, включаючи інформацію про спроби проведення операцій.
 - (f) Країни повинні встановити ефективні заходи захисту добросовісних третіх сторін, які діють належним чином, виконуючи вимоги Рекомендації 7.
- 7.3 Країни повинні встановити відповідні заходи моніторингу та забезпечення додержання фінансовими установами та ВНУП відповідних законів або нормативно-правових актів, що визначають вимоги відповідно до Рекомендації 7. Недодержання цих законів або

²⁴ Рекомендація 7 застосовується до усіх чинних Резолюцій РБ ООН, що передбачають застосування цільових фінансових санкцій за фінансування розповсюдження зброї масового знищення, будь-яких наступних пов'язаних з ними резолюцій та будь-яких наступних резолюцій, що застосовують цільові фінансові санкції в контексті фінансування розповсюдження зброї масового знищення. На час прийняття Методології (лютий 2013 року), Резолюціями РБ ООН, які застосовують цільові фінансові санкції за фінансування розповсюдження зброї масового знищення є наступні: 1718(2006), 1737(2006), 1747(2007), 1803(2008), 1874(2009) та 1929(2010).

нормативно-правових актів повинно каратися цивільними, адміністративними або кримінальними санкціями.

7.4 Країни повинні розробити та впровадити загально відомі процедури щодо подання до Ради Безпеки запитів про виключення зі списку у випадку, якщо визначені фізичні та юридичні особи, на думку країни, не або вже не відповідають критеріям щодо включення²⁵. Це повинно включати:

- (a) забезпечення можливості внесеним у список особам надсилати запит щодо виключення зі списку інформаційно-координаційному центру з питань виключення, створеного відповідно до Резолюції РБ ООН 1730 (2006), або повідомлення визначених фізичних або юридичних осіб про надсилання запиту безпосередньо інформаційно-координаційному центру.
- (b) загально відомі процедури розмороження коштів або інших активів фізичних або юридичних осіб, які мають таке ж або схоже ім'я (найменування), як і включені особи, та стали об'єктом ненавмисного механізму замороження (наприклад, у випадку не підтвердження підозри) після перевірки, що така особа не є включеною до списку.
- (c) надання доступу до коштів або інших активів, якщо країни дійшли висновку, що мають місце виняткові умови, викладені у Резолюціях РБ ООН 1718 та 1737, відповідно до процедур, визначених у цих резолюціях.
- (d) механізми щодо передачі рішення про виключення зі списку та розмороження до фінансового сектору та визначених не фінансових установ і професій негайно після вжиття таких заходів, та надання відповідних інструкцій, особливо фінансовим установам та іншим фізичним або юридичним особам, включаючи ВНУП, які можуть бути держателями заморожених коштів або інших активів, щодо їх зобов'язань визнавати рішення стосовно виключення або розмороження.

7.5 Стосовно контрактів, договорів або зобов'язань, які виникли до дати, в яку рахунки підпали під цільові фінансові санкції:

- (a) країни повинні надавати доступ до рахунків, заморожених відповідно до Резолюцій РБ ООН 1718 або 1737, відсотків або інших доходів, одержаних за цими рахунками, або платежів за контрактами, договорами або зобов'язаннями, які виникли до дати, в яку ці рахунки стали об'єктом положень цієї резолюції за умови, що такі відсотки, інші доходи та платежі залишаються об'єктом цих положень та замороження.
- (b) заходи замороження, вжиті відповідно до Резолюції 1737, не повинні перешкоджати визначеній фізичній або юридичній особі здійснювати платежі за контрактом, що набрав чинності до внесення цієї фізичної або юридичної особи до списку, за умови що: (i) відповідні країни дійшли висновку, що контракт не пов'язаний з будь-якими забороненими речами, матеріалами, обладнанням, товарами, технологіями, допомогою, навчанням, фінансовою допомогою, інвестиціями, брокерськими послугами або іншими послугами, зазначеними у відповідних Резолюціях РБ ООН; (ii) відповідні країни дійшли висновку, що платіж не був прямо або опосередковано одержаний фізичною або юридичною особою, включеною відповідно до Резолюції РБ ООН 1737 (2006); та (iii) відповідні країни подали попереднє повідомлення до Комітету з питань застосування санкцій 1737 про намір здійснити або одержати такі платежі або надати дозвіл, за необхідності, на розмороження коштів, інших фінансових активів або економічних ресурсів з цією метою за десять робочих до надання такого дозволу.

²⁵ Такі процедури та критерії повинні відповідати інструкціям або процедурам, впровадженим Радою Безпеки відповідно до Резолюції 1730 (2006) та будь-яких наступних пов'язаних з нею резолюцій, включаючи в рамках механізму інформаційно-координаційного центру, створеного відповідно до цієї резолюції.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 8**Неприбуткові організації**

8.1 Країни повинні:

- (a) переглянути відповідність законів та нормативно-правових актів, що стосуються установ, які можуть стати об'єктом зловживання для фінансування тероризму, включаючи неприбуткові організації.
- (b) здійснювати внутрішній огляд свого сектора неприбуткових організацій або мати можливість своєчасно отримувати інформацію про його діяльність, розмір та інші відповідні характеристики, використовуючи усі доступні джерела інформації, з метою виявлення особливостей і видів неприбуткових організацій, які, в силу своєї діяльності або характеристик, знаходяться під загрозою використання для фінансування тероризму або інших форм підтримки тероризму.
- (c) періодично здійснювати оцінку сектору шляхом розгляду нової інформації про потенційну уразливість сектору до терористичної діяльності.

8.2 Країни повинні надавати допомогу неприбутковим організаціям з приводу питань фінансування тероризму.

8.3 Країни повинні мати чітку політику для забезпечення прозорості, чесності та довіри до адміністрації і управління всіх неприбуткових організацій.

8.4 Країни повинні вживати наступних заходів до неприбуткових організацій, які (1) залучають значну частину фінансових ресурсів, що знаходяться під контролем сектору, та (2) відповідають за значну частину міжнародної діяльності сектору. Такі неприбуткові організації повинні:

- (a) зберігати інформацію про: (i) цілі і завдання своєї заявленої діяльності; (ii) ідентифікацію особи (осіб), які володіють, контролюють або спрямовують їх діяльність, в тому числі керівників, членів правління та довірених осіб. Ця інформація повинна надаватися громадськості або безпосередньо від неприбуткових організацій або через відповідні органи;
- (b) видавати річні фінансові звіти, які надають детальний аналіз доходів і витрат;
- (c) мати заходи контролю, щоб забезпечити, що всі кошти будуть повністю зараховані і витрачатимуться у спосіб, що узгоджується з цілями та завданнями заявленої діяльності неприбуткових організацій.
- (d) мати ліцензію або бути зареєстрованими²⁶;
- (e) додержуватися правила «знай своїх бенефіціарів і асоційовані неприбуткові організації»; та
- (f) вести не менше п'яти років облік внутрішніх і міжнародних операцій²⁷, а також інформації, зазначеної у пунктах (a) та (b), і надавати її компетентним органам на

²⁶ Спеціальні вимоги щодо ліцензування або реєстрації з метою протидії відмиванню коштів/фінансуванню тероризму не є обов'язковими. Наприклад, в деяких країнах неприбуткові організації вже зареєстровані у податкових органах, та щодо них здійснюється моніторинг в контексті визначення сприятливого оподаткування (наприклад, податкові кредити або звільнення від оподаткування).

²⁷ Записи повинні бути досить детальними, щоб переконатися, що кошти були витрачені відповідно до цілей і завдань організації.

відповідний запит.

- 8.5 Компетентні органи повинні здійснювати моніторинг додержання неприбутковими організаціями вимог Критерію 8.4. та бути спроможними застосовувати ефективні, пропорційні та переконливі санкції за порушення законодавства неприбутковими організаціями та особами, які діють від їх імені²⁸.
- 8.6 Країни повинні здійснювати ефективний збір інформації та розслідування по неприбутковим організаціям, включаючи через:
- (a) національну співпрацю, координацію та обмін інформацією між відповідними органами або організаціями, які мають інформацію про неприбуткові організації;
 - (b) повний доступ до інформації щодо керівництва та управління неприбутковими організаціями (в тому числі фінансової та програмної інформації);
 - (c) механізми для забезпечення того, щоб інформація оперативно передавалася відповідним компетентним органам для здійснення превентивних або слідчих дій, коли є підозри або розумні підстави підозрювати, що неприбуткова організація: (1) є прикриттям для збору коштів терористичною організацією, (2) використовується в якості каналу для фінансування тероризму, у тому числі з метою уникнення заморожування рахунків, або (3) приховує чи маскує таємні перекази коштів, призначені для законних цілей, але перенаправлені в інтересах терористів чи терористичних організацій.
- 8.7 Країни повинні визначити відповідні контактні пункти і процедури реагування на міжнародні запити про надання інформації щодо конкретних неприбуткових організацій, що підозрюються у фінансуванні тероризму або інших формах підтримки терористичної діяльності.

²⁸ Низка таких санкцій може включати замороження рахунків, відсторонення довірених осіб, накладання штрафів, позбавлення сертифікату, ліцензії та реєстрації. Це не повинно виключати паралельного цивільного, адміністративного або кримінального провадження до неприбуткових організацій або осіб, які діють, за потреби, від їх імені.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 9**Закони про таємницю фінансової установи**

9.1 Закони про таємницю фінансової установи не повинні перешкоджати виконанню Рекомендацій FATF²⁹.

²⁹ Питання, що можуть викликати занепокоєння, - це спроможність компетентних органів мати доступ до інформації, яка є для них необхідною для належного здійснення функцій з протидії відмиванню коштів або фінансуванню тероризму; обмін інформацією між компетентними органами на національному або міжнародному рівні, а також обмін інформацією між фінансовими установами, що вимагається Рекомендаціями 13, 16 або Рекомендацією 17.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 10**Заходи належної перевірки клієнта³⁰**

10.1 Фінансовим установам повинно бути заборонено відкривати анонімні рахунки (або рахунки на очевидно фіктивні імена).

Коли потрібно здійснювати заходи належної перевірки клієнта

10.2 До фінансових установ повинні бути встановлені вимоги вживати заходи належної перевірки клієнта, у разі:

- (a) встановлення ділових відносин;
- (b) проведення окремих операцій, що перевищують відповідний визначений поріг (USD/EUR 15 000), включаючи ситуації, коли транзакція здійснюється як окрема операція або з іншими операціями, які виявилися пов'язаними;
- (c) проведення окремих операцій, які є грошовими електронними переказами за обставин, наведених у Рекомендації 16 та Пояснювальній записці до неї;
- (d) існування підозри у відмиванні коштів або фінансуванні тероризму, незважаючи на будь-які які винятки або пороги, які згадуються будь-де у Рекомендаціях FATF; або
- (e) існування сумнівів у фінансової установи щодо достовірності чи адекватності попередньо одержаних ідентифікаційних даних клієнта.

Необхідні заходи належної перевірки, що застосовуються до усіх клієнтів

10.3 До фінансових установ повинна бути встановлена вимога здійснювати ідентифікацію клієнта (постійну або разову, фізичної або юридичної особи), а також перевіряти особу клієнта*, використовуючи надійні документи, дані або інформацію, що походять з незалежного джерела (ідентифікаційні дані).

10.4 До фінансових установ повинна бути встановлена вимога перевіряти, чи будь-яка особа, що має намір діяти від імені клієнта, уповноважена на такі дії, а також здійснювати ідентифікацію та перевірку такої особи.

10.5 До фінансових установ повинна бути встановлена вимога визначати вигодоодержувача та вживати відповідних заходів для перевірки його особи, використовуючи відповідну інформацію або дані, одержані з надійного джерела, таким чином, щоб фінансова установа була переконана в тому, що вона знає, хто є вигодоодержувачем.

10.6 Фінансові установи повинні розуміти та, за необхідності, одержувати інформацію щодо мети та очікуваного характеру ділових відносин.

10.7 До фінансових установ повинна бути встановлена вимога вживати постійних заходів обачливості щодо ділових відносин, включаючи:

- (a) моніторинг операцій, що здійснюються у процесі таких відносин, з метою переконання, що ці операції відповідають наявній в установі інформації про клієнта, його бізнес і профіль ризику, включаючи, у разі потреби, джерело коштів; та
- (b) забезпечення, щоб документи, дані або інформація, зібрані у процесі здійснення заходів належної перевірки клієнта, постійно відповідним чином оновлювалися шляхом здійснення перегляду існуючих записів, особливо для високоризикових категорій клієнтів.

Спеціальні заходи належної перевірки клієнта для юридичних осіб та організацій

³⁰ Вимога, що фінансові установи повинні здійснювати заходи належної перевірки клієнта, повинна бути встановлена у законі, хоча конкретні вимоги можуть бути викладені в посилених заходах.

* Під перевіркою особи слід розуміти підтвердження ідентифікації (верифікація)

- 10.8 Стосовно клієнтів – юридичних осіб та організацій, фінансова установа повинна розуміти характер діяльності клієнта, його власності та структури контролю.
- 10.9 Стосовно клієнтів – юридичних осіб та організацій, фінансова установа повинна здійснювати ідентифікацію та перевірку особи клієнта, з'ясувавши наступну інформацію:
- найменування, правова форма і доказ існування;
 - повноваження, які регулюють і зобов'язують юридичну особу або організацію, а також імена осіб, які обіймають відповідну керівну посаду в юридичній особі або організації; та
 - адреса зареєстрованого офісу та, якщо відрізняється, основне місце здійснення ділової діяльності.
- 10.10 Для клієнтів - юридичних осіб,³¹ фінансова установа повинна здійснювати ідентифікацію бенефіціарних власників клієнта та вживати обґрунтованих заходів для перевірки таких осіб шляхом здійснення наступних заходів:
- ідентифікувати фізичних осіб (якщо такі є³²), які врешті-решт мають контрольну частку³³ у власності юридичної особи; та
 - коли існує сумнів щодо пункту (а), чи особа(и), яка(і) має(ють) контрольну частку у власності, є бенефіціарним(и) власником(и), або якщо немає фізичної особи, яка здійснює контроль через право власності, ідентифікувати фізичних осіб (якщо такі є), які здійснюють контроль над юридичною особою через інші засоби; та
 - якщо немає фізичних осіб, визначених відповідно до пунктів (а) або (б), ідентифікувати відповідну фізичну особу, яка обіймає керівну посаду.
- 10.11 Для клієнтів – організацій, фінансова установа повинна здійснювати ідентифікацію бенефіціарних власників клієнта та вживати обґрунтованих заходів для перевірки таких осіб шляхом здійснення наступних заходів:
- для трастів, потрібно ідентифікувати довіритель, довірених осіб, захисників (якщо такі є), бенефіціарів³⁴ або групу бенефіціарів та будь-яку іншу фізичну особу, яка врешті здійснює ефективний контроль над трастом (включаючи через ланцюжок контролю/право власності);
 - для осіб з іншою правовою структурою, ідентифікувати осіб, які займають аналогічну або схожу посаду.

Заходи належної перевірки клієнта для бенефіціарів полісів страхування життя

- 10.12 На додаток до заходів належної перевірки клієнта, що повинні здійснюватися щодо клієнта та бенефіціарного власника, фінансові установи повинні вживати наступних заходів належної перевірки клієнта до бенефіціара (ів) полісів страхування життя та інших видів страхування, пов'язаних з інвестиціями, після ідентифікації/визначення бенефіціара(ів)

³¹ Якщо клієнт або власник контрольної частки - компанія, зареєстрована на фондовій біржі та підпадає під вимоги щодо розкриття (або відповідно до правил фондової біржі або відповідно до закону чи нормативно-правових актів), які встановлюють зобов'язання забезпечити відповідний рівень прозорості бенефіціарної власності, або це філіал з контрольною часткою такої компанії, не є необхідним визначати та перевіряти особу будь-якого акціонера або бенефіціарного власника таких компаній. Відповідна ідентифікаційна інформація може бути одержана з публічного реєстру, від клієнта або з інших надійних джерел.

³² Частки у праві власності можуть бути настільки диверсифікованими, що там немає фізичних осіб (які діють самостійно або спільно), що здійснюють контроль над юридичною особою або організацією через право власності)

³³ Контрольна частка у власності залежить від структури власності компанії. Вона може ґрунтуватися на порозі, наприклад, будь-яка особа, яка володіє більше, ніж визначеним відсотком компанії (наприклад, 25 %).

³⁴ Для бенефіціара (ів) трастів, які характеризуються ознаками або класом, фінансові установи повинні одержати достатню інформацію про бенефіціара, щоб переконатися, що вони зможуть встановити особу бенефіціара на час виплати або коли бенефіціар матиме намір реалізувати свої права, надані йому.

- (a) для бенефіціара, визначеного як конкретна фізична або юридична особа або організація – з'ясування імені (найменування) особи;
- (b) для бенефіціара, визначеного за допомогою ознак або класу або іншими засобами – одержання достатньої інформації про бенефіціара, щоб фінансова установа змогла встановити особу бенефіціара на час виплати.
- (c) для обох вищезазначених випадків, перевірка особи бенефіціара повинна здійснюватися на момент виплати.

10.13 Бенефіціар полісів страхування життя повинен вважатися фінансовою установою відповідним фактором ризику при визначенні, чи потрібно застосовувати посилені заходи перевірки клієнта. Якщо фінансова установа визначає, що бенефіціар, який є юридичною особою або організацією, становить підвищений ризик, тоді посилені заходи перевірки клієнта на час виплати повинні включати обґрунтовані заходи ідентифікації та перевірки особи бенефіціарного власника бенефіціара на час виплати.

Час перевірки

10.14 До фінансових установ повинна бути встановлена вимога перевіряти особу клієнта та бенефіціарного власника до або під час встановлення ділових відносин або проведення операцій для окремих клієнтів; або (якщо дозволено) фінансові установи можуть завершити перевірку після встановлення ділових відносин за умови, що:

- (a) це має місце, коли це доцільно з практичної точки зору;
- (b) важливо не переривати звичайне ведення ділової діяльності; та
- (c) здійснюється ефективне управління ризиками відмивання коштів та фінансування тероризму.

10.15 Фінансовим установам також потрібно встановити процедури управління ризиками в умовах, за яких клієнт може налагодити ділові відносини до закінчення перевірки.

Існуючі клієнти

10.16 Фінансові установи повинні бути зобов'язані застосовувати заходи належної перевірки клієнта до існуючих клієнтів³⁵ на основі важливості та ризику, а також проводити у відповідний час заходи обачливості щодо існуючих відносин, враховуючи, чи були і коли були попередньо здійснені заходи належної перевірки клієнта, а також адекватність одержаних даних.

Підхід, що ґрунтується на оцінці ризику

10.18 Фінансові установи повинні вживати посилені заходи належної перевірки клієнта у випадках, коли ризик відмивання коштів або фінансування тероризму високий.

10.19 У випадку, якщо після проведення країною або фінансовою установою аналізу ризиків було визначено низький ризик відмивання коштів або фінансування тероризму, фінансовим установам можна дозволити здійснювати спрощені заходи належної перевірки клієнта. Спрощені заходи повинні бути співрозмірними з факторами низького ризику, але є неприйнятними у випадку підозри у відмиванні коштів або фінансуванні тероризму або коли мають місце специфічні високоризикові ситуації.

Незадовільне виконання заходів належної перевірки клієнта

10.19 У випадку, коли фінансова установа не спроможна виконати відповідні заходи належної перевірки клієнта:

³⁵ Існуючі клієнти на момент набрання чинності нових вимог національного законодавства.

- (a) Їй потрібно заборонити відкривати рахунок, встановлювати ділові відносини або проводити операцію; або до неї повинна бути встановлена вимога припинити ділові відносини та
- (b) до неї повинна бути встановлена вимога розглянути питання щодо направлення повідомлення про підозрілу операцію клієнта.

Заходи належної перевірки клієнта та розголошення

10.20 У випадках, коли у фінансовій установі існує підозра щодо відмивання коштів або фінансування тероризму та вона обґрунтовано вважає, що здійснення заходів належної перевірки клієнта буде натяком клієнту, вона може прийняти рішення не проводити цю процедуру, але повинна подати повідомлення про підозрілу операцію.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 11**Збереження даних³⁶**

- 11.1. Фінансові установи повинні бути зобов'язані зберігати протягом п'яти років усі необхідні облікові документи стосовно внутрішніх та міжнародних операцій відповідно до їх завершення.
- 11.2. Фінансові установи повинні зберігати документи, одержані внаслідок здійснення заходів належної перевірки клієнта, облікові документи, ділову кореспонденцію та результати будь-якого здійсненого аналізу протягом не менш як п'яти років після припинення ділових відносин або з дати проведення разової операції.
- 11.3. Облікових документів стосовно операцій повинно бути достатньо для того, щоб було можливо здійснити відтворення окремих операцій з метою надання, при можливості, підстав для здійснення переслідування кримінальної діяльності.
- 11.4. Фінансові установи повинні забезпечити, що вся інформація, одержана внаслідок здійснення заходів належної перевірки клієнта, та дані про операції оперативно надаються національним компетентним органам, які мають відповідні повноваження.

³⁶ Принцип, згідно якого фінансові установи повинні зберігати документи щодо операцій та інформацію, одержану у ході проведення заходів належної перевірки клієнта, повинен бути викладений в законі.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 12**Публічні особи**

- 12.1. Відносно іноземних публічних осіб, на додаток до вжиття заходів належної перевірки клієнта відповідно до Рекомендації 10, фінансові установи повинні бути зобов'язані:
- (a) створити відповідну систему управління ризиками з метою визначення, чи є публічною особою клієнт або вигодоодержувач;
 - (b) одержати схвалення вищого керівництва на встановлення (чи продовження, для існуючих клієнтів) таких ділових відносин;
 - (c) вживати заходів для визначення джерел збагачення та джерел коштів клієнтів та вигодоодержувачів, ідентифікованих як публічні діячі; та
 - (d) проводити постійний моніторинг ділових відносин.
- 12.2. Відносно національних публічних осіб чи осіб, наділених значними функціями міжнародних організацій, на додаток до вжиття заходів належної перевірки клієнта відповідно до Рекомендації 10, фінансові установи повинні бути зобов'язані:
- (a) вживати відповідних заходів з метою визначення, чи відноситься клієнт або вигодоодержувач до національних публічних осіб; та
 - (b) у випадку ділових відносин, що становлять високий ризик, вживати заходів, передбачених в критерії 12.1 (b)-(d).
- 12.3. Фінансові установи повинні застосовувати вимоги критеріїв 12.1 та 12.2 до членів сімей чи близьких осіб усіх видів публічних осіб.
- 12.4. Відносно полісів страхування життя, фінансові установи повинні вжити заходів для встановлення того, чи є бенефіціари та/чи, якщо вимагається, вигодоодержувач бенефіціара публічними особами. Таких заходів слід вживати не пізніше проведення виплати. У випадку встановлення високих ризиків, фінансові установи повинні інформувати вище керівництво перед проведенням виплати страхових коштів, здійснювати підвищений контроль ділових відносин із власником страхового полісу, а також розглядати можливість формування повідомлення про підозрілу операцію.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 13**Кореспондентські банківські відносини**

- 13.1. Стосовно транскордонних кореспондентських банківських відносин та інших подібних відносин, фінансові установи повинні бути зобов'язані:
- (a) збирати достатню інформацію про установу-респондента для повного розуміння характеру її діяльності та визначати за допомогою доступної публічної інформації репутацію установи та якість здійснення нагляду, включаючи інформацію щодо того, чи була установа предметом розслідування відмивання коштів чи фінансування тероризму або дій регулятивного характеру;
 - (b) оцінювати якість контролю установи-респондента у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму;
 - (c) одержати схвалення вищого керівництва перед встановленням нових кореспондентських відносин; та
 - (d) чітко розуміти відповідні повноваження кожної установи у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.
- 13.2. Стосовно “платежів за рахунками” банки повинні переконатися, що банк-респондент:
- (a) застосував заходи належної перевірки клієнтів, які мають прямий доступ до рахунків кореспондента; та
 - (b) здатний надати відповідну інформацію, одержану у ході здійснення заходів належної перевірки клієнта, на запит банку-кореспондента.
- 13.3. Фінансовим установам повинно бути заборонено вступати або продовжувати кореспондентські банківські відносини з підставними банками. Фінансові установи повинні бути зобов'язані переконатися, що фінансові установи-респонденти запобігають використанню своїх рахунків підставними банками.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 14**Переказ коштів або цінностей**

- 14.1. Фізичні чи юридичні особи, що надають послуги з переказу коштів або цінностей, повинні мати ліцензію або бути зареєстрованими³⁷.
- 14.2. Країни повинні вжити заходів для виявлення фізичних або юридичних осіб, які надають послуги з переказу коштів або цінностей без ліцензії або реєстрації, та застосовувати відповідні санкції.
- 14.3. Фізичні чи юридичні особи, що надають послуги з переказу коштів або цінностей, повинні підлягати контролю за дотриманням вимог у сфері ПВК/ФТ.
- 14.4. Будь-яка фізична або юридична особа, яка діє як агент, повинна одержати ліцензію або бути зареєстрованою компетентним органом, або установа, що надає послуги з переказу коштів або цінностей, повинна постійно вести список своїх агентів, доступний для компетентних органів у країнах, в яких діють такі установи та їх агенти.
- 14.5. Фізичні чи юридичні особи, що надають послуги з переказу коштів або цінностей, які використовують агентів, повинні включати їх у свої програми з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму та здійснювати їх моніторинг на предмет виконання ними цих програм.

³⁷ Країнам не потрібно запроваджувати окрему систему ліцензування чи реєстрації відносно ліцензованих чи зареєстрованих фінансових установ, уповноважених надавати послуги з переказу коштів або цінностей.

РЕКОМЕНДАЦІЯ 15**Нові технології**

- 15.1 Країни та фінансові установи повинні здійснювати ідентифікацію та оцінку ризиків відмивання коштів або фінансування тероризму, які можуть виникнути у зв'язку з розвитком нових продуктів або новою діловою практикою, включаючи нові механізми постачання; та використання нових технологій або таких, що розвиваються, як для нових, так і давно існуючих продуктів.
- 15.2. Фінансові установи повинні бути зобов'язані:
- (a) здійснювати оцінку ризику до запровадження чи використання нових продуктів, ділової практики або технологій; та
 - (b) вживати відповідних заходів для управління та зменшення таких ризиків.

Фінансові установи-відправники

16.1. Фінансові установи повинні забезпечити, щоб всі транскордонні грошові перекази на суму 1,000 доларів США/євро або більше, завжди супроводжувались:

a) Необхідною та чіткою³⁸ інформацією про відправника:

i) ім'я відправника грошового переказу;

ii) номер рахунку відправника, який використовується для обробки операції чи, за відсутності рахунку, реєстраційний номер нетипової операції, який дозволяє здійснити відстеження операції; та

iii) адреса відправника, чи національний ідентифікаційний номер або ідентифікаційний номер клієнта або дата і місце народження.

b) Необхідною інформацією про вигодоодержувача:

i) ім'я вигодоодержувача; та

ii) номер рахунку вигодоодержувача, який використовується для проведення операції.

16.2. Якщо декілька окремих транскордонних грошових переказів від одного відправника зібрано в один командний файл для передачі вигодоодержувачу, то командний файл повинен містити необхідну та точну інформацію про відправника, та всю інформацію про вигодоодержувача, яка повністю простежується в країні-одержувачі, і фінансова установа повинна включити номер рахунку відправника чи реєстраційний номер операції.

16.3. Якщо країни застосовують *незначний* поріг для вимог, передбачених критерієм 16.1, фінансові установи повинні забезпечити, що всі транскордонні грошові перекази, нижчі відповідного *незначного* порогу (не вищий, ніж 1,000 доларів США/євро), завжди супроводжуються:

a) Необхідною інформацією про відправника:

i) ім'я відправника та

ii) номер рахунку відправника, який використовується для обробки операції чи, за відсутності рахунку, реєстраційний номер нетипової операції, який дозволяє здійснити відстеження операції.

b) Необхідною інформацією про вигодоодержувача:

i) ім'я вигодоодержувача; та

ii) номер рахунку вигодоодержувача, який використовується для обробки операції чи, за відсутності рахунку, реєстраційний номер операції, який дозволяє здійснити відстеження операції

³⁸ Визначення "чіткий" використовується для опису інформації, яка була перевірена на точність, *тобто* від фінансових установ вимагається перевіряти точність необхідної інформації про відправника.

- 16.4. Інформацію, зазначену в критерії 16.3 не потрібно перевіряти на точність. Однак, фінансові установи повинні перевіряти інформацію про їх клієнтів у випадку наявності підозри відмивання коштів та фінансування тероризму.
- 16.5. Для національних грошових переказів³⁹, фінансова установа-відправник повинна забезпечити, що інформація, яка супроводжує грошовий переказ включає відомості про відправника як передбачено для транскордонних грошових переказів, якщо тільки ця інформація не може стати доступною для фінансової установи-одержувача та відповідних органів іншим чином.
- 16.6. Якщо інформація, яка супроводжує грошовий переказ може бути доступною для фінансової установи-одержувача та відповідних органів іншим чином, фінансовій установі-відправнику необхідно лише включити номер рахунку чи реєстраційний номер нетипової операції, за умови, якщо такий номер чи ідентифікатор дозволить відправнику чи одержувачу простежити операцію. Фінансова установа-відправник повинна зробити доступною інформацію протягом трьох робочих днів з моменту отримання запиту чи від фінансової установи-одержувача, чи від відповідних компетентних органів. Правоохоронні органи повинні мати можливість вимоги негайного надання такої інформації.
- 16.7. Фінансова установа-відправник повинна зберігати всю зібрану інформацію про відправника та вигодоодержувача відповідно до Рекомендації 11.
- 16.8. Фінансовій установі-відправнику не дозволяється здійснювати грошовий переказ, якщо він не відповідає вимогам, зазначеним у критеріях 16.1-16.7.

Фінансові установи-посередники

- 16.9. Для транскордонних грошових переказів, фінансова установа-посередник зобов'язана забезпечити, щоб вся інформація про відправника та вигодоодержувача, яка супроводжує грошовий переказ зберігалася нею.
- 16.10. Якщо технічні обмеження запобігають інформації про ініціатора чи вигодоодержувача, яка супроводжує транскордонний переказ супроводжувати внутрішній грошовий переказ, інформація, одержана від фінансової установи-відправника чи іншої фінансової установи-посередника повинна зберігатись принаймні п'ять років фінансовою установою-посередником, яка одержує переказ.
- 16.11. Від фінансової установи-посередника вимагається вживати відповідних заходів, які відповідають наскрізній обробці, з метою встановлення транскордонних грошових переказів, які не супроводжуються необхідною інформацією про відправника чи одержувача.
- 16.12. Фінансова установа-посередник повинна мати ефективну політику та процедури, які ґрунтуються на оцінці ризику, для визначення: (а) коли здійснювати, відмовляти у здійсненні, чи тимчасово припиняти здійснення грошового переказу, який не містить необхідної інформації про ініціатора та вигодоодержувача; та (в) відповідні подальші дії.

Фінансові установи-одержувачі

- 16.13. Від фінансових установ-одержувачів вимагається вживати відповідних заходів, які, при можливості, можуть включати результати проведеного та поточного моніторингу, з метою встановлення транскордонних грошових переказів, які не супроводжуються необхідною інформацією про відправника чи одержувача.

³⁹ Цей термін також стосується ланцюга грошових переказів, які здійснюються лише в межах Європейського Союзу. Далі зазначено, що Європейський внутрішній ринок та відповідна правова система розширені до членів Європейського економічного простору.

- 16.14. Для транскордонних грошових переказів, які становлять 1,000 доларів США/євро чи більше⁴⁰, від фінансової установи-одержувача вимагається здійснити перевірку особи одержувача, якщо раніше перевірка особи не здійснювалась, та зберігати цю інформацію відповідно до Рекомендації 11.
- 16.15. Від фінансових установ-одержувачів вимагається запроваджувати політики та процедури, які ґрунтуються на оцінці ризику, з метою визначення: (а) коли проводити, відхиляти, чи призупиняти грошовий переказ, який не супроводжується необхідною інформацією про відправника чи одержувача; та (в) відповідних подальших дій.

Оператори, що надають послуги з переказу коштів та цінностей

- 16.16. Від операторів, що надають послуги з переказу коштів та цінностей, вимагається відповідати усім відповідним вимогам Рекомендації 16 в країнах, де вони здійснюють свою діяльність, прямо чи через агентів.
- 16.17. У випадку операторів, що надають послуги з переказу коштів та цінностей, який здійснює контроль над відправником та одержувачем грошового переказу, від оператора, що надає послуги з переказу коштів та цінностей, вимагається:
- а) врахувати всю інформацію, про відправника та вигодоодержувача, з метою встановлення того, чи потрібно подавати повідомлення про підозрілу операцію та
 - в) подавати повідомлення про підозрілу операцію у будь-якій країні, де був встановлений підозрілий грошовий переказ, та подавати відповідну інформацію про операцію ПФР.

Імплементация цільових фінансових санкцій

- 16.18 Країни повинні забезпечити, щоб в контексті обробки грошових переказів фінансові установи вживали заходів щодо замороження, а також повинні заборонити здійснення операцій з включеними до списку фізичними та юридичними особами відповідно до зобов'язань, визначених у відповідних Резолюціях РБ ООН щодо запобігання і протидії тероризму та фінансуванню тероризму, зокрема Резолюції 1267 та 1373, і наступних пов'язаних з нею резолюцій.

⁴⁰ Країни можуть запровадити мінімальний поріг для транскордонних грошових переказів (не вище 1,000 доларів США/євро). Однак, країни можуть вимагати, щоб вхідні транскордонні грошові перекази нижче порогу містили необхідну та точну інформацію про відправника.

- 17.1. Якщо фінансовим установам дозволяється довіряти фінансовим установам та визначеним не фінансовим установам та професіям - третім сторонам здійснювати заходи належної перевірки клієнта згідно з пунктами (а) - (с), викладеними у Рекомендації 10 (ідентифікація клієнта; ідентифікація вигодоодержувача; та розуміння характеру діяльності) або представити діяльність*, остаточною відповідальність за здійснення заходів належної перевірки клієнта лежить на фінансовій установі, яка дає такі доручення третій стороні, при цьому фінансова установа повинна:
- (а) одразу одержати необхідну інформацію щодо пунктів (а) - (с) заходів належної перевірки клієнта, викладених у Рекомендації 10.
 - (б) вжити відповідних заходів, щоб переконатися, що копії ідентифікаційної інформації та інша відповідна документація стосовно вимог щодо здійснення заходів належної перевірки клієнта буде надаватися третьою стороною на запит без зволікання.
 - (с) переконатися, що третя сторона підпадає під регулювання, нагляд і моніторинг, а також вживає заходів з метою додержання вимог щодо здійснення заходів належної перевірки клієнта та збереження даних відповідно до Рекомендацій 10 та 11.
- 17.2. При встановленні, в яких країнах може бути третя сторона, яка відповідає умовам, країни повинні враховувати інформацію наявну щодо рівня ризику країни.
- 17.3. Для фінансових установ, які покладаються на третю сторону, яка належить до цієї ж фінансової групи, відповідні компетентні органи⁴¹ можуть, також, вважати, що вимоги вищезазначених критеріїв виконуються за наступних умов:
- а) ця група застосовує заходи належної перевірки клієнта та виконує вимоги щодо збереження даних відповідно до Рекомендацій 10, 11 та 12, а також запровадила програми з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму згідно з Рекомендацією 18;
 - б) компетентний орган на рівні групи здійснює нагляд за ефективним впровадженням заходів належної перевірки клієнта та вимог щодо збереження даних, а також програм з протидії відмиванню коштів або фінансуванню тероризму;
 - с) будь-який підвищений рівень ризику належним чином знижується в рамках політики групи з протидії відмиванню коштів або фінансуванню тероризму.

* Встановлення ділових відносин, відкриття рахунку тощо на підставі представлення третьої сторони).

⁴¹ Термін "відповідні компетентні органи", зазначені у Рекомендації 17 означають (і) національні органи, які повинні розуміти політику групи та здійснювати контроль на рівні групи, а також (ii) органи інших країн, які повинні розуміти політику групи та здійснювати контроль на рівні відділень/філій.

- 18.1. Фінансові установи повинні бути зобов'язані впроваджувати програми з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, які стосуються ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму та розміру діяльності, та, які включають наступні внутрішні політики, процедури та контроль:
- (a) заходи щодо виконання вимог на рівні керівництва (в тому числі, призначення відповідального працівника на рівні керівництва);
 - (b) наглядові процедури для забезпечення дотримання високих стандартів під час прийому працівників на роботу;
 - (c) постійні навчальні програми для працівників та
 - (d) функція незалежного аудиту з метою випробовування системи.
- 18.2. Фінансові групи повинні бути зобов'язані впроваджувати на рівні групи програми з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, які повинні застосовуватись та бути пропорційними до усіх відділень та філій з контрольною участю фінансової групи. Вони повинні вживати заходів, зазначених у критерії 18.1, а також:
- (a) політики і процедури для обміну необхідною інформацією з метою проведення належної перевірки клієнта та управління ризиками відмивання коштів та фінансування тероризму;
 - (b) забезпечення, на рівні групи, перевірки функцій у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, клієнта, рахунку, та, при необхідності, інформації про операцію від відділень та філій в цілях ПВК/ФТ та
 - (c) достатні запобіжні заходи щодо конфіденційності та використання одержаної інформації.
- 18.3. Фінансові установи повинні бути зобов'язані забезпечувати, щоб їх іноземні відділення та філії з контрольною участю фінансової установи вживали заходів з протидії відмиванню коштів або фінансуванню тероризму, які відповідають національним вимогам країни в такій мірі, яка дозволяється законодавством та нормативними актами іншої країни.

Якщо інша країна не дозволяє вживати відповідних заходів у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, які відповідають вимогам національної країни, фінансові групи повинні вжити відповідних додаткових заходів з метою управління ризиками відмивання коштів та фінансування тероризму, а також повідомляти їх національних органів з нагляду.

Рекомендація 19**Високо-ризикові країни**

- 19.1. Від фінансових установ вимагається вживати посилені заходів належної перевірки, пропорційних ризикам, діловим відносинам та операціям з фізичними та юридичними особами (в тому числі, з фінансовими установами) з країн щодо яких FATF закликає вживати посилені заходів належної перевірки.
- 19.2. Країни повинні мати змогу вживати відповідних контрзаходів, пропорційних ризикам: (а) на заклик FATF, та (b) незалежно від заклику FATF.
- 19.3. Країни повинні вживати заходів для забезпечення того, що фінансові установи поінформовані про вразливі місця систем ПВК/ФТ інших країн.

- 20.1. Якщо фінансова установа підозрює або має достатні підстави підозрювати, що кошти є результатом кримінальної діяльності⁴³ або пов'язані з фінансуванням тероризму, необхідно законом встановити вимогу негайно повідомляти ПФР про свої підозри.
- 20.2. Фінансові установи повинні повідомляти про усі підозрілі операції, включаючи спроби проведення операцій, незалежно від суми операції.

⁴² Вимога, що фінансові установи повинні повідомляти про підозрілі операції, повинна бути викладена в законі.

⁴³ Під "кримінальною діяльністю" розуміється: (а) усі кримінальні дії, які становлять предикатний злочин до відмивання коштів в країні або (б) щонайменше, ті злочини, які становлять предикатний злочин, як зазначено у Рекомендації 3.

- 21.1. Фінансові установи, їх керівники, посадові особи та працівники повинні бути захищені законом від кримінальної або цивільної відповідальності за порушення будь-яких обмежень щодо розкриття інформації, обумовлених контрактом або будь-якими законодавчими, регуляторними або адміністративними положеннями, якщо вони добросовісно доводять свої підозри до відома ПФР. Такий захист повинен бути забезпечений, навіть за умови, що вони не знали точно, якими були кримінальні дії, а також незалежно від того, чи такі кримінальні дії дійсно мали місце.
- 21.2. Фінансовим установам, їх керівникам, посадовим особам та працівникам повинно бути заборонено законом розголошувати факт надання ПФР повідомлення про підозрілу операцію або пов'язаної з цим повідомленням інформації.

Рекомендація 22**ВНУП: заходи належної перевірки клієнта**

22.1. Від визначених нефінансових установ та професій (ВНУП) вимагається виконувати заходи належної перевірки клієнта, викладені в Рекомендації 10 у таких випадках:

(a) Казино - коли клієнти, задіяні у фінансові операції⁴⁴, які дорівнюють або перевищують 3,000 доларів США/євро.

(b) Агенти з нерухомості – коли задіяні у фінансові операції своїх клієнтів стосовно купівлі та продажу нерухомості.⁴⁵

(c) Торговці дорогоцінними металами та торговці дорогоцінним камінням – коли залучені до будь-якої готівкової операції з клієнтом, що дорівнює або перевищує 15,000 доларів США/євро.

(d) Адвокати, нотаріуси, інші незалежні експерти з правових питань та бухгалтери, коли вони здійснюють підготовку або здійснюють операцію для свого клієнта стосовно наступних дій:

- купівля-продаж нерухомості;
- управління коштами, цінними паперами або іншими активами клієнта;
- управління банківським рахунком, ощадним рахунком або рахунком з цінними паперами;
- організація внесків для створення, здійснення діяльності або управління компаніями;
- створення, здійснення діяльності або управління юридичними особами або компаніями, а також купівля і продаж підприємств.

(e) Трасти та компанії, що надають послуги, коли здійснюють підготовку або здійснюють операцію для свого клієнта стосовно наступних видів діяльності:

- діючи в якості агента щодо створення юридичних осіб;
- діючи в якості (або організовуючи для іншої особи діяти в якості) директора або секретаря компанії, партнера у товаристві, або на аналогічній посаді у відношенні інших юридичних осіб;
- надання юридичної адреси, адреси або приміщення, кореспондентської або адміністративної адреси для компанії, товариства або будь-якої іншої юридичної особи або утворення;
- діючи в якості (або організовуючи для іншої особи діяти в якості) довірителя трасту або виконуючи аналогічні функції для іншої форми юридичного утворення;
- діючи в якості (або організовуючи для іншої особи діяти в якості) номінального акціонера для іншої особи.

⁴⁴ Проведення ідентифікації клієнта на вході до казино може бути достатнім, але не є необхідним. Країни повинні вимагати від казино забезпечити, що воно може пов'язати інформацію про заходи проведення належної перевірки окремого клієнта з операціями, які проводить клієнт в казино. "Фінансові операції" не відносяться до гральних операцій, які включають лише чипи та токени казино.

⁴⁵ Це означає, що агенти з нерухомості повинні виконувати вимоги, викладені в Рекомендації 10 відносно покупців та продавців майна.

- 22.2. У випадках, зазначених у критерії 22.1, визначені нефінансові установи та професії повинні відповідати вимогам щодо збереження інформації, визначених у Рекомендації 11.
- 22.3. У випадках, зазначених у критерії 22.1, визначені нефінансові установи та професії повинні відповідати вимогам для публічних осіб, визначених у Рекомендації 12.
- 22.4. У випадках, зазначених у критерії 22.1, визначені нефінансові установи та професії повинні відповідати вимогам нових технологій, визначених у Рекомендації 15.
- 22.5. У випадках, зазначених у критерії 22.1, визначені нефінансові установи та професії повинні відповідати вимогам довіри третім сторонам, визначених у Рекомендації 17.

- 23.1. Вимоги до звітування про підозрілі операції, викладені в Рекомендації 20, повинні застосовуватись до всіх визначених нефінансових установ та професій наступним чином:
- (a) Адвокати, нотаріуси, інші незалежні експерти з правових питань та бухгалтери⁴⁶, коли, від імені чи за дорученням клієнта, вони залучені до фінансової операції, стосовно діяльності, зазначеної в Рекомендації 22.1(d).⁴⁷
 - (b) Торговці дорогоцінними металами чи дорогоцінним камінням, коли вони залучені до готівкової операції з клієнтом, що дорівнює або перевищує 15,000 доларів США/євро.
 - (c) Трасти та компанії, що надають послуги, коли, від імені чи за дорученням клієнта вони залучені до операції стосовно діяльності, зазначеної в критерії 22.1(e).
- 23.2. У випадках, зазначених у критерії 23.1, визначені не фінансові установи та професії повинні відповідати вимогам проведення внутрішнього контролю, визначених у Рекомендації 18.
- 23.3. У випадках, зазначених у критерії 23.1, визначені не фінансові установи та професії повинні відповідати вимогам для високоризикових країн, визначених у Рекомендації 19.
- 23.4. У випадках, зазначених у критерії 23.1, визначені не фінансові установи та професії повинні відповідати вимогам передачі конфіденційної інформації та конфіденційності, визначених у Рекомендації 21⁴⁸.

⁴⁶ Від адвокатів, нотаріусів, інших незалежних експертів з правових питань та бухгалтерів, які діють в якості незалежних експертів з правових питань не вимагається звітувати про підозрілі операції, якщо відповідна інформація була отримана за умов, що підлягають професійній таємниці чи привілею експерта з правових питань. Кожній країні необхідно визначити підстави, які підпадуть під привілей експерта з правових питань чи професійну таємницю. Зазвичай це включатиме інформацію, яку адвокати, нотаріуси чи інші незалежні експерти з правових питань отримують від чи через одного із своїх клієнтів: (a) під час встановлення юридичного статусу свого клієнта, чи (b) при виконанні свого завдання щодо відстоювання чи представлення цього клієнта у ході судових, адміністративних, арбітражних чи посередницьких процедур.

⁴⁷ Якщо країни дозволяють адвокатам, нотаріусам, іншим незалежним експертам з правових питань та бухгалтерам направляти повідомлення про підозрілі операції відповідним саморегульвним орган, повинні існувати форми співробітництва між такими органами та ПФР.

⁴⁸ Якщо адвокати, нотаріуси, інші незалежні експерти з правових питань та бухгалтери, які діють в якості незалежних експертів з правових питань намагаються відмовити клієнта від провадження незаконної діяльності, то це не є передачею конфіденційної інформації.

- 24.1 Країни повинні запроваджувати механізми з метою встановлення та опису: (а) різних типів, форм та основних рис юридичних осіб країни; та (б) процеси створення таких юридичних осіб, та отримання і реєстрації основної інформації та інформації про бенефіціарну власність; а також повинні робити цю інформацію публічною.
- 24.2 Країни повинні здійснювати оцінку ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму, пов'язаних з усіма видами юридичної особи, створеної в країні.

Основна інформація

- 24.3 Країни повинні вимагати, щоб усі компанії, створені в країні були внесені в реєстр компаній із зазначенням назви компанії, підтвердженням реєстрації, юридичною формою та статусом, юридичною адресою, основними регуляторними повноваженнями, та переліком керівників. Ця інформація повинна бути публічною.
- 24.4 Компанії повинні зберігати інформацію, зазначену в критерії 24.3, а також вести реєстр своїх акціонерів чи членів⁵⁰, який міститиме кількість акцій кожного акціонера та категорії акцій (включаючи характер права голосу). Ця інформація повинна зберігатись країною за місцем розташування, зазначеним у реєстрі компанії.⁵¹
- 24.5 Країни повинні запроваджувати механізми, які забезпечать, що інформація, зазначена в критерії 24.3 та 24.4 є точною та вчасно оновлюється.

Інформація про бенефіціарну власність

- 24.6 Країни повинні використовувати один або більше наступних механізмів для забезпечення того, що така інформація про бенефіціарну власність компанії отримується цією компанією та є доступною за зазначеним місцем розташування в їх країні; чи може бути вчасно визначена компетентним органом іншим шляхом:
- (а) вимагання від компаній чи реєстрів компаній отримувати та володіти оновленою інформацією щодо бенефіціарної власності компанії;
- (б) вимагання від компаній вживати обґрунтованих заходів для отримання та володіння оновленою інформацією щодо бенефіціарної власності компанії;

⁴⁹ Експерти з оцінки повинні розглядати застосування усіх критеріїв до усіх відповідних типів юридичних осіб. Спосіб, в який ці вимоги виконуються може змінюватись відповідно до виду задіяної юридичної особи:

1. *Компанії* – критерії, наведені нижче встановлюють заходи, вжиття яких вимагає Рекомендація 24 з окремим посиланням на компанії.
2. *Організація, установа, та товариство з обмеженою відповідальністю* – країни повинні вживати однакових заходів та встановлювати однакові вимоги, які встановлюються до компаній, враховуючи їх різні форми та структури.
3. *Інші типи юридичних осіб* – країни повинні враховувати різні форми та структури інших юридичних осіб, та рівнів ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму, пов'язаних з кожним типом юридичної особи, з огляду на досягнення відповідних рівнів прозорості. Щонайменше, усі юридичні особи повинні забезпечити, що подібні типи основної інформації фіксуються.

⁵⁰ Реєстр акціонерів та членів може вестись самою компанією чи третьою стороною під відповідальність компанії.

⁵¹ У випадках, коли компанія чи реєстр компанії містить інформацію про бенефіціарну власність в межах країни, реєстр акціонерів та членів не повинен бути в країні, якщо компанія може надати цю інформацію на запит оперативним шляхом.

(с) використання існуючої інформації, включаючи: (i) інформацію, отриману фінансовими установами та/чи визначеними нефінансовими установами та професіями, відповідно до Рекомендації 10 та 22; (ii) інформацію інших компетентних органів щодо юридичної та бенефіціарної власності компаній; (iii) інформацію, якою володіє компанія, як зазначено вище в критерії 24.3; та (iv) наявну інформацію про компанії, занесеною до списку фондової біржі, де вимоги щодо розкриття інформації забезпечують достатню прозорість бенефіціарної власності.

24.7 Країни повинні вимагати, щоб інформація про бенефіціарного власника була точною та, при можливості, оновленою.

24.8 Країни повинні забезпечити, що компанії повною мірою співпрацюють з компетентними органами щодо визначення бенефіціарного власника шляхом:

a) вимоги, щоб одна або більше фізичних осіб-резидентів в країні були уповноважені компанією⁵², та звітували компетентним органам щодо надання усієї основної інформації та наявної інформації про бенефіціарну власність, та надання додаткового сприяння органам; та/чи

b) вимоги, щоб усі визначені нефінансові установи та професії в країні були уповноважені компанією, та звітували компетентним органам щодо надання усієї основної інформації та наявної інформації про бенефіціарну власність, та надання додаткового сприяння органам; та/чи

c) вжиття інших порівняних заходів, особливо визначених країною.

24.9 Від усіх осіб, органів та установ, зазначених вище, а також компанії як такої (чи її адміністраторів, ліквідаторів чи інших осіб, задіяних до ліквідації компанії), вимагається зберігати інформацію та вести відповідну документацію принаймні п'ять років з дати ліквідації компанії чи припинення існування іншим чином, чи протягом п'ять років з дати, коли компанія припинила бути клієнтом професійного посередника чи фінансової установи.

Інші вимоги

24.10 Компетентні органи, та, зокрема, правоохоронні органи повинні мати усі необхідні повноваження на отримання вчасного доступу до основної інформації та інформації про бенефіціарну власність, якою володіють відповідні сторони.

24.11 Країни, які мають юридичних осіб, здатних випускати акції на пред'явника чи гарантій акцій на пред'явника, повинні застосовувати один чи більше наступних механізмів для забезпечення того, що вони не використовуються для відмивання коштів чи фінансування тероризму:

(a) заборона випуску акцій на пред'явника та гарантій акцій на пред'явника;

(b) конвертування акцій на пред'явника та гарантій акцій на пред'явника в зареєстровані акції чи акції на пред'явника (наприклад, шляхом дематеріалізації) або

(c) заморожування акцій на пред'явника та гарантій акцій шляхом вимагання від них бути у розпорядженні регульованої фінансової установи чи професійного посередника; чи

(d) вимагання від акціонерів з контрольною часткою акцій повідомляти компанію, а від компанії – заносити їх до реєстру чи

(e) застосування інших механізмів, визначених країною.

⁵² Члени правління компанії чи високопосадовці можуть не мати потреби в отриманні повноважень від компанії.

- 24.12 Країни, які мають юридичних осіб, здатних мати номінальні акції та номінальних директорів, повинні застосовувати один чи більше наступних механізмів для забезпечення того, що вони не використовуються для:
- (a) вимоги від номінальних акціонерів та директорів повідомляти компанії чи відповідному реєстру про особу, яка їх призначила, та вносити таку інформацію до реєстру; чи
 - (b) вимоги від номінальних акціонерів та директорів мати ліцензію, вносити інформацію про статус особи, яка їх призначила в реєстр компанії, зберігати інформацію, яка встановлює особу, яка їх призначила та надавати таку інформацію компетентним органам на запит; чи
 - (c) застосування інших механізмів, визначених країною.
- 24.13 Повинна існувати відповідальність, а також відповідні та переконливі санкції для юридичної та фізичної особи, яка не дотримується вимог.
- 24.14 Країни повинні швидко здійснювати міжнародне співробітництво щодо основної інформації та інформації про бенефіціарну власність на основі, викладеної у Рекомендаціях 37 та 40. Це включає:
- (a) сприяння надання доступу іноземних компетентних органів до основної інформації, якою володіють реєстри компаній;
 - (b) обмін інформацією щодо акціонерів та
 - (c) використання інших повноважень, згідно з національним законодавством, для одержання інформації про бенефіціарну власність від імені компетентних органів іноземних країн.
- 24.15 Країни повинні здійснювати моніторинг якості допомоги, яку вони одержують від інших країн у відповідь на запит про надання основної інформації та інформації про бенефіціарну власність або запитів про надання допомоги у визначенні місця проживання (розташування) бенефіціарних власників, що проживають (функціонують) за кордоном.

25.1 Країни повинні встановити вимогу до:

а) довірчих власників (довіренних осіб) за будь-яким явним трастом, що регулюється відповідно до їх законодавства⁵⁴ з метою одержання та збереження належної, чіткої та актуальної інформації про особу засновника трасту, довіреної(-их) особи (осіб), захисника (якщо такий є), бенефіціарів або клас бенефіціарів, а також будь-яку іншу фізичну особу, яка здійснює остаточний ефективний контроль над трастом.

б) довірчих власників (довіренних осіб) трасту, що регулюється відповідно до їх законодавства, зберігати основну інформацію про інших регульованих агентів, а також надавачів послуг трасту, включаючи інвестиційних радників або менеджерів, бухгалтерів та радників з податкових питань.

с) професійних довірчих власників (довіренних осіб) вести облік такої інформації, принаймні п'ять років після закінчення терміну ділових відносин з трастом.

25.2 Країни повинні встановити вимогу, щоб будь-яка інформація, якою володіють відповідно до цієї Рекомендації, була чіткою та якомога частіше оновлювалася.

25.3 Усі країни повинні вжити заходів, щоб забезпечити розкриття довірчими власниками (довіренними особами) свого статусу фінансовим установам та ВНУП у випадку встановлення ними в якості довіреної особи ділових відносин або проведення разової операції, що перевищує визначений поріг.

25.4 Закон чи правозастосовні заходи не повинні перешкоджати довірчим власникам надавати компетентним органам будь-яку інформацію, що стосується трасту⁵⁵, чи надавати фінансовим установам та визначеним не фінансовим установам та професіям на запит інформацію про бенефіціарного власника та активи трасту, якими володіють та управляють відповідно до умов ділових відносин.

25.5 Компетентні органи, зокрема правоохоронні органи, повинні мати усі повноваження, необхідні для одержання вчасного доступу до інформації, якою володіють довірчі власники (довірені особи) та інші сторони, особливо інформації, якою володіють фінансові установи та ВНУП щодо: (а) бенефіціарної власності; (б) місця проживання довірчого власника (довіреної особи); та (с) будь-яких активів, якою володіє або управляє фінансова установа або ВНУП та пов'язаних з будь-якими довірчими власниками (довіренними особами), з якими вони мають ділові відносини або для яких вони проводять разову операцію.

25.6 Країни повинні швидко, конструктивно та ефективно здійснювати міжнародне співробітництво щодо інформації, включаючи інформацію про бенефіціарну власність,

⁵³ Заходи, передбачені Рекомендацією 25 встановлюються з окремим посиланням на трасти. Це має бути зрозумілим при посиланні на довірчі власники (як зазначено в Глосарії). Відносно інших типів правових установ з однаковою структурою чи функціями, країни повинні вживати однакових заходів до тих установ, які виступають трастами з огляду на досягнення однакових рівнів прозорості. Принаймні, країни повинні забезпечити, що інформація подібна до інформації щодо трастів повинна зберігатись та бути точною і оновленою, а також бути своєчасно доступною для компетентних органів.

⁵⁴ Від країн не вимагається надавати трастам правового визнання. Країнам необхідно не включати вимоги критеріїв 25.1; 25.2; 25.3 та 25.4 в законодавство, за умови, що для довірчих власників (довіренних осіб) існують відповідні зобов'язання (напр., шляхом загального права чи прецедентного права).

⁵⁵ Національні компетентні органи чи відповідні компетентні органи іншої країни згідно з відповідним запитом про міжнародне співробітництво.

трасти та інші правові угоди на підставі, зазначеній у Рекомендаціях 37 та 40. Це повинно включати:

- (a) сприяння у наданні доступу іноземним компетентним органам до будь-якої інформації, якою володіють реєстри або інші національні органи;
- (b) здійснення обміну наявною у національних органів інформацією щодо трастів та інших правових угод та
- (c) використання повноважень компетентних органів, згідно з національним законодавством, з метою одержання інформації про бенефіціарну власність від імені іноземних компетентних органів.

- 25.7 Країни повинні забезпечити, що довірчі власники (довірені особи) несуть правову відповідальність за невиконання своїх обов'язків; чи існують пропорційні санкції - кримінальні, цивільні або адміністративні, за їх недодержання⁵⁶.
- 25.8 Країни повинні забезпечити наявність пропорційних санкцій - кримінальних, цивільно-правових або адміністративних, за ненадання компетентним органам вчасного доступу до інформації щодо трасту, зазначеній у критерії 25.1.

⁵⁶ Це не впливає на вимоги щодо застосування пропорційних санкцій за не виконання вимог Рекомендацій.

26.1 Країни повинні призначати одного або більше наглядових органів, відповідальних за регулювання та нагляд (чи моніторинг) за виконанням фінансовими установами вимог у сфері боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму.

Вихід на ринок

26.2 Фінансові установи, які підпадають під дію основних принципів, повинні зареєструватися. Інші фінансові установи, включаючи ті, які надають послуги з переказу коштів чи цінностей, чи послуги з розмінювання грошей або обміну валют, повинні отримати ліцензію або зареєструватися. Країни не повинні затверджувати створення підставних банків.

26.3 Компетентні органи чи фінансові наглядові органи повинні вжити необхідних та регуляторних заходів, щоб запобігти злочинцям чи їх спілнякам володіти (чи стати бенефіціарним власником) значною або контрольною часткою, або виконувати керівну функцію у фінансовій установі.

Підхід, що ґрунтується на оцінці ризиків до нагляду та моніторингу

26.4 Фінансові установи повинні бути об'єктом:

а) для установ, які підпадають під дію основних принципів – регулювання та нагляду відповідно до основних принципів⁵⁷, в такому порядку, як це здійснюється для цілей боротьби з відмиванням доходів і фінансуванням тероризму, зокрема застосування консолідованого групового нагляду для цілей ПВК/ФТ.

б) для усіх інших фінансових установ – регулювання та нагляду або моніторингу, зважаючи на ризик відмивання коштів або фінансування тероризму у відповідному секторі. Щонайменше, для фінансових установ, які надають послуги з переказу коштів чи цінностей, чи послуги з розмінювання грошей або обміну валют – системи моніторингу та забезпечувати дотримання національних вимог в сфері ПВК/ФТ.

26.5 Частота та інтенсивність проведення виїзних перевірок та перевірок на місцях у сфері ПВК/ФТ фінансових установ та груп повинна визначатись на основі:

а) ризиків та політик у сфері відмивання коштів та фінансування тероризму, внутрішній контроль та процедури, пов'язані з установою чи групою як встановлено оцінкою наглядових органів відносно типу ризику установи чи групи;

б) наявні в країні ризики ВК/ФТ та

с) характеристики фінансових установ чи груп, зокрема різноманіття та кількість фінансових установ та ступінь обачності, дозволеної їм відповідно до підходу, що ґрунтується на оцінці ризику.

26.6 Наглядовий орган повинен періодично переглядати оцінку профілю ризику у сфері відмивання коштів та фінансування тероризму фінансової установи чи групи (включаючи ризики не виконання вимог), і за наявності основних подій або змін в управлінні чи діяльності фінансової установи чи групи.

⁵⁷ Основні принципи у сфері ПВК/ФТ включають: 1-3, 5-9, 11-15, 26 та 29 Принцип банківського нагляду Базельського Комітету; 1, 3-11, 18, 21-23 та 25 Принцип Міжнародної асоціації наглядових органів в секторі страхування; 24, 28, 29 та 31 Принцип Міжнародної організації комісій з цінних паперів, а також зобов'язання А, В, С та D. При необхідності, експерти з оцінки можуть посилаються на існуючі оцінки відповідності країни цим Основним Принципам

- 27.1 Наглядіві органи повинні мати відповідні повноваження для здійснення нагляду або моніторингу, та забезпечити виконання фінансовими установами вимог в сфері ПВК/ФТ.
- 27.2 Наглядіві органи повинні мати повноваження на проведення перевірок фінансових установ.
- 27.3 Наглядіві органи повинні мати повноваження вимагати⁵⁸ (від фінансових установ) надання будь-якої інформації, що стосується моніторингу виконання вимог в сфері ПВК/ФТ.
- 27.4 Наглядіві органи повинні мати повноваження накладати санкції відповідно до Рекомендації 35 за невиконання вимог в сфері ПВК/ФТ. До таких повноважень повинні входити повноваження накладати ряд дисциплінарних та фінансових санкцій, зокрема повноваження відкликати, обмежувати та призупиняти ліценцію фінансової установи.

⁵⁸ Повноваження наглядового органу вимагати надання або отримання доступу до інформації з метою здійснення наглядової діяльності не повинні ґрунтуватися на необхідності отримання рішення суду.

Казино

- 28.1 Країни повинні забезпечити, щоб казино підлягали режиму з регулювання та нагляду щодо протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. Як мінімум:
- (a) Країни повинні забезпечити, щоб казино мали ліцензії.
 - (b) Компетентні органи повинні мати повноваження для запобігання тому, щоб злочинці або їх співучасники були власниками (або бенефіціарними власниками) значного або контрольного пакету акцій, або здійснювали управління чи були управляючими казино.
 - (c) Необхідно забезпечити ефективний нагляд за казино щодо дотримання ними зобов'язань стосовно ПВК/ФТ.

Інші визначені нефінансові установи та професії (ВНУП)

- 28.2 Повинен бути визначений компетентний орган або саморегулювний орган відповідальний за моніторинг та забезпечення виконання визначеними нефінансовими установами та професіями вимог в сфері ПВК/ФТ.
- 28.3 Країни повинні забезпечити, щоб інші категорії ВНУП підпадають під систему моніторингу виконання вимог в сфері ПВК/ФТ.
- 28.4 Визначений компетентний орган або саморегулювний орган повинен:
- (a) мати відповідні повноваження для виконання своїх функцій, зокрема повноваження здійснювати моніторинг виконання вимог.
 - (b) мати повноваження для запобігання ситуації, коли злочинці або їх співучасники мають професійну акредитацію або є власниками або бенефіціарними власниками значної або контрольної частки активів або коли вони обіймають керівні посади у ВНУП.
 - (c) мати санкції відповідно до Рекомендації 35, які накладатимуться при невиконанні вимог в сфері ПВК/ФТ.

Всі ВНУП

- 28.5 Нагляд за ВНУП повинен здійснюватися на основі вразливостей до ризиків. До них належать:
- (a) визначення частотності та інтенсивності нагляду за ВНУП в сфері ПВК/ФТ на основі їх розуміння ризиків ВК/ФТ враховуючи характеристики ВНУП, зокрема їх різноманіття та кількість.
 - (b) враховуючи профіль ризику ВК та ФТ цих ВНУП та рівень їх незалежності, дозволеної їм відповідно до підходу, що базується на оцінці ризиків, при здійсненні оцінки адекватності внутрішнього контролю, політик щодо ПВК/ФТ та процедур ВНУП.

- 29.1 Країни повинні створити підрозділ фінансової розвідки (ПФР), який є національним центром для отримання та аналізу повідомлень про підозрілі операції та іншої інформації, яка має відношення до відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів і фінансування тероризму, та для розповсюдження результатів цього аналізу.⁵⁹
- 29.2 ПФР повинен виступати центральним органом для отримання інформації, поданої підзвітними установами, зокрема:
- (a) повідомлення про підозрілі операції, укладені підзвітними установами відповідно до Рекомендації 20 та 23 і
 - (b) будь-яка інша інформація відповідно до національного законодавства (зокрема, повідомлення про готівкові операції, повідомлення про електронні перекази та інші повідомлення/інформація, яка базуються на перевищенні порогової суми).
- 29.3 ПФР повинен:
- (a) на додаток до інформації, яку підзвітні установи подають ПФР, мати можливість отримати та використати додаткову інформацію від підзвітних установ, в разі необхідності, для здійснення аналізу належним чином та
 - (b) мати доступ до максимально можливого об'єму⁶⁰ фінансової, адміністративної та правоохоронної інформації для належного виконання своїх функцій.
- 29.4 ПФР повинен здійснювати:
- (a) операційний аналіз, який використовує наявну інформацію та отриману інформацію для визначення конкретних цілей, для відстеження сліду конкретної діяльності або операцій, та для визначення зв'язків між цими цілями та можливими злочинними доходами, відмивання коштів, предикатних злочинів та фінансування тероризму і
 - (b) стратегічний аналіз в якому використовується наявна інформація та отримана інформація, зокрема дані, які можуть бути надані іншими компетентними органами, для виявлення тенденцій та схем відмивання коштів та фінансування тероризму.
- 29.5 ПФР повинен мати можливість, за власною ініціативою та на запит, передавати інформацію та результати свого аналізу компетентним органам, і повинен використовувати спеціальні, безпечні та захищені канали для їх передачі.
- 29.6 ПФР повинен захищати інформацію шляхом:
- (a) наявності правил, які управляють безпекою та конфіденційністю інформації, зокрема процедури щодо обробки, збереження, передачі та захисту, а також доступ до інформації;
 - (b) забезпечення того, що співробітники ПФР мають необхідний рівень допуску до інформації та розуміють свої обов'язки щодо обробки та передачі секретної та конфіденційної інформації і
 - (c) забезпечення того, що існує обмежений доступ до їх приміщень та інформації, зокрема систем інформаційної технології.

⁵⁹ Враховуючи той факт, що існують різні моделі ПФР, Рекомендація 29 заздалегідь не визначає вибір країни щодо конкретної моделі і однаково застосовується до всіх них.

⁶⁰ До такої інформації належить інформація з відкритих або загальнодоступних джерел, а також відповідна інформація, зібрана та/або отримана іншими органами або від імені інших органів та, в разі необхідності, комерційна інформація.

29.7 ПФР повинен бути операційно незалежним та автономним, а саме:

- (a) мати повноваження та можливість незалежно здійснювати свої функції, зокрема приймати автономне рішення здійснювати аналіз, здійснювати запит та/або направляти або передавати специфічну інформацію;
- (b) мати можливість укладати угоди або залучати незалежно інші національні компетентні органи або іноземні органи з метою обміну інформацією;
- (c) якщо він створений в межах існуючої структури іншого органу повинен мати основні функції відмінні від функцій іншого органу і
- (d) мати можливість отримати та використовувати ресурси, необхідні для виконання його функцій, на індивідуальній або постійній основі, бути незалежним від будь-якого політичного, урядового або галузевого впливу або втручання, що може вплинути на його операційну незалежність.

29.8 Якщо країна створила ПФР і не є членом Егмонтської групи, ПФР повинні подати заявку на вступ до Егмонтської групи. ПФР повинні подати не обмежену умовами заявку на членство в Егмонтській групі та в повній мірі брати участь у процесі приєднання.

- 30.1 Повинні бути визначені правоохоронні органи, відповідальні за забезпечення належного розслідування злочинів відмивання коштів, предикатних злочинів та фінансування тероризму в межах національної політики у сфері ПВК/ФТ.
- 30.2 Слідчі правоохоронних органів при розслідуванні предикатних злочинів повинні або мати повноваження вести розслідування будь-яких злочинів пов'язаних з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму під час паралельного фінансового розслідування,⁶¹ або мати можливість передати справу до іншого органу для проведення таких розслідувань.
- 30.3 Повинен бути один або більше визначених компетентних органів для швидкого виявлення, відстеження та здійснення замороження та конфіскації власності, що є або може стати, підлягає конфіскації, або існує підозра, що вона може бути отримана злочинним шляхом.
- 30.4 Країни повинні забезпечити, щоб Рекомендація 30 також застосовувалась до тих компетентних органів, що не є правоохоронними, *безпосередньо*, але які мають зобов'язання проводити фінансові розслідування предикатних злочинів в тій мірі, в якій ці компетентні органи виконують функції відповідно до Рекомендації 30.
- 30.5 Органи, відповідальні за протидією корупції, уповноважені проводити розслідування злочинів відмивання коштів та фінансування тероризму, що є наслідком, або пов'язані з корупційними злочинами відповідно до Рекомендації 30 також повинні мати достатні повноваження виявляти, відстежувати та ініціювати замороження та арешт доходів.

⁶¹ “Паралельне фінансове розслідування” означає проведення фінансового розслідування одночасно, або в контексті, (традиційного) кримінального розслідування за фактом відмивання коштів, фінансування тероризму та / або предикатного злочину(-ів).

“Фінансове розслідування” означає розслідування фінансових справ, пов'язаних з кримінальною діяльністю, з метою: (i) визначення об'ємів кримінальних мереж та/або масштаби злочинності; (ii) виявлення та відстеження злочинних доходів, терористичних коштів або інших доходів, що конфісковані, або можуть бути конфіскованими; та (iii) надання доказів, які можуть бути використані в кримінальному судочинстві.

- 31.1 Компетентні органи, що проводять розслідування відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та фінансування тероризму, повинні мати можливість отримати доступ до всіх необхідних документів та інформації для використання в цьому розслідуванні, та судового переслідування та пов'язаних з ними дій. До них належать повноваження застосовувати примусові заходи щодо:
- (a) витребування документів фінансових установ, ВНУП та інших фізичних та юридичних осіб;
 - (b) обшук заарештованих осіб та приміщень;
 - (c) взяття показів свідків; і
 - (d) конфіскація та отримання доказів.
- 31.2 Компетентні органи, що проводять розслідування, повинні бути здатними використовувати широке спектр технік ведення розслідувань при розслідуванні відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та фінансування тероризму, зокрема:
- (a) таємні операції;
 - (b) перехоплення засобів зв'язку;
 - (c) організація доступу до комп'ютерних систем і
 - (d) контрольовані поставки.
- 31.3 Країни повинні мати механізми:
- (a) для вчасного встановлення того, чи ведуть або контролюють фізичні або юридичні особи рахунки і
 - (b) забезпечити те, що компетентні органи вживали заходів щодо встановлення активів без попереднього інформування власника.
- 31.4 Компетентні органи, що проводять розслідування відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та фінансування тероризму, повинні мати можливість робити запит ПФР щодо всієї необхідної інформації, яку має ПФР.

Примітка для експертів з оцінки:

Рекомендація 32 може реалізовуватися на наднаціональному рівні наднаціональною юрисдикцією, таким чином, що дії, які перетинають зовнішні кордони наднаціональної юрисдикції, вважаються транскордонними для цілей Рекомендації 32. Такі заходи оцінюються на наднаціональному рівні на основі документів, зазначених у Додатку I.

- 32.1 Країни повинні імплементувати систему декларування або систему розкриття інформації щодо транскордонного перевезення валюти та фінансових інструментів на пред'явника. Країни повинні забезпечити щоб декларування та розкриття інформації застосовувалось до всіх фізичних транскордонних перевезень як мандрівниками, так і через пошту чи вантажне перевезення, але при цьому можуть використовуватись різні системи для різних видів транспортування.
- 32.2 В системі декларування, всі особи, що здійснюють фізичне транскордонне перевезення валюти або фінансових інструментів на пред'явника, вартість яких перевищує попередню встановлену суму, максимальний поріг якої становить 15,000 доларів США/євро, повинні зобов'язуватися надавати правдиву декларацію визначеним компетентним органам. Країни можуть обрати серед наступних трьох типів системи декларування:
- (a) Письмова система декларування для всіх подорожуючих;
 - (b) Письмова система декларування для всіх подорожуючих, які здійснюють перевезення коштів, що перевищує порогову суму та/або
 - (c) Усна система декларування для всіх подорожуючих.
- 32.3 В системі розкриття інформації, до осіб, які здійснюють фізичне транскордонне перевезення валюти або фінансових інструментів на пред'явника, повинні висуватися вимоги надавати правдиві відповіді та надавати державним органам інформацію відповідно до їх запити, але не вимагається здійснювати попереднє письмове або усне декларування.
- 32.4 При виявленні неправдивого декларування або розкриття інформації щодо валюти або фінансових інструментів на пред'явника або недекларуванні чи нерозкритті інформації, визначені компетентні органи повинні мати повноваження робити запит та отримувати подальшу інформацію від кур'єра беручи до уваги походження валюти або фінансових інструментів на пред'явника та про наміри їх використання.
- 32.5 До осіб, які надали неправдиву декларацію або не розкривають інформацію, повинні застосовуватись пропорційні ті переконливі санкції, або кримінальні, цивільні або адміністративні.
- 32.6 Інформація, одержана в результаті процесів декларування/розкриття інформації, повинна бути доступною ПФР або через: (a) систему сповіщення ПФР про випадки підозри транскордонного перевезення; або (б) через надання ПФР доступу до декларацій/розкритої інформації якимось іншим шляхом.
- 32.7 На національному рівні країни повинні забезпечити відповідну координацію між митною службою та іншими пов'язаними органами щодо питань, які пов'язані з імплементацією Рекомендації 32.
- 32.8 Компетентні органи повинні бути здатними зупинити або затримати валюту або фінансові інструменти на пред'явника на відповідний строк для встановлення того чи доказ відмивання коштів або фінансування тероризму може бути знайдений у випадках:
- (a) коли є підозра відмивання коштів, фінансування тероризму або предикатних злочинів або
 - (b) коли подано неправдиву декларацію або розкрито інформацію.

- 32.9 Країни повинні забезпечити, щоб система декларування/розкриття інформації дозволяла здійснювати міжнародне співробітництво та надавати допомогу відповідно до Рекомендацій 36 та 40. З метою спрощення такого співробітництва інформація⁶² повинна зберігатися при:
- (a) сума декларації або розкриття перевищує встановлений поріг або
 - (b) подано неправдиву декларацію або неправдиву інформацію або
 - (c) існує підозра відмивання коштів або фінансування тероризму.
- 32.10 Країни повинні забезпечити суворі заходи безпеки щодо належного використання інформації отриманої через систему декларування/розкриття інформації та без обмеження або: (i) торговельних платежів за товари та послуги між країнами або (ii) свободу руху капіталів будь-яким чином.
- 32.11 Щодо осіб, які здійснюють фізичне транскордонне перевезення валюти або фінансових інструментів на пред'явника, що пов'язані з фінансуванням тероризму, відмиванням коштів або предикатним злочинами, повинні застосовуватись: (a) пропорційні санкції, кримінальні, цивільні або адміністративні та (б) заходи відповідно до Рекомендації 4, що дасть можливість конфіскувати таку валюту або фінансові інструменти на пред'явника.

⁶² Як мінімум, інформація повинна містити (i) кількість валюти або фінансових інструментів на пред'явника, які були задекларовані, розкриті або іншим чином виявлені, та (ii) ідентифікаційні дані пред'явника (пред'явників).

Рекомендація 33**Статистика**

- 33.1 Країни повинні вести всеохоплюючу статистику щодо питань, які стосуються ефективності системи ПВК/ФТ. Така статистики включає в себе:
- (а) Повідомлення про підозрілі операції, отримані та передані;
 - (б) Розслідування, кримінальне переслідування та судові вироки щодо відмивання коштів та фінансування тероризму;
 - (в) Заморожена, арештована та конфіскована власність;
 - (г) Взаємна правова допомога або інші міжнародні запити щодо співробітництва.

34.1 Компетентні органи, наглядові органи та саморегулювні органи повинні розробити Керівництво та забезпечити зворотній зв'язок, який сприятиме фінансовим установам та визначеним нефінансовим установам та професіям у застосуванні національних заходів щодо протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, та, зокрема, у виявленні та повідомленні про підозрілі операції.

- 35.1 Країни повинні забезпечити наявність ряду пропорційних кримінальних, цивільних або адміністративних санкцій, що застосовуються до фізичних або юридичних осіб, які не виконують вимоги щодо ПВК/ФТ відповідно до Рекомендації 6 та з 8 по 23⁶³.
- 35.2 Санкції повинні застосовуватись не тільки до юридичних осіб, тобто фінансових установ або підприємств, але також до їх директорів та вищого керівництва.

⁶³ Санкції повинні прямо або опосередковано застосовуватись за невиконання вимог. Вони не обов'язково зазначаються в тому ж документі, який встановлює або підтверджує вимогу, і можуть зазначатись в іншому документі, при умові, що існують чіткі посилання між вимогою та наявними санкціями.

Рекомендація 36**Міжнародні інструменти**

- 36.1 Країни повинні приєднатися до Віденської Конвенції, Палермської Конвенції, Конвенції ООН по боротьбі з корупцією (Мерідська Конвенція) та Конвенції по боротьбі з фінансуванням тероризму.
- 36.2 Країни повинні повністю імплементувати ⁶⁴ Віденську Конвенцію, Палермську Конвенцію, Мерідську Конвенцію та Конвенцію по боротьбі з фінансуванням тероризму.
-

⁶⁴ Відповідні статті наступні: Віденська Конвенція (стаття 3-11, 15, 17 та 19), Палермська Конвенція (стаття 5-7, 10-16, 18-20, 24-27, 29-31 та 34), Мерідська Конвенція (стаття 14-17, 23-24, 26-31, 38, 40, 43-44, 46, 48, 50-55, 57-58) та Конвенція по боротьбі з фінансуванням тероризму (стаття 2-18).

- 37.1 Країни повинні мати правову базу, яка дозволяє їм швидко надавати в найширшому можливому обсязі взаємну правову допомогу у розслідуванні, переслідуванні та пов'язаних розслідуваннях відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та фінансування тероризму.
- 37.2 Країни повинні користуватись центральним органом або іншим запровадженим офіційним механізмом для направлення та виконання запитів. Повинна існувати чітка процедура щодо своєчасної пріоритизації та надання взаємної правової дороги на запити. З метою моніторингу виконання запитів повинна існувати система управління справами.
- 37.3 Взаємна правова допомога не повинна заборонятися і не повинні встановлюватися необґрунтовані або надмірно обмежуючі умови надання взаємної правової допомоги.
- 37.4 Країни не повинні відмовляти у виконанні запитів про взаємну правову допомогу:
- (а) лише на підставі того, що злочин включає в себе також і фіскальні питання або
 - (б) на підставі того, що законодавство вимагає від фінансових установ або ВНУП зберігати таємність або конфіденційність, за винятком, коли відповідна інформація, що запитується, отримана в результаті обставин коли застосовується привілеї на збереження професійної таємниці або привілеї на збереження адвокатської таємниці.
- 37.5 Країни повинні дотримуватись вимог конфіденційності щодо запитів про взаємну правову допомогу, які вони отримують, та інформації, яка в них міститься, що підлягає фундаментальним принципам національного законодавства, з метою захисту цілісності розслідування чи запиту.
- 37.6 Якщо взаємна правова допомога не включає в себе примусових заходів, то країни повинні надавати взаємну правову допомогу незважаючи на відсутність подвійної злочинності.
- 37.7 Якщо для надання взаємної правової допомоги вимагається подвійна злочинність, така вимога повинна вважатись задоволеною незалежно від того, чи вважають обидві країни, що злочин належить до однієї й тієї ж категорії злочинів, або від того, чи визначають вони злочин однією й тією ж термінологією, за умови, що обидві країни вважають відповідну поведінку злочином.
- 37.8 Повноваження та слідчі техніки, які вимагаються відповідно до Рекомендації 31, або інші повноваження і слідчі техніки їх компетентних органів також повинні застосовуватися у відповідь на запит про взаємну правову допомогу, і, якщо відповідає національному законодавству, у відповідь на прямий запит іноземної юрисдикції або правоохоронного органу національним органам. До них належить:
- (а) всі специфічні повноваження, які вимагаються відповідно до рекомендації 31, що стосуються створення, пошуку та вилучення інформації, документів чи доказів (включаючи фінансову документацію) фінансових установ або інших фізичних чи юридичних осіб, та взяття показів свідків і
 - (б) широкий спектр інших повноважень та слідчих технік .

- 38.1 Країни повинні мати повноваження вживати невідкладних заходів щодо виконання запитів іноземних країн стосовно встановлення, заморожування, вилучення та конфіскації:
- (a) легалізованого майна від,
 - (b) доходів від,
 - (c) засобів, які використовуються або
 - (d) засобів, які могли б бути використані для відмивання доходів, предикатних злочинів бо фінансування тероризму або
 - (e) майна відповідної вартості.
- 38.2 Країни повинні мати повноваження надавати правову допомогу на запит про співробітництво, на основі конфіскації, яка не основана на вирокі, та відповідних тимчасових заходах, і як мінімум за обставин коли злочинець є недоступним у зв'язку із смертю, приховуванням, відсутністю або злочинець невідомий, крім випадків, коли це не суперечить фундаментальним принципам національного законодавства.
- 38.3 Країни також повинні мати: (а) угоди з іншими країнами стосовно координації заходів щодо вилучення та конфіскації доходів та (б) механізмів управління, і, коли необхідно, розпорядження, відповідного замороження або конфіскації.
- 38.4 Країни повинні мати можливість ділитися конфіскованим майном з іншими країнами, зокрема коли конфіскація прямо або опосередковано є результатом координованих дій правоохоронних органів.

- 39.1 Країни повинні мати можливість виконувати запити стосовно екстрадиції щодо відмивання коштів та фінансування тероризму без надмірної затримки. Зокрема, країни повинні:
- (a) забезпечити, щоб відмивання коштів та фінансування тероризму були злочинами, що можуть бути основою для екстрадиції злочинця;
 - (b) забезпечити, щоб вони мали систему управління справами та чіткі процедури стосовно вчасного виконання запитів щодо екстрадиції, включаючи пріоритетність при необхідності і
 - (c) не встановлювати необґрунтованих чи надмірно обмежувальних умов щодо виконання запитів.
- 39.2 Країни повинні або:
- (a) здійснювати екстрадицію своїх громадян чи
 - (b) якщо країна не здійснює екстрадицію лише на підставі громадянства, така країна повинна на запит іншої країни, яка бажає здійснення екстрадиції, без затримки передати справу своїм компетентним органам з метою переслідування злочинів, викладених у запиті.
- 39.3 Якщо для здійснення екстрадиції вимагається подвійна злочинність, то така вимога повинна вважатись задоволеною незалежно від того, чи вважають обидві країни, що злочин належить до однієї й тієї ж категорії злочинів, або від того, чи визначають вони злочин однією й тією ж термінологією, за умови, що обидві країни вважають відповідну поведінку злочином
- 39.4 Відповідно до фундаментальних принципів національного законодавства, країни повинні мати спрощені механізми⁶⁵ для здійснення екстрадиції.

⁶⁵ Такі, які дозволятимуть безпосередню передачу запитів щодо тимчасового арешту між відповідними органами, здійснення екстрадиції осіб на основі лише ордерів на арешт або вироків, або запровадження спрощеної екстрадиції осіб, які відмовляються від формального розгляду справи про екстрадицію.

Загальні принципи

- 40.1 Країни повинні забезпечити, щоб їхні компетентні органи мали можливість швидко здійснювати найширше міжнародне співробітництво щодо відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та фінансування тероризму. Такий обмін інформацією повинен здійснюватися як добровільно, так і на запит.
- 40.2 Компетентні органи повинні:
- (a) мати законну базу для забезпечення співробітництва;
 - (b) бути уповноваженими використовувати найбільш ефективні засоби співпраці;
 - (c) мати чіткі та безпечні мережеві шлюзи, механізми чи канали, які полегшують та дозволяють передавати та виконувати запити;
 - (d) мати чіткі процедури щодо пріоритизації та своєчасного виконання запитів та
 - (e) мати чіткі процедури щодо захисту отриманої інформації.
- 40.3 Якщо компетентний орган має потребу у двохсторонніх або багатосторонніх угодах чи домовленостях для здійснення співробітництва, слід своєчасно проводити переговори та здійснювати підписання в межах найширшого співробітництва з іноземними колегами.
- 40.4 У відповідь на запит компетентні органи, що здійснюють запит, повинні надати своєчасну відповідь компетентному органу, від якого вони отримали допомогу, щодо використання та цінності отриманої інформації.
- 40.5 Країни не повинні забороняти чи встановлювати необґрунтовані чи несправедливо обмежувальні умови щодо забезпечення обміну інформацією чи надання допомоги. Зокрема, компетентні органи не повинні відмовляти у виконанні запиту щодо надання допомоги за умови, що:
- (a) запит зокрема містить інформацію щодо фіскальних питань та/або
 - (b) законодавство вимагає від фінансових установ та ВНУП (за винятком, коли відповідна інформація, що запитується, отримана в результаті обставин, коли застосовується привілеї на збереження професійної таємниці або привілеї на збереження адвокатської таємниці) зберігати таємницю чи конфіденційність та/або
 - (v) проводиться дізнання, розслідування чи розгляд справи в суді в країні, що запитується, за умови, що зазначена допомога не перешкоджатиме проведенню дізнання, розслідування чи розгляду справи в суді та/або
 - (г) тип або статус (цивільний, адміністративний, правоохоронний тощо) відповідного органу країни, що запитується відрізняється від типу та статусу відповідного органу іншої країни.
- 40.6 Країни повинні встановити контроль та захист з метою забезпечення того, що обмін інформацією між компетентними органами здійснюється виключно для, та органами для яких вона шукалась або надавалась, за винятком попередньої авторизації, яка надавалась компетентному органу на його запит.
- 40.7 Компетентні органи повинні зберігати відповідну конфіденційність щодо запиту про співробітництво та обмін інформацією, відповідно до зобов'язань обох сторін щодо збереження таємниці та захисту даних. Щонайменше, компетентні органи повинні здійснювати захист обміну інформацією тим самим шляхом, яким вони здійснюють захист

подібної інформації, одержаної з внутрішніх джерел. Запитуючі компетентні органи повинні мати можливість відмовити в наданні інформації, якщо компетентний орган, що запитує, не може здійснити ефективний захист інформації.

- 40.8 Компетентні органи повинні мати можливість проводити дізнання від імені іноземного компетентного органу, та здійснювати обмін всією інформацією з іноземними компетентними органами, яка була б доступна для них, якби таке дізнання здійснювалось на національному рівні.

Обмін інформацією між ПФР

- 40.9 ПФР повинні мати відповідні правові бази для здійснення співробітництва щодо відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та фінансування тероризму⁶⁶.
- 40.10 На запит та, за можливості, ПФР повинні здійснювати зворотній зв'язок з іноземними компетентними органами щодо використання наданої інформації, а також щодо результатів аналізу, проведеного на основі отриманої інформації.
- 40.11 ПФР повинні мати повноваження на обмін:
- (a) всією інформацією, яка повинна бути доступною чи, яку повинен отримати ПФР прямо чи опосередковано, зокрема відповідно до Рекомендації 29 та
 - (b) будь-якою іншою інформацією, яку відповідно до їх повноважень вони можуть отримувати чи мати доступ до неї, прямо чи опосередковано, на національному рівні, за принципом взаємності.

Обмін інформацією між фінансовими регуляторами⁶⁷

- 40.12 Експерти з фінансового нагляду повинні мати правову базу для забезпечення співробітництва з іноземними компетентними органами (незалежно від їх типу чи статусу), відповідно до застосованих міжнародних стандартів у сфері нагляду, зокрема щодо обміну наглядовою інформацією, що стосується сфери протидії відмиванню коштів та фінансування тероризму.
- 40.13 Експерти з фінансового нагляду повинні мати можливість здійснювати обмін з іноземними компетентними органами інформацією, доступною їм на національному рівні, враховуючи інформацію, яку містять фінансові установи.
- 40.14 Експерти з фінансового нагляду повинні мати можливість обміну наступними видами інформації, якщо вона стосується сфери протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, особливо з іншими відповідними експертами з нагляду, які мають спільну відповідальність за фінансові установи, які входять до однієї групи:
- (a) регуляторна інформація, тобто інформація щодо національної регуляторної системи, та загальна інформація щодо фінансових секторів.
 - (b) пруденційна інформація, зокрема для експертів з нагляду, які встановлюють основні принципи співробітництва, тобто інформація щодо діяльності фінансових установ, бенефіціарної власності, управління, і відповідності та відповідності та
 - (c) інформація у сфері ПВК/ФТ, зокрема внутрішні процедури та політики фінансових установ у сфері ПВК/ФТ, інформація щодо належної перевірки клієнта, дані про клієнта, вибірка рахунків та інформація про операцію.
- 40.15 Експерти з фінансового нагляду повинні мати можливість проведення дізнання від імені іноземних компетентних органів, та, за можливості, уповноважувати чи сприяти можливості іноземних компетентних органів самостійно проводити дізнання в країні, з метою сприяння здійсненню ефективного групового нагляду.

⁶⁶ Підрозділи фінансової розвідки повинні здійснювати обмін інформацією з іноземними ПФР, незалежно від їх статусу; адміністративного, правоохоронного, судового чи іншого.

⁶⁷ Це стосується нагляду фінансових регуляторів, які є компетентними органами і не включає фінансових регуляторів, що є саморегульованими органами.

- 40.16 Експерти з фінансового нагляду повинні переконатися, що у них є попередня авторизація від запитуваного компетентного органу щодо будь-якої передачі інформації, або використання такої інформації для наглядової та ненаглядової діяльності, за винятком тих випадків коли запитуючий експерт з фінансового нагляду має юридичні зобов'язання щодо розкривати або повідомлення інформації. В таких випадках, щонайменше, експерт з фінансового нагляду, що робить запит, повинен невідкладно повідомити запитуваний відповідальний орган про ці зобов'язання.

Обмін інформацією між правоохоронними органами

- 40.17 Правоохоронні органи повинні мати можливість обміну з іноземними компетентними органами інформацією, доступною їм на національному рівні, в розвідувальних чи слідчих цілях щодо відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів чи фінансування тероризму, в тому числі встановлення та відстеження доходів та засобів, одержаних злочинним шляхом.
- 40.18 Правоохоронні органи повинні також мати можливість використовувати свої повноваження, в тому числі наявні слідчі техніки відповідно до їх національного законодавства, з метою проведення дізнання та одержання інформації від імені іноземних компетентних органів. Наявні режими та практики, які регулюють співробітництво в правоохоронній сфері, такі як угоди між Інтерполом, Європолом чи Євроюстом та окремими країнами повинні регулювати будь-які обмеження щодо застосування, накладені правоохоронним органом, який запитується.
- 40.19 Правоохоронні органи повинні мати можливість створення спільних слідчих команд з метою здійснення спільних розслідувань, та, за необхідності, країни повинні укласти двосторонні та багатосторонні угоди для уможливлення проведення таких спільних розслідувань.

Обмін інформацією між різнорідними органами

- 40.20 Країни повинні дозволити своїм компетентним органам здійснювати непрямий⁶⁸ обмін інформацією безпосередньо з некомпетентними органами, застосовуючи вищезазначені принципи. Країни повинні забезпечити, щоб компетентний орган, який запитує інформацію, повинен постійно надавати роз'яснення, з якою метою та від імені кого здійснюється запит.

⁶⁸ Непрямий обмін інформацією стосується запитуваної інформації, що одержується від запитуваного органу через один чи більше національних чи іноземних органів перед тим як вона буде одержана органом, що запитується. Такий обмін інформацією та її використання може бути авторизовано одним або більше компетентними органами запитуваної країни.

ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ

Безпосередній результат 1

Ризики відмивання коштів та фінансування тероризму усвідомлюються і, за необхідності, здійснюється координація дій на національному рівні з метою протидії відмиванню коштів, фінансуванню тероризму та розповсюдженню зброї масового знищення.

Ознаки ефективної системи

Країна належним чином визначає, оцінює та розуміє свої ризики відмивання коштів та фінансування тероризму, а також здійснює координацію заходів на національному рівні, спрямованих на пом'якшення цих ризиків. Це включає залучення компетентних органів та інших відповідних органів; використання широкого спектру надійних джерел інформації; застосування оцінки (ок) ризиків як основи для розвитку та встановлення пріоритету політики та заходів з протидії відмиванню коштів/фінансуванню тероризму; розповсюдження та впровадження цієї політики і заходів координуваним шляхом через відповідні канали. Відповідні компетентні органи також співпрацюють та координують політику і заходи, спрямовані на боротьбу з фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення. З часом результатом цього стає значне пом'якшення ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму.

Цей висновок першочергово стосується Рекомендації 1, 2 та 34.

Примітка для експертів з оцінки:

- 1) Від експертів з оцінки не вимагається проведення глибокого огляду або перевірки оцінки (оцінок) ризиків, здійсненої (их) країною. Експерти з оцінки базуючись на перевірці обґрунтованості оцінки (ок) ризиків, повинні зосереджуватись на тому, як вдало компетентні органи використовують своє розуміння ризиків на практиці для інформування щодо розробки політики та вжиття заходів, спрямованих на пом'якшення ризиків.
- 2) Експерти з оцінки повинні брати до уваги свої висновки по цьому Безпосередньому Результату при оцінці інших Безпосередніх Результатів. Однак, експертів з оцінки можуть дозволити щоб їх висновки щодо співробітництва та координації заходів з протидії фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення впливали на оцінки Безпосереднього Результату 11, але не на інші Безпосередні Результати (наприклад, Безпосередній Результат 2-10), які стосуються протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.

Основні питання до розгляду при визначенні, чи досягнуто результат

- 1.1. Наскільки вдало країна усвідомлює свої ризики відмивання коштів/фінансування тероризму ?
- 1.2. Наскільки вдало ідентифікуються ризики відмивання коштів/фінансування тероризму, що усуваються національною політикою та заходами з протидії відмиванню коштів/фінансуванню тероризму?
- 1.3. В якій мірі використовуються результати оцінки ризиків для обґрунтування винятків та підтримки застосування посиленних заходів для випадків високого ризику або спрощених заходів для випадків низького ризику ?
- 1.4. В якій мірі цілі та заходи компетентних органів і саморегульованих органів відповідають національній політиці з протидії відмиванню коштів/фінансуванню тероризму та виявленим ризикам відмивання коштів/фінансування тероризму ?
- 1.5. В якій мірі компетентні органи та саморегульовані організації співпрацюють та координують розробку та впровадження політики і заходів, спрямованих на боротьбу з відмиванням коштів/фінансуванням тероризму і, за необхідності, з фінансуванням розповсюдження зброї

масового знищення ?

- 1.6. В якій мірі країна забезпечує, що відповідні фінансові установи, визначені не фінансові установи та професії (ВНУП), а також інші сектори, до яких повинні застосовуватися Стандарти FATF, обізнані про відповідні результати національних ризиків відмивання коштів/фінансування тероризму?

а) Приклади інформації, що можуть підтримати висновки по основним питанням

1. Оцінка країною своїх ризиків відмивання коштів/фінансування тероризму (наприклад, *види здійснених оцінок; види опублікованих/розповсюджених оцінок*)
2. Політики та стратегії боротьби з відмиванням коштів/фінансуванням тероризму (*наприклад, розповсюджені/опубліковані політики, стратегії та заяви з протидії відмиванню коштів/фінансуванню тероризму; залучення та зобов'язання вищих посадовців на політичному рівні*)
3. Програма надання допомоги приватному сектору та відповідним органам (*наприклад, брифінги та інструкції по відповідним висновкам оцінки ризиків; частота та відповідність надання консультацій щодо політики та законодавства, внесок у розвиток оцінки ризиків та інших політичних рішень*).

б) Приклади особливих факторів, які можуть підтримати висновки по основним питанням

4. Які методи, інструменти та інформація використовується з метою розробки, огляду та оцінювання висновків за результатами проведення оцінки ризиків? Наскільки повною є інформація та дані, що використовуються ?
5. Наскільки цінною є стратегічна фінансова інформація, аналіз, типології та керівництво?
6. Які компетентні органи та відповідні зацікавлені сторони (включаючи фінансові установи та ВНУП) залучені до оцінки ризиків? Як вони роблять свій внесок в національну оцінку ризиків відмивання коштів/фінансування тероризму, і на якій стадії?
7. Чи оновлюється оцінка ризиків, чи регулярно вона переглядається і чи відповідає вона значним подіям або змінам (включаючи нові загрози та тенденції)?
8. В якій мірі оцінка ризиків є обґрунтована та відповідає загрозам відмивання коштів/фінансування тероризму, слабким сторонам та особливостями країни? За необхідності, чи враховує вона ризики, визначені іншими надійними джерелами?
9. Чи відповідає політика компетентних органів на зміни ризиків відмивання коштів/фінансування тероризму?
10. Який механізм (ми) або орган використовуються органом для забезпечення належного та постійного співробітництва та координації національної системи, а також для розробки та впровадження політики боротьби з відмиванням коштів/ фінансуванням тероризму як на рівні прийняття політичних рішень, так і на операційному рівні, а також, за необхідності, для протидії розповсюдженню фінансування зброї масового знищення? Чи включає механізм або орган усі відповідні повноваження?
11. Чи існують відповідні ресурси та досвід для проведення оцінки (ок) ризиків, а також для національного співробітництва і координації?

Безпосередній результат 2

Міжнародне співробітництво забезпечує відповідною інформацією, фінансовими даними, та доказами, а також сприяє заходам з протидії злочинцям та їх активам

Ознаки ефективної системи

Країна надає конструктивну та вчасну інформацію або допомогу, що запитується іншими країнами. Компетентні органи надають допомогу шляхом запитів для:

- розміщення та екстрадиції злочинців; та
- для визначення, замороження, арешту, конфіскації та розподілу активів, а також для надання інформації (включаючи, докази, фінансові дані, інформацію з нагляду та інформацію про бенефіціарного власника), пов'язаної з відмиванням коштів, фінансуванням тероризму та пов'язаними предикатними злочинами.

Компетентні органи також здійснюють міжнародне співробітництво для переслідування злочинців та відслідковування їх активів. З часом країна стає непривабливою для злочинців (включаючи терористів) для управління, збереження своїх незаконних доходів або використання в якості безпечної гавані.

Цей результат першочергово стосується Рекомендацій 36 – 40, а також елементів Рекомендацій 9, 24, 25 та 32.

Примітка для експертів з оцінки:

Експерти з оцінки повинні враховувати, як їх висновки щодо особливої ролі відповідних компетентних органів у налагодженні та здійсненні міжнародного співробітництва за цим Безпосереднім Результатом вплинуть на інші Безпосередні Результати (особливо Безпосередні Результати 3, 5, 6-10), в тому числі, за необхідності, як країна здійснює міжнародне співробітництво по відношенню до національних справ.

Основні питання до розгляду при визначенні, чи досягнуто результат

- 2.1. В якій мірі країна надала конструктивну та вчасну взаємну правову допомогу, а також допомогу щодо екстрадиції через низку запитів з міжнародного співробітництва? Яка якість наданої допомоги?
- 2.2. В якій мірі країна прагнула одержати належну та вчасну правову допомогу в рамках міжнародного співробітництва для переслідування відмивання коштів на національному рівні, пов'язаних предикатних злочинів та випадків фінансування тероризму, які мають транснаціональні елементи?
- 2.3. В якій мірі різні компетентні органи прагнуть встановити інші форми міжнародного співробітництва для належного та вчасного обміну фінансовою, наглядовою, правоохоронною чи іншою інформацією з їх іноземними колегами з метою протидії відмиванню коштів/фінансуванню тероризму?
- 2.4. В якій мірі різні компетентні органи забезпечують (у тому числі за власною ініціативою) інші форми міжнародного співробітництва для конструктивного та вчасного обміну фінансовою,

наглядовою, правоохоронною та іншою інформацією з їх іноземними колегами з метою протидії відмиванню коштів/фінансуванню тероризму ?

- 2.5. Наскільки добре компетентні органи здійснюють та відповідають на іноземні запити щодо співробітництва у визначенні та обміні основною інформацією та інформацією про бенефіціарного власника юридичних осіб та правових утворень?

а) Приклади інформації, що можуть підтримати висновки по основним питанням

1. Докази опрацювання та надсилання запитів щодо міжнародного співробітництва щодо екстрадиції, взаємної правової допомоги та інших форм міжнародного співробітництва (наприклад, кількість здійснених, одержаних, опрацьованих, наданих або відмовлених запитів різних компетентних органів (наприклад, центральний орган, ПФР, наглядові та правоохоронні органи) та види запитів; вчасність надання відповідей, включаючи ранжування запитів за пріоритетом; випадки надання/обміну інформації за власною ініціативою)
2. Види та кількість угод щодо співробітництва з іншими країнами (включаючи двосторонні та багатосторонні меморандуми про взаєморозуміння, договори, співробітництво, основане на взаємності або інші механізми співробітництва).
3. Приклади: (а) здійснення та (б) забезпечення успішного міжнародного співробітництва (наприклад, використання фінансової інформації/доказів, наданих країні або країною (в залежності від справи); розслідування, проведені від імені або спільно з іноземними колегами; екстрадиція підозрюваних/злочинців за відмивання коштів/фінансування тероризму)
4. Інформація щодо розслідувань, переслідувань, конфіскації та повернення/розподілу активів (наприклад, кількість розслідувань/переслідувань відмивання коштів/фінансування тероризму, кількість та вартість заморожених та конфіскованих активів (включаючи, конфіскацію, не основу на вироку) в рамках міжнародного співробітництва; вартість повернутих або розподілених активів).

б) Приклади особливих факторів, які можуть підтримати висновки по основним питанням

5. Які операційні заходи вживаються для забезпечення того, що забезпечується відповідна безпека, запити опрацьовуються в порядку конфіденційності з метою захисту неупередженості процедури (наприклад, розслідування та слідство), а інформацією, одержана в процесі обміну використовується для дозволених цілей?
6. Які механізми (включаючи системи управління справами) використовуються серед різних компетентних органів для одержання, одержання доступу до, ранжування за пріоритетністю та надання відповідей на запити про допомогу?
7. Які причини для відмови у випадках, коли допомога не надається або не може бути надана?
8. Які механізми (включаючи системи управління справами) використовуються серед різних компетентних органів для обрання, ранжування за пріоритетністю та надсилання запитів про допомогу?
9. Як різні компетентні органи забезпечують, що відповідна та точна інформація надається на запит країни для надання їй можливості зрозуміти та оцінити ці запити?
10. Як добре країна співпрацювала із запитуючою або запитуваною країною з метою уникнення або вирішення конфліктів юрисдикції або проблем, спричинених наданням у запитах інформації низької якості?
11. Як компетентні органи забезпечують, що дані контактних осіб та вимог до запитів про міжнародне співробітництво є чіткими та легкодоступними для запитуючих країн ?
12. В якій мірі країна переслідує своїх громадян без необґрунтованої затримки у ситуаціях, коли відповідно до закону неможливо їх екстрадувати ?
13. Які заходи здійснюються з метою управління та повернення активів, конфіскованих за

запитом інших країн ?

14. Чи існують аспекти правового, операційного або судового процесу (наприклад, особливо суворе застосування вимог подвійної криміналізації тощо), які перешкоджають або заважають міжнародному співробітництву ?
15. В якій мірі компетентні органи обмінюються інформацією, з іноземними органами опосередковано?
16. Чи наявні відповідні ресурси для: (а) одержання, управління, координації та надання відповіді на вхідні запити щодо співробітництва; та (b) вчасного надсилання та координації запитів про допомогу ?

Безпосередній результат 3

Наглядові органи належним чином здійснюють нагляд, моніторинг та регулювання фінансових установ та визначених нефінансових установ та ВНУП щодо додержання вимог у сфері ПВК/ФТ відповідно до їх ризиків.

Ознаки ефективної системи

Нагляд та моніторинг усуває та пом'якшує ризики відмивання коштів та фінансування тероризму у фінансовому та інших відповідних секторах шляхом:

- запобігання одержанню злочинцями та їх співучасниками можливості володіти, або бути бенефіціарним власником значної чи контрольної частки або управлінських функцій у фінансових установах та ВНУП, а також
- за необхідності, швидкого виявлення, вжиття виправних заходів, та застосування санкцій за порушення вимог з протидії відмиванню коштів/фінансуванню тероризму або прогалини в управлінні ризиками відмивання коштів/фінансування тероризму.

Наглядові органи⁶⁹ забезпечують фінансові установи та ВНУП відповідним зворотнім зв'язком та рекомендаціями щодо виконання вимог у сфері відмивання коштів/фінансування тероризму. З часом нагляд та моніторинг покращать рівень додержання вимог у сфері відмивання коштів/фінансування тероризму, та перешкоджатимуть спробам злочинців зловживати фінансовим сектором та сектором ВНУП, особливо у секторах, найбільш вразливих до ризиків відмивання коштів/фінансування тероризму.

Цей результат першочергово стосується Рекомендацій 14, 26-28, 34 та 35, а також елементів Рекомендації 1 та 40.

Примітка для експертів з оцінки: Експерти з оцінки повинні також переглянути відповідні висновки, включаючи на рівні фінансової групи, стан міжнародного співробітництва, в якому беруть участь наглядові органи, при оцінці цього Безпосереднього Результату.

Основні питання, які необхідно врахувати при визначенні того, чи досягається результат

- 3.1. Наскільки вдало ліцензування, реєстрація чи інший контроль, які здійснюються наглядовими органами чи іншими органами запобігають злочинцям та їх співучасникам володіти чи бути вигодоодержувачем значної або контрольної частки або мати управлінські функції у фінансових установах та ВНУП? Наскільки вдало виявляються порушення вимог ліцензування чи реєстрації?
- 3.2. Як добре наглядові органи ідентифікують та підтримують розуміння ризиків ВК/ФТ у фінансових та інших секторах в цілому, між різними секторами та типами установ, та окремими установами?
- 3.3. З огляду на зменшення ризиків, як добре органи з нагляду, на основі, уразливій до ризиків, здійснюють нагляд чи моніторинг того, наскільки фінансові установи та ВНУП відповідають вимогам у сфері ПВК/ФТ?

⁶⁹ Посилання на визначення “наглядові органи” включають в себе саморегульвні організації для цілей оцінки ефективності.

- 3.4. В якій мірі застосовуються на практиці виправні заходи та/чи ефективні, пропорційні та переконливі санкції?
- 3.5. В якій мірі наглядові органи здатні продемонструвати, що їх дії маю вплив на відповідність фінансових установ та ВНУП?
- 3.6. Як вдало наглядові органи сприяють чіткому розумінню фінансовими установами та ВНУП їх обов'язків у сфері ПВК/ФТ та ризику ВК/ФТ?

а) Приклади інформації, що можуть підтримати висновки по основним питанням

1. Контекстуальні фактори щодо розміру, складу, та структури фінансового сектору та сектору ВНУП, неформального і нерегульованого сектору *(наприклад, кількість та типи ліцензованих та зареєстрованих у кожній категорії фінансових установ (включаючи послуги з переказу коштів та цінностей) та ВНУП; типи фінансових (включаючи транскордонних) видів діяльності; відповідного розміру, важливості та істотності секторів).*
2. Моделі ризику наглядових органів, керівництво та рекомендації у сфері ПВК/ФТ *(наприклад керівництва з експлуатації для наглядового персоналу; публікації, які висвітлюють наглядовий та моніторинговий підхід у сфері ПВК/ФТ; наглядові циркуляри, краща та невдала практика, тематичні дослідження; річні звіти).*
3. Інформація щодо взаємодії наглядової сфери із галузевою, ПФР та інші компетентні органи з питань ПВК/ФТ *(наприклад, забезпечення керівництвом та навчанням, організація зустрічей чи сприяння взаємодії між фінансовими установами та ВНУП).*
4. Інформація щодо нагляду *(наприклад, частота, обсяг та характер моніторингу та перевірок (виїзні та невиїзні); характер виявлених порушень; застосовні санкції та інші заходи з усунення порушень (наприклад, виправні заходи, догани, штрафи), приклади справ, де санкції та інші заходи з усунення порушень покращили відповідність вимогам у сфері ПВК/ФТ).*

б) Приклади окремих факторів, які можуть сприяти висновкам по основним питанням

5. Які заходи вживаються для запобігання створенню чи продовженню функціонування банків-оболонки в країні?
6. Якою мірою застосовуються "відповідні" чи інші подібні заходи відносно осіб, які виконують управлінські функції, володіють значною або контрольною часткою, чи є професійно акредитованими у фінансових установах та ВНУП?
7. Які заходи вживають наглядові органи з метою оцінки ризиків ВК/ФТ секторів та організацій, нагляд та моніторинг яких вони здійснюють? Як часто переглядаються профілі ризиків, та якими є граничні ліміти (наприклад зміни в управлінні чи підприємницькій діяльності)?
8. Які заходи та інструменти нагляду застосовуються для забезпечення, що фінансові установи (у тому числі фінансові групи) та ВНУП регулюються та, що вони виконують свої зобов'язання у сфері ПВК/ФТ (у тому числі ті, які стосуються цільових фінансових санкцій щодо тероризму, та контрзаходів до застосування яких закликає FATF)? В якій мірі це сприяє використанню формальної фінансової системи?
9. В якій мірі частота, інтенсивність та обсяг виїзних та невиїзних перевірок стосуються профілю ризику фінансових установ (у тому числі фінансових груп) та ВНУП?
10. Яким є рівень співробітництва між наглядовими органами та іншими компетентними органами з питань ПВК/ФТ (включаючи управління ризиками ВК/ФТ фінансових груп)? Якими є умови за яких наглядові органи направляють чи запитують інформацію в інших компетентних органів стосовно питань ПВК/ФТ (включаючи входження на ринок)?
11. При необхідності, які заходи вживаються для ідентифікації, ліцензування чи реєстрації, моніторингу та застосування санкцій до осіб, які здійснюють переказ коштів та цінностей?
12. Чи мають наглядові органи достатньо ресурсів для проведення нагляду чи моніторингу в цілях ПВК/ФТ, враховуючи розмір, складність та профілі ризику сектору, над яким

здійснюється нагляд та моніторинг?

13. Які заходи вживаються для забезпечення, що фінансові наглядові органи є оперативно незалежними і таким чином не підпадають під незаконний вплив у сфері ПВК/ФТ?

Безпосередній результат 4

Фінансові установи та визначені не фінансові установи і професії належним чином вживають запобіжних заходів у сфері ПВК/ФТ відповідно до їх ризиків, та звітують про підозрілі операції.

Ознаки ефективної системи

Фінансові установи та визначені не фінансові установи і професії зрозуміють характер та рівень їх ризиків відмивання коштів та фінансування тероризму; розробляють та застосовують політики у сфері ПВК/ФТ (в тому числі політики на рівні групи), внутрішній контроль, та програми адекватного зниження таких ризиків; застосовують відповідні заходи належної перевірки клієнта з метою ідентифікації та перевірки їх клієнтів (у тому числі бенефіціарних власників) та проводять постійний моніторинг; відповідним чином виявляють та повідомляють про підозрілі операції; та дотримуються інших вимог у сфері ПВК/ФТ. Це в кінцевому рахунку веде до зменшення випадків відмивання коштів і фінансування тероризму в межах цих установ.

Цей результат відноситься насамперед до Рекомендацій 9 - 23, а також елементів Рекомендації 1, 6 та 29.

Примітка для експертів з оцінки:

Для експертів з оцінки не є обов'язковим проведення поглибленого огляду діяльності фінансових установ чи визначених не фінансових установ і професій, але, на підставі доказів та інтерв'ю з наглядовими органами, ПФР, фінансовими установами та визначеними не фінансовими установами і професіями, повинні обміркувати, чи оцінили та зрозуміли фінансові установи та визначені не фінансові установи і професії свої піддавання ризикам ВК/ФТ; чи спрямовані, відповідним чином, їх політики, процедури та внутрішній контроль на усунення цих ризиків; та чи відповідним чином виконуються регуляторні вимоги (включаючи звітування про підозрілі операції).

Основні питання, які необхідно врахувати при визначенні того, чи досягається результат

- 4.1. Як вдало фінансові установи та визначені не фінансові установи і професії розуміють свої ризики ВК/ФТ та зобов'язання у сфері ПВК/ФТ?
- 4.2. Як вдало фінансові установи та визначені не фінансові установи і професії вживають заходів щодо зменшення ризиків відповідно до їх ризиків?
- 4.3. Як вдало фінансові установи та визначені не фінансові установи і професії вживають заходів щодо належної перевірки клієнта та збереження документів (у тому числі інформація щодо бенефіціарної власності та постійний моніторинг)? В якій мірі здійснюється відмова у проведенні діяльності, якщо заходи належної перевірки здійснюються не повністю?
- 4.4. Як вдало фінансові установи та визначені не фінансові установи і професії застосовують посилені чи окремі заходи для: (а) політичних діячів, (b) банківських кореспондентських відносин, (c) нових технологій, (d) правил електронного переказу коштів, (e) цільових фінансових санкцій, пов'язаних з фінансуванням тероризму, та (f) країн підвищеного ризику, визначених FATF?
- 4.5. В якій мірі фінансові установи та визначені не фінансові установи і професії виконують свої зобов'язання щодо звітування про підозрілі доходи, одержані злочинним шляхом та про кошти, призначені для здійснення тероризму? Якими є практичні заходи для запобігання розголошенню інформації?

- 4.6. Як вдало фінансові установи та визначені не фінансові установи і професії здійснюють внутрішній контроль та процедури (включаючи на рівні фінансової групи) для забезпечення відповідності вимогам у сфері ПВК/ФТ? В якій мірі такі правові та регуляторні вимоги (наприклад фінансова таємниця) перешкоджають їх виконанню?

а) Приклади окремих факторів, які можуть сприяти висновкам по основним питанням

1. Контекстуальні фактори щодо розміру, складу, та структури фінансового сектору та сектору ВНУП, неформального і нерегульованого сектору *(наприклад, кількість та типи ліцензованих та зареєстрованих у кожній категорії фінансових установ (включаючи послуги з переказу коштів та цінностей) та ВНУП; типи фінансових (включаючи транскордонних) видів діяльності; відповідного розміру, важливості та істотності секторів).*
2. Інформація (включаючи тенденції) стосовно ризиків та загальних рівнів відповідності *(наприклад, внутрішні політики у сфері ПВК/ФТ, процедури та програми, тенденції та звіти з типологій).*
3. Приклади невідповідності *(наприклад, знеособлені справи; типології щодо зловживання фінансовими установами та ВНУП).*
4. Інформація стосовно відповідності фінансових установ та ВНУП *(наприклад частота проведення огляду внутрішньої відповідності вимогам у сфері ПВК/ФТ; характер встановлених порушень та вжиті виправні заходи чи застосовні санкції; частота та якість проведення навчальних заходів у сфері ПВК/ФТ; період часу, необхідного для забезпечення компетентних органів точною та повною інформацією щодо заходів належної перевірки клієнтів для цілей ПВК/ФТ; рахунки/відносини, відхилені через неповну інформацію про заходи щодо належної перевірки клієнтів; електронні грошові перекази, відхилені через недостатню інформацію щодо реквізитів).*
5. Інформація стосовно надання повідомлень про підозрілі операції та інших відомостей, яка вимагається національним законодавством *(наприклад, кількість наданих повідомлень про підозрілі операції, та вартість пов'язаних операцій; кількість та пропорційність повідомлень про підозрілі операції від різних секторів; типи, характер та тенденції надання повідомлень про підозрілі операції відповідно до ризиків ВК/ФТ; середній період часу, необхідного для аналізу підозрілих операцій перед наданням повідомлення про підозрілі операції).*

б) Приклади окремих факторів, які можуть сприяти висновкам по основним питанням

6. Які заходи вживаються для ідентифікації та впливу на клієнтів високого ризику (та, у відповідних випадках, низького), ділові відносини, операції, продукти і країни?
7. Чи запобігає спосіб, в який здійснюються заходи у сфері ПВК/ФТ, легітимному використанню формальної фінансової системи, та, які заходи вживаються з метою сприяння розширенню доступу до фінансових послуг?
8. В якій мірі варіюються заходи належної перевірки клієнта та посилені чи окремі заходи відповідно до ризиків ВК/ФТ серед різних секторів/типів установ, та окремих установ? Яким є відносний рівень відповідності серед міжнародних фінансових груп та національних установ?
9. Якою мірою здійснюється покладання на третіх сторін для здійснення заходів належної перевірки клієнтів та, як вдало здійснюється контроль?
10. Як вдало фінансові установи і групи, та ВНУП забезпечують відповідний доступ до інформації згідно функції відповідності у сфері ПВК/ФТ?
11. Чи уможлиблюють внутрішні політики та контроль фінансових установ, груп, та ВНУП здійснювати вчасний огляд: (i) складних чи незвичайних операцій, (ii) потенційних повідомлень про підозрілі операції, для направлення ПФР; та (iii) потенційних помилкових спрацювань? Якою мірою направлені повідомлення про підозрілі операції містять повну,

достовірну та відповідну інформацію відносно підозрілих операцій?

12. Які заходи вживаються та, які існують інструменти для оцінки ризику, опрацювання та перегляду відповідності політики та встановлення зменшення відповідних ризиків, системи та контролю ризиків ВК/ФТ?
13. Яким чином політики та контроль у сфері ПВК/ФТ доводяться до відома вищого керівництва та персоналу? Які виправні заходи та санкції застосовуються фінансовими установами та ВНУП у випадку порушення виконання зобов'язань у сфері ПВК/ФТ?
14. Як вдало фінансові установи та ВНУП документують свої оцінки ризиків ВК/ФТ та оновлюють їх?
15. Чи мають фінансові установи та ВНУП відповідні ресурси для впровадження політик та контролю у сфері ПВК/ФТ відносно їх обсягу, складності, господарської діяльності та профілю ризику?
16. Як вдало здійснюється зворотній зв'язок для сприяння фінансовим установам та ВНУП у виявленні та звітуванні про підозрілі операції?

Безпосередній результат 5

Юридичні особи та правові утворення попереджаються бути використаними для відмивання коштів або фінансування тероризму, а інформація про їх бенефіціарну власність надається компетентним органам без затримки.

Ознаки ефективної системи

Вживаються заходи з метою:

- запобігання можливості використання для злочинних цілей юридичних осіб та правових утворень;
- надання юридичним особам та правовим утворенням достатньої прозорості; та
- забезпечення, що достовірна та оновлена основна інформація та інформація про бенефіціарну власність надається вчасно.

Основна інформація є загальнодоступною, а інформація про бенефіціарну власність є доступною для компетентних органів. До осіб, які не вживають таких заходів застосовуються ефективні, пропорційні та переконливі санкції. В результаті, юридичні особи та правові утворення перестають бути привабливими для злочинців з метою використання їх для відмивання коштів та фінансування тероризму.

Цей результат у першу чергу стосується Рекомендацій 24 та 25, а також елементів Рекомендацій 1, 10, 37 та 40.

Примітка для експертів з оцінки:

Експерти з оцінки повинні також розглядати відповідні висновки стосовно рівня міжнародного співробітництва, в якому беруть участь компетентні органи у ході оцінки цього Безпосереднього Результату. Це включатиме розгляд міри, в якій компетентні органи запитують та мають здатність надавати відповідну допомогу щодо визначення та обміну інформацією (у тому числі інформацією про бенефіціарну власність) для юридичних осіб та юридичних утворень.

Основні питання до розгляду при визначенні, чи досягнуто результат

- 5.1. В якій мірі інформація щодо створення та типів юридичних осіб та правових утворень в країні є загальнодоступною?
- 5.2. Як вдало відповідні компетентні органи встановлюють, оцінюють та розуміють уразливі сторони та міру, в якій юридичні особи, створені в країні можуть бути використані, чи використовуються для ВК/ФТ?
- 5.3. Як вдало країна вживає заходів щодо попередження використання юридичних осіб та правових утворень з метою ВК/ФТ?
- 5.4. В якій мірі відповідні компетентні органи можуть вчасно одержувати відповідну, чітку та поточну основну інформацію та інформацію про бенефіціарну власність відносно усіх типів юридичних осіб, створених в країні?
- 5.5. В якій мірі відповідні компетентні органи можуть вчасно одержувати відповідну, чітку та поточну інформацію про бенефіціарну власність відносно правових утворень?
- 5.6. В якій мірі ефективні, пропорційні та переконливі санкції застосовуються до тих осіб, які не відповідають інформаційним вимогам?

а) Приклади інформації, що можуть підтримати висновки по основним питанням

1. Контекстуальна інформація щодо типів, форм та основних ознак юридичних осіб та правових утворень в юрисдикції.
2. Досвід правоохоронних та інших відповідних компетентних органів *(наприклад рівень накладених санкцій за порушення виконання інформаційних вимог; де та яким чином одержується основна інформація та інформація про бенефіціарну власність (включаючи інформацію про довірителя, довірчого власника (ів), захисника та бенефіціарних власників); інформація, яка використовується для сприяння розслідуванню).*
3. Типології та приклади зловживання юридичними особами та правовими утвореннями *(наприклад, частота, з якою кримінальні розслідування знаходять докази щодо використання юридичних осіб та юридичних утворень країни для ВК/ФТ; ліквідовані або зняті з обліку юридичні особи, які використовувались для провадження незаконних видів діяльності).*
4. Джерела основної інформації та інформації про бенефіціарну власність *(наприклад, типи публічної інформації, доступної для фінансових установ та визначених не фінансових установ і професій; типи інформації, яка міститься в реєстрі компанії чи якою володіє компанія).*
5. Інформація щодо ролі “посередників” *(наприклад, надавачі послуг компанії, бухгалтери, юристи)* у створенні та управлінні юридичними особами та правовими утвореннями.
6. Інша інформація *(наприклад, інформація щодо існування правових утворень; відповіді (позитивні та негативні) на запити про основну інформацію чи інформацію про бенефіціарну власність, одержану від інших країн; інформація щодо моніторингу якості допомоги).*

б) Приклади особливих факторів, які можуть підтримати висновки по основним питанням

7. Які заходи вживаються для покращення прозорості юридичних осіб (у тому числі акції на пред’явника та сертифікати акцій на пред’явника, номінальні акціонери та керівники) та правових утворень?
8. Яким чином відповідні органи забезпечують, що чітка та оновлена основна інформація та інформація про бенефіціарну власність відносно юридичних осіб зберігається? Чи здійснюється моніторинг, тестування/сертифікація чи перевірка наявності та достовірності інформації?
9. В якій мірі відводиться час для юридичних осіб для реєстрації змін до необхідної основної інформації та інформації про бенефіціарну власність, достатньої для забезпечення, що інформація є достовірною та оновленою? При необхідності, якою мірою подібні зміни у правових утвореннях реєструються вчасно?
10. В якій мірі фінансові установи та визначені не фінансові установи та професії можуть одержувати достовірну та оновлену основну інформацію та інформацію про бенефіціарну власність відносно юридичних осіб та правових утворень? Який обсяг інформації довірчі власники повідомляють фінансовим установам та визначеним не фінансовим установам та професіям?
11. Чи мають компетентні органи відповідні ресурси для вжиття заходів належним чином?

Безпосередній результат 6

Фінансова інформація та вся інша відповідна інформація використовується належним чином компетентними органами для проведення розслідування відмивання коштів та фінансування тероризму.

Ознаки ефективної системи

Широкий спектр фінансової інформації та іншої відповідної інформації збирається та використовується компетентними органами для розслідування відмивання коштів, пов'язаних предикатних злочинів та фінансування тероризму. Ця інформація є надійною, точною і оновленою; та компетентні органи мають ресурси та навички для використання цієї інформації з метою проведення аналізу та фінансових розслідувань, виявлення та відстеження активів, а також проведення оперативного аналізу.

Цей результат стосується перш за все до Рекомендацій 29-32, а також елементи Рекомендацій 1, 2, 4, 8, 9, 34 та 40.

Примітка для експертів з оцінки:

- 1) Цей результат включає в себе роботу ПФР щодо аналізу повідомлень про підозрілі операції та інших даних, а також використання компетентними органами продуктів ПФР, інших типів фінансової інформації та іншої відповідної інформації⁷⁰.
- 2) Експерти з оцінки повинні також розглядати відповідні висновки стосовно рівня міжнародного співробітництва, в якому беруть участь компетентні органи у ході оцінки цього Безпосереднього Результату. Це передбачатиме розгляд міри, в якій ПФР та правоохоронні органи здатні направляти та запитувати відповідну фінансову інформації та інформацію правоохоронних органів у своїх іноземних колег.

Основні питання до розгляду при визначенні, чи досягнуто результат

- 6.1. В якій мірі надається доступ до та використовується фінансова інформація та інша відповідна інформація під час розслідування для представлення доказів та відстеження злочинних доходів, пов'язаних з відмиванням коштів, предикатними злочинами та фінансуванням тероризму?
- 6.2. В якій мірі компетентні органи одержують та запитують повідомлення (наприклад, повідомлення про підозрілі операції, повідомлення про валюту та інструменти на пред'явника), які містять відповідну та точну інформацію, що допомагає їм виконувати свої обов'язки?
- 6.3. В якій мірі аналіз та розповсюдження інформації ПФР сприяє оперативним потребам

⁷⁰ Джерела включають в себе інформацію, отриману з повідомлень про підозрілі операції, звітів про транскордонне переміщення валюти та оборотних інструментів на пред'явника, інформації правоохоронних органів; кримінальних досьє; інформації наглядових та регуляторних органів; а також інформації, що міститься в реєстрах компанії тощо. У разі необхідності, вони також включатимуть звіти про готівкові операції, операції з іноземною валютою, дані щодо грошових переказів, інформацію від інших державних органів, включаючи органи безпеки, податкові органи, реєстри активів, прибуткові організації, неприбуткові організації; та інформацію, яку можна отримана за допомогою примусових заходів від фінансових установ та визначених не фінансових установ і професій в тому числі інформацію про заходи належної перевірки клієнта та операцій, а також інформації з відкритих джерел.

компетентних органів?

- 6.4. Якою мірою ПФР та інші компетентні органи співпрацюють та здійснюють обмін інформацією та фінансовими даними? Як надійно ПФР та компетентні органи здійснюють захист конфіденційності інформації, якою вони обмінюються чи яку вони використовують ?

а) Приклади інформації, що можуть підтримати висновки по основним питанням

1. Досвід правоохоронних органів та інших компетентних органів (наприклад, *наявні типи фінансової інформації та іншої інформації; частота, з якою вони використовуються як засоби для розслідування*).
2. Приклади співпраці між ПФР та іншими компетентним органами та використання фінансової інформації (наприклад, *статистика розповсюдженної/обміненої фінансової інформації; випадки, в яких фінансова інформація була використана при розслідуванні та кримінальному переслідуванні ВК/ФТ та пов'язаних предикатних злочинів, або при виявленні та відстеженні активів*).
3. Інформація щодо повідомлень про підозрілі операції (наприклад, *кількість повідомлень про підозрілі операції /проаналізованих справ; сприйняття якості інформації, що міститься у повідомленнях про підозрілі операції; частота випадків ненадання компетентним органам повідомлень про підозрілі фінансові операції; випадки розкриття конфіденційної інформації; див. також Безпосередній Результат 4 щодо інформації стосовно надання повідомлень про підозрілі операції*).
4. Інформація про інші фінансові дані та інформацію (наприклад, *кількість отриманих та проаналізованих повідомлень про валюту та інструменти на пред'явника; типи інформації, яку правоохоронні органи та інші компетентні органи отримують/мають доступ до інформації інших органів, фінансових установ та ВНУП*).
5. Інші документи (наприклад, *керівництво щодо використання і надання повідомлень про підозрілі операції та іншої фінансової інформації; типології, розроблені з використанням фінансової інформації*)

б) Приклади особливих факторів, які можуть підтримати висновки по основним питанням

6. Як вдало ПФР отримує та використовує додаткову інформацію для аналізу та оцінки повідомлень про підозрілі операції? Яким чином ПФР забезпечує точність своїх аналітичних оцінок?
7. Як добре компетентні органи використовують інформацію, що міститься у повідомленнях про підозрілі операції та іншу інформацію для проведення операційного аналізу?
8. В якій мірі ПФР включає зворотній зв'язок від компетентних органів, типології та практичний досвід до своїх функцій?
9. Які механізми застосовуються для забезпечення повного та періодичного співробітництва між компетентними органами, та надавати відповідну інформацію, отриману від фінансових установ, ВНУП та інших підзвітних установ? Чи існують які-небудь перешкоди в доступі до інформації?
10. В якій мірі повідомлення про підозрілі операції містять повну, точну та достовірну інформацію стосовно підозрілих операцій?
11. В якій мірі відповідні компетентні органи розглядають та залучають (включаючи залучення,

що здійснює ПФР) підзвітні установи до покращення процесу надання фінансової інформації?

12. Чи мають відповідні органи достатньо ресурсів (включаючи ІТ-інструменти для збору даних, аналізу фінансової інформації та для захисту їх конфіденційності) для виконання своїх функцій?
13. Які заходи вживаються для забезпечення того, що ПФР має операційну незалежність, і таким чином він не підпадає під вплив сфери ПВК/ФТ?

Безпосередній результат 7

Злочини та діяльність з відмивання коштів розслідуються, правопорушники переслідуються в судовому порядку та підлягають ефективним, пропорційним та переконливим санкціям

Ознаки ефективної системи

Діяльність з відмивання коштів, та зокрема основні злочини, від скоєння яких походять доходи розслідуються; злочинці успішно переслідуються в судовому порядку; та суди застосовують ефективні, пропорційні та переконливі санкції до засуджених. Це включає проведення паралельних фінансових розслідувань та розслідувань справ, де пов'язані предикатні злочини вчиняються за межами країни, та розслідування і кримінальне переслідування автономних злочинів з відмивання коштів. Складові частини системи (розслідування, кримінальне переслідування, засудження і санкції) функціонують послідовно для зменшення ризиків відмивання коштів. У кінцевому рахунку, перспектива виявлення, засудження та покарання змушує відмовитись потенційних злочинців від скоєння злочинів, від скоєння яких походять доходи та відмивання коштів.

Цей результат насамперед стосується Рекомендацій 3, 30 та 31 а також елементів Рекомендацій 1, 2, 32, 37, 39 та 40.

Примітка для Експертів:

Експерти також повинні брати до уваги відповідні результати на рівні міжнародного співробітництва, в якому компетентні органи беруть участь при оцінці цього Безпосереднього Результату. Це охоплюватиме розгляд міри, в якій правоохоронні органи та органи прокуратури шукають відповідну допомогу від своїх іноземних колег щодо транскордонного переміщення доходів та засобів злочину.

Основні питання до розгляду при визначенні, чи досягнуто результат

- 7.1. Як вдало і за якими обставинами ідентифікуються та розслідуються випадки відмивання коштів (у тому числі через паралельні фінансові розслідування)?
- 7.2. В якій мірі види діяльності з відмивання коштів розслідуються та переслідуються відповідно до загроз країни, профілю ризиків та національної політики у сфері ПВК/ФТ?
- 7.3. В якій мірі переслідуються різні види випадків відмивання коштів (наприклад, іноземний предикатний злочин, відмивання коштів 3-ю особою, автономний злочин тощо) та засуджуються злочинці?
- 7.4. В якій мірі санкції, які застосовуються до фізичних та юридичних осіб, засуджених за відмивання коштів, є ефективними, пропорційні та переконливими?
- 7.5. В якій мірі країни застосовують інші заходи кримінального правосуддя у випадках, де було розпочато розслідування відмивання коштів, але, де з поважних причин, є неможливим забезпечити засудження за відмивання коштів? Такі альтернативні заходи не повинні послаблювати важливість, або бути заміною для судового переслідування та засудження за злочини з відмивання коштів.

а) Приклади інформації, що можуть підтримати висновки по основним питанням

1. Досвід, та приклади розслідувань, судових переслідувань та засуджень (*наприклад, приклади справ, які було відхилено через недостатні слідчі докази; якими були значущі або складні справи з відмивання коштів, які розслідувались та кримінально переслідувались в країні;*

приклади вдалих справ щодо внутрішньої або транснаціональної організованої злочинності; справи, в яких інші кримінальні санкції або заходи застосовуються замість засуджень за відмивання коштів)

2. Інформація щодо розслідування, судового переслідування та засудження за відмивання коштів *(наприклад, кількість розслідувань та судових переслідувань за відмивання коштів; співвідношення кількості справ, що призвели до судового переслідування або внесених на розгляд суду; кількість або співвідношення засуджень за відмивання коштів відносно відмивання коштів третьою стороною; автономних злочинів, самовідмивання, та іноземних предикатних злочинів; видів скоєних предикатних злочинів; рівня санкцій, застосованих за злочин з відмивання коштів; санкцій, застосованих за відмивання коштів у порівнянні з санкціями, застосованих за скоєння інших предикатних злочинів)*

b) Приклади особливих факторів, які можуть підтримати висновки по основним питанням

3. Які заходи вживаються для ідентифікації, ініціювання та надавання пріоритету справам з відмивання коштів (принаймні, по відношенню до усіх злочинів, від скоєння яких походять доходи) для розслідування (наприклад, зв'язок між малими та великими або складними справами, між внутрішніми та іноземними предикатними злочинами і т.д.)?
4. В якій мірі та як швидко компетентні органи можуть отримати доступ до відповідної інформації та іншої інформації, необхідної для розслідування справ стосовно відмивання коштів?
5. В якій мірі спільні або кооперативні розслідування (включаючи використання міжвідомчих слідчих підрозділів) та інші слідчі методи (наприклад, відстрочка або відмова від арешту або вилучення коштів з метою виявлення причетних осіб) використовуються в злочинах, від скоєння яких походять доходи?
6. Яким чином готуються справи з відмивання коштів для своєчасного переслідування і судового розгляду?
7. У яких випадках приймається рішення не продовжувати судове переслідування, де є докази що вказують на злочин з відмивання коштів?
8. В якій мірі переслідування відмивання коштів: (i) пов'язано з переслідуванням предикатного злочину (включаючи іноземні предикатні злочини), або (ii) переслідується як автономний злочин?
9. Як відповідні органи влади, беручи до уваги законодавчу систему, взаємодіють один з одним на протязі усього періоду розслідування справи щодо відмивання коштів, починаючи з початку розслідування, закінчуючи збором доказів, зверненням в прокуратуру та рішенням передавати справи до суду?
10. Чи існують інші аспекти слідчого, обвинувального або судового процесу, який перешкоджає або заважає переслідуванню та санкціям за відмивання коштів?
11. Чи мають компетентні органи відповідні ресурси (включаючи інструменти фінансових розслідувань) щоб відповідним чином виконувати свою роботу або усувати ризики відмивання коштів?
12. Чи призначається персонал/існують підрозділи для розслідування фінансування тероризму? Де розподіляються ресурси, як визначається пріоритет розслідувань фінансування тероризму?

Ознаки ефективної системи

Злочинці позбавляються (шляхом своєчасного застосування тимчасових заходів та заходів з конфіскації) доходів та засобів для скоєння їх злочинів (як на національному, так і на міжнародному рівнях) або майна еквівалентної вартості. Конфіскація включає доходи, отримані у ході кримінального, цивільного або адміністративного процесів; конфіскація, спричинена транскордонним розкриттям невірної інформації або надання невірної декларації; та відшкодування збитків жертвам (за рішенням суду). Країна здійснює управління арештованими або конфіскованими активами, повертає або здійснює поділ конфіскованими активами з іншими країнами. У кінцевому рахунку, це робить злочини неприбутковими та скорочує як предикатні злочини, так і злочини відмивання коштів.

Цей результат насамперед стосується Рекомендацій 1, 4, 32 а також елементів Рекомендацій 30, 31, 37, 38 та 40.

Примітка для Експертів:

Експерти також повинні брати до уваги відповідні результати на рівні міжнародного співробітництва, в якому компетентні органи беруть участь при оцінці цього Безпосереднього Результату. Це охоплюватиме розгляд міри, в якій правоохоронні органи та органи прокуратури шукають відповідну допомогу від своїх іноземних колег щодо транскордонного переміщення доходів та засобів злочину.

Основні питання до розгляду при визначенні, чи досягнуто результат

- 8.1. В якій мірі конфіскація доходів, одержаних злочинним шляхом, засобів та майна еквівалентної вартості здійснюється як основне завдання?
- 8.2. Як вдало компетентні органи здійснюють конфіскацію (включаючи репатріацію, поділ та відшкодування збитків) доходів та засобів, одержаних злочинним шляхом, та майна еквівалентної вартості, включаючи внутрішні та іноземні предикатні злочини та доходи, які було виведено в інші країни?
- 8.3. В якій мірі конфіскація відносно хибно задекларованої/не задекларованої або розкритого транскордонного переміщення валюти та інструментів на пред'явника застосовується як ефективна, пропорційна та переконлива санкція прикордонними/митними або іншими відповідними органами?
- 8.4. Як вдало результати конфіскації відображають оцінку(и) ризиків ВК/ФТ та національні політики і пріоритети у сфері ПВК/ПФТ?

а) Приклади інформації, що можуть підтримати висновки по основним питанням

1. Досвід та приклади конфіскації доходів (*наприклад, попередні найбільш значущі справи; типи ордерів на конфіскацію, отриманих країною; тенденції, які вказують на зміни у методах, на основі яких здійснюється відмивання доходів, отриманих від злочинної діяльності*)
2. Інформація щодо конфіскації (*наприклад, кількість кримінальних справ, де застосовувалась конфіскація; типи справ, які включали конфіскацію; вартість злочинних доходів, засобів чи майна еквівалентної вартості конфіскованого, розподіленого в результаті скоєння злочинів на міжнародному та національному рівнях, на основі кримінальних чи цивільних процедур,*

(включаючи конфіскацію, що ґрунтується на не засудженні); кількість хибно задекларованої /не задекларованої валюти або розкритого транскордонного переміщення валюти, чи конфіскованих інструментів на пред'явника; вартість або співвідношення арештованих або заморожених доходів, які підлягають конфіскації; кількість або співвідношення виконаних ордерів на конфіскацію).

3. Інша відповідна інформація (наприклад, вартість арештованих / заморожених злочинних активів; розмір злочинних доходів, відшкодованих жертвам, розділених або повернутих)

b) Приклади особливих факторів, які можуть підтримати висновки по основним питанням

4. Які заходи та підходи застосовуються компетентними органами для відстеження доходів та засобів, одержаних злочинним шляхом (включаючи основні злочини від яких походять доходи та ті, що не мають джерела походження в країні або виведені за кордон)?
5. Яким чином, на початку кримінального розслідування, органи вирішують розпочати фінансове розслідування з огляду на конфіскацію?
6. Як вдало компетентні органи ідентифікують та відстежують доходи та засоби, одержані злочинним шляхом або активи еквівалентної вартості? Як вдало застосовуються тимчасові заходи (заморожування або вилучення) для запобігання відтоку або розтраті активів?
7. Які підходи застосовуються країною для виявлення та конфіскації валюти та інструментів на пред'явника, що переміщалися через кордон відносно яких є підозри, що вони пов'язані зі злочинами ВК/ФТ та стосуються предикатних злочинів або, які були хибно задекларовані/ не задекларовані або не розкриті?
8. Які заходи вживаються для збереження та управління вартістю арештованих/конфіскованих активів?
9. Чи існують інші аспекти слідчого, обвинувального або судового процесу, які сприяють або перешкоджають ідентифікації, відстеження та конфіскації доходів та засобів, одержаних злочинним шляхом або активів еквівалентної вартості?
10. Чи мають відповідні компетентні органи достатньо ресурсів для належного виконання своїх функцій?

Безпосередній результат 9

Злочини та діяльність з фінансування тероризму розслідуються, а особи, які фінансують тероризм переслідуються в судовому порядку та підлягають ефективним, пропорційним та переконливим санкціям

Ознаки ефективної системи

Діяльність з фінансування тероризму розслідуються; злочинці успішно переслідуються в судовому порядку; суди застосовують до засуджених ефективні, пропорційні та переконливі санкції. При необхідності, фінансування тероризму переслідуються як окрема кримінальна діяльність, фінансові розслідування проводяться для підтримки контртерористичних розслідувань, з належною координацією між відповідними органами влади. Компоненти системи (розслідування, обвинувачення, засудження та санкції) функціонують послідовно для зменшення ризиків фінансування тероризму. У кінцевому рахунку, перспектива виявлення, засудження і покарання стримує діяльність з фінансування тероризму.

Цей результат насамперед стосується Рекомендацій 5, 30, 31 та 39, а також елементів Рекомендацій 1, 2, 32, 37 та 40.

Примітка для Експертів:

- 1) Експерти повинні бути обізнані в тому, що деякі елементи цього результату можуть містити в собі матеріали делікатного характеру (наприклад, інформація, зібрана в цілях національної безпеки), яку країни не схочуть або не зможуть надати експертам.
- 2) Експерти також повинні брати до уваги відповідні результати на рівні міжнародного співробітництва, в якому компетентні органи беруть участь при оцінці цього Безпосереднього Результату. Це охоплюватиме розгляд міри, в якій правоохоронні органи та органи прокуратури шукають відповідну допомогу від своїх іноземних колег у справах про транскордонне фінансування тероризму.

Основні питання до розгляду при визначенні, чи досягнуто результат

- 9.1. В якій мірі різні види діяльності з фінансування тероризму (збір, рух та використання коштів) переслідуються у судовому порядку та засуджуються злочинці? Чи відповідає це профілю ризику фінансування тероризму країни?
- 9.2. Як вдало ідентифікуються та розслідуються справи з фінансування тероризму? В якій мірі розслідування ідентифікують конкретну роль, яку відіграють особи, які фінансують тероризм?
- 9.3. В якій мірі розслідування фінансування тероризму інтегровані та використовуються для підтримки національних, антитерористичних стратегій та розслідувань (наприклад, ідентифікація та визначення терористів, терористичних організацій та мереж з підтримки терористів)?
- 9.4. В якій мірі санкції та заходи, які застосовуються до фізичних та юридичних осіб, засуджених за злочини фінансування тероризму є ефективними, пропорційними та переконливими?

9.5. В якій мірі досягається мета результату за рахунок використання іншого кримінального правосуддя, регуляторних або інших заходів для придушення діяльності з фінансування тероризму, де неможливо забезпечити засудження за фінансування тероризму?

а) Приклади інформації, що можуть підтримати висновки по основним питанням

1. Досвід та приклади розслідувань та судових переслідувань фінансування тероризму *(наприклад, справи, в яких розслідування фінансування тероризму використовуються для підтримки антитерористичних розслідувань та судових переслідувань; вагомі справи, в яких (іноземні або внутрішні) терористи або терористичні групи відстежуються, переслідуються чи підриваються; спостережені тенденції в рівнях та техніках фінансування тероризму; справи, в яких застосовуються інші кримінальні санкції чи заходи замість засуджень за фінансування тероризму).*
2. Інформація щодо розслідувань, судових переслідувань та засуджень за фінансування тероризму *(наприклад, кількість проведених розслідувань та судових переслідувань фінансування тероризму; кількість справ що ведуть до судового переслідування фінансування тероризму, види переслідувань та засуджень за фінансування тероризму (наприклад, окремі злочини; іноземні або внутрішні терористи); рівень санкцій, застосованих за злочини з фінансування тероризму у порівнянні з іншими злочинами; види та рівень застосованих підливних заходів)*

б) Приклади особливих факторів, які можуть підтримати висновки по основним питанням

3. Які заходи вживаються для ідентифікації, ініціювання та визначення пріоритетів справ з фінансування тероризму щоб забезпечити швидке розслідування та вжиття заходів проти основних загроз та збільшити підлив?
4. До якої міри та як швидко компетентні органи можуть отримати доступ до відповідної фінансової інформації та іншої інформації, необхідної для розслідувань та судових переслідувань фінансування тероризму?
5. Якими є основні міркування щодо рішень стосовно недомагання переслідування фінансування тероризму?
6. В якій мірі органи влади застосовують конкретні плани дії або стратегії для боротьби з певними загрозами та тенденціями фінансування тероризму? Чи відповідає це національним політикам у сфері ПВК/ПФТ, стратегіям та ризикам?
7. Як вдало правоохоронні органи, ПФР, підрозділи по боротьбі з тероризмом та інші служби розвідки та безпеки співпрацюють та координують свої відповідні завдання, пов'язані з цим результатом?
8. Чи існують інші аспекти слідчого, обвинувального і судового процесу, які перешкоджають або заважають переслідуванню, санкціям та підливу фінансування тероризму?
9. Чи мають компетентні органи відповідні ресурси (включаючи інструменти фінансових розслідувань) щоб виконувати свою роботу або відповідним чином усувати ризики фінансування тероризму?
10. Чи призначається персонал/існують підрозділи для розслідування фінансування тероризму? Де розподіляються ресурси, як визначається пріоритет розслідувань фінансування тероризму?

Безпосередній результат 10

Терористи, терористичні організації та організації, що фінансують терористів, позбавлені можливості формувати, переміщувати та використовувати кошти та зловживати некомерційним сектором.

Ознаки ефективної системи

Терористи, терористичні організації та мережі які підтримують терористів ідентифікуються та позбавляються ресурсів та засобів для підтримки терористичної діяльності та організацій. Це включає належне накладення цільових фінансових санкцій на осіб та організацій, визначених Радою Безпеки ООН та у відповідності до національного або регіонального режиму накладення санкцій. Країна також добре розуміє ризики фінансування тероризму і вживає належних та відповідних заходів для зменшення цих ризиків, включаючи заходи для запобігання формуванню та переміщенню коштів за допомогою установ або методів, у зв'язку з якими є ризик неналежного використання терористами. У кінцевому рахунку, це зменшить фінансові потоки терористів, що в свою чергу попередить терористичні атаки.

Цей результат насамперед стосується Рекомендацій 1, 4, 6 та 8, а також елементів Рекомендацій 14, 16, 30 до Рекомендацій 32, 37, 38 та 40.

Примітка для Експертів:

Експерти також повинні брати до уваги відповідні результати на рівні міжнародного співробітництва в якому компетентні органи беруть участь під час оцінки цього Безпосереднього Результату.

Основні питання до розгляду при визначенні, чи досягнуто результат

- 10.1. Як добре країна впроваджує цільові фінансові санкції відповідно до (i) Резолюції РБ ООН 1267 та наступних резолюцій, та (ii) Резолюції РБ ООН 1373 (на наднаціональному або національному рівні, чи за власною ініціативою або після експертизи, для виконання запиту іншої країни)?
- 10.2. В якій мірі, не порушуючи законну діяльність неприбуткових організацій, країна впроваджувала цільовий підхід, здійснювала залучення, нагляд за неприбутковими організаціями, яким загрожує ризик бути використаними терористами?
- 10.3. В якій мірі терористи, терористичні організації та організації що фінансують терористів позбавлені (шляхом кримінального, цивільного або адміністративного процесу) активів та інструментів, що мають відношення до фінансування терористичної діяльності?
- 10.4. В якій мірі вищезазначені заходи відповідають загальному профілю ризику фінансування тероризму?

а) Приклади інформації, що можуть підтримати висновки по Основним Питанням

1. Досвід правоохоронних органів, ПФР та антитерористичних органів (*наприклад, тенденції що вказують на те, що організації, які фінансують терористів вивчають альтернативні*

методи залучення/передачі коштів; розвідувальні дані/джерела, які вказують на те, що у терористичних організацій є труднощі із залученням коштів в країні).

2. Приклади втручання та конфіскації (наприклад, вагомі справи, в яких терористи, терористичні організації або організації, що фінансують терористів позбавлені можливості залучати, переміщувати та використовувати арештовані/конфісковані кошти або їхні активи; розслідування та втручання в не прибуткові організації, якими зловживають терористи)
3. Інформація про цільові фінансові санкції (наприклад, особи та рахунки, які підлягають цільовим фінансовим санкціям, передбачених Радою Безпеки ООН або інші об'єкти які підлягають санкціям; визначені суб'єкти (відповідно до резолюції Раді Безпеки ООН 1373); заморожені активи; скасовані операції; час, витрачений на визначення осіб; час, витрачений на замороження активів відповідно до визначення)
4. Інформація про нагляд і моніторинг неприбуткових організацій (наприклад, частота перевірок та моніторингу сектору неприбуткових організацій (включаючи оцінку ризиків); частоту взаємодії і залучення (в тому числі керівництво) до сектору неприбуткових організацій щодо заходів та тенденцій з протидії фінансуванню тероризму; відновлювальні заходи та санкції, вжиті відносно неприбуткових організацій).

b) Приклади особливих факторів, які можуть підтримати висновки по основним питанням

5. Які заходи було прийнято в країні щоб забезпечити належне застосування цільових фінансових санкцій без затримок? Як ці заходи та обов'язки доводились до відома фінансових установ, ВНУП та громадськості?
6. Як добре впроваджувались процедури та механізми для (i) встановлення цілей щодо визначення/занесення до списків, (ii) замороження/розмороження, (iii) виключення зі списків та (iv) позбавлення від податків? Як вдало збирається відповідна інформація?
7. В якій мірі країна використовує інструменти, передбачені Резолюціями РБ ООН 1267 та 1373 для замороження та запобігання фінансовим потокам терористів?
8. Як вдало система санкціонування або ліцензування використання активів визначеними особами (установами) для дозволених цілей відповідає вимогам, викладеним у відповідних Резолюціях РБ ООН (наприклад, Резолюція РБ ООН 1452 та наступні Резолюції)?
9. Який підхід застосовувався компетентними органами до цільових активів терористів? В якій мірі відстеження активів, фінансові розслідування та тимчасові заходи (наприклад, замороження та арешт) застосовуються для доповнення підходу?
10. Яким є рівень ліцензування та реєстрації неприбуткових організацій? В якій мірі визначено чутливий до ризиків підхід для здійснення нагляду або моніторингу неприбуткових організацій, які підпадають під ризик зловживань з боку терористів, а також застосування відповідних попереджувальних, слідчих, кримінальних, цивільних або адміністративних заходів, та застосовано механізмів співпраці.
11. Як добре не прибуткові організації розуміють свою уразливість і дотримуються заходів, щоб захистити себе від загрози неналежного використання терористами?
12. Чи існують інші аспекти слідчого, обвинувального чи судового процесу, які сприяють або перешкоджають виявленню, відстеженню та позбавленню активів та інструментів, що

пов'язані з терористами, терористичними організаціями або організаціями (особами), що фінансують терористів?

13. Чи мають відповідні компетентні органи відповідні ресурси для виконання своєї роботи або усунення відповідним чином ризиків фінансування тероризму?
14. Де розподіляються ресурси, та як визначається пріоритетність фінансування тероризму?

Безпосередній результат 11

Особи та установи, що беруть участь у розповсюдженні зброї масового знищення не допускаються до залучення, переміщення і використання коштів, згідно з відповідними Резолюціями РБ ООН

Ознаки ефективної системи

Особи та установи, визначені Резолюціями РБ ООН щодо розповсюдження зброї масового знищення ідентифікуються, позбавляються ресурсів, та залучення, переміщення і використання коштів та інших активів для фінансування розповсюдження зброї масового знищення. Цільові фінансові санкції застосовуються у повній мірі і належним чином без затримок; здійснюється моніторинг відповідності та існує відповідне співробітництво та координація між відповідними органами влади щодо запобігання ухилення від санкцій та розробки і імплементацій політики та заходів для боротьби з фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення.

Цей результат стосується Рекомендації 7 та елементів Рекомендації 2.

Основні питання до розгляду при визначенні, чи досягнуто результат

- 11.1. Як добре країна впроваджує, без затримки, цільові фінансові санкції відносно Резолюцій РБ ООН що стосуються боротьби з фінансуванням розповсюдження?
- 11.2. В якій мірі ідентифікуються кошти та інші активи визначених осіб та установ (та тих що діють від їхнього імені або під їх керівництвом) та такі особи і установи позбавляються функціонування та здійснення фінансових операцій що стосуються розповсюдження?
- 11.3. В якій мірі фінансові установи та ВНУП відповідають, та розуміють їх обов'язки стосовно цільових фінансових санкцій відносно фінансування розповсюдження?
- 11.4. Як вдало відповідні компетентні органи здійснюють моніторинг та забезпечують дотримання фінансовими установами та ВНУП їх обов'язків, що стосуються цільових фінансових санкцій, пов'язаних з фінансуванням розповсюдження?

а) Приклади інформації, що можуть підтримати висновки по Основним питанням

1. Приклади досліджень і втручань, пов'язаних з фінансуванням розповсюдження (*наприклад, розслідування порушень санкцій; вагомні справи, в яких країна застосувала примусові дії (наприклад, замороження або вилучення) або надала допомогу*).
2. Інформація щодо цільових фінансових санкцій, що стосуються фінансування розповсюдження (*наприклад, рахунки осіб та установ що підлягають цільовим фінансовим санкціям; вартість заморожених активів та власності; час, витрачений на визначення осіб та установ; час, витрачений на замороження активів та власності осіб та установ відповідно до їх визначення РБ ООН*).
3. Моніторинг та інша відповідна інформація, що стосується фінансування розповсюдження (*наприклад, частота аналізу та моніторингу фінансових установ та ВНУП на предмет дотримання цільових фінансових санкцій; частота зустрічей та залучень; керівні*

документи, рівень санкцій, що застосовуються до фінансових установ та ВНУП за здійснені порушення).

в) Приклади особливих факторів, які можуть підтримати висновки по основним питанням

4. Які невідкладні заходи були вжиті країною для забезпечення належної реалізації цільових фінансових санкцій, пов'язаних з фінансуванням розповсюдження? Наскільки своєчасно ці визначення і зобов'язання повідомлялись відповідним секторам?
5. Відповідно, наскільки добре імплементуються процедури для (i) визначення /внесення до списку, (ii) замороження /розмороження, (iii) виключення зі списку, та (iv) надання виключення? В якій мірі вони відповідають вимогам Резолюцій РБ ООН?
6. Наскільки вдало системи та механізми здійснюють управління замороженими активами та ліцензування використання активів визначеними особами та установами для офіційних цілей, захисту прав людини і запобігання нецільового використання коштів?
7. Які механізми використовувались для запобігання ухиленню від санкцій? Чи надають відповідні компетентні органи фінансовим установам та ВНУП інші рекомендації чи конкретні відгуки?
8. В якій мірі відповідні компетентні органи зможуть отримати точну основну інформацію та інформацію про бенефіціарного власника відносно юридичної особи (наприклад, компанії, які слугують прикриттям), коли розслідування злочинів чи порушень стосовно ВНУП стосуються фінансування розповсюдження?
9. В якій мірі відповідні компетентні органи обмінюються даними чи іншою інформацією для розслідування порушень цільових фінансових санкцій, пов'язаних з фінансуванням розповсюдження, згідно з відповідними Резолюціями РБ ООН?
10. Чи мають відповідні компетентні органи певні ресурси для управління їх роботою або для усунення ризиків фінансування розповсюдження в достатній мірі?

**ДОДАТОК І:
НАДНАЦІОНАЛЬНА ОЦІНКА**

[Додаток буде надано FATF пізніше]

**ДОДАТОК II:
ЗВІТ ПРО ВЗАЄМНУ ОЦІНКУ**

[Додаток буде завершено]

ДОКУМЕНТИ КЕРІВНИЦТВА FATF

Краща практика забезпечення зворотного зв'язку з підзвітними фінансовими установами та іншими особами (червень 1998 року)

Керівництво для фінансових установ щодо виявлення фінансування тероризму (квітень 2002 року)

Міжнародна краща практика: боротьба зі зловживанням неприбутковими організаціями (жовтень 2002 року)

Міжнародна краща практика: боротьба зі зловживанням альтернативними системами грошових переказів (червень 2003 року)

Впровадження фінансових положень Резолюцій Ради Безпеки ООН для протидії розповсюдженню зброї масового знищення (червень 2007 року)

Керівництво стосовно підходу, що ґрунтується на оцінці ризику (червень 2007 року – жовтень 2009 року)

Керівництво стосовно підходу, що ґрунтується на оцінці ризику (червень 2007 року – жовтень 2009 року), для:

- фінансового сектору;
- агентів з нерухомості;
- бухгалтерів;
- надавачів послуг трастам та компаніям;
- торговців дорогоцінними металами та дорогоцінним камінням;
- казино;
- експертів з правових питань;
- установ, що надають грошові послуги; та
- сектору страхування життя.

Впровадження фінансових заборон щодо провадження діяльності Резолюції Ради Безпеки ООН 1737 (жовтень 2007 року)

Формування спроможностей для здійснення взаємних оцінок та впровадження Стандартів FATF у країнах з низьким рівнем спроможностей (лютий 2008 року)

Краща практика з протидії відмиванню коштів, оснований на торгівлі (червень 2008 року)

Впровадження фінансових положень Резолюції Ради Безпеки ООН 1803 (жовтень 2008 року)

Міжнародна краща практика: заморожування терористичних активів (червень 2009 року)

Міжнародна краща практика: виявлення та запобігання незаконному транскордонному перевезенню готівки та оборотних інструментів на пред'явника (лютий 2010 року)

Краща практика по. Рекомендації 2: обмін інформацією між національними компетентними органами щодо фінансування розповсюдження зброї масового знищення (березень 2012 року)

Керівництво по розслідуванню фінансових злочинів (липень 2012 року)

Краща практика: управління фінансовою політикою виконання програм забезпечення добровільної сплати податків, спрямованих на боротьбу з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму (жовтень 2012 року)

Краща практика щодо конфіскації (Рекомендація 4 та 38) та основа поточної роботи щодо повернення активів (жовтень 2012 року)

Керівництво FATF щодо заходів з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, а також розширення доступу до фінансових послуг (лютий 2013 року)

Керівництво з національної оцінки ризиків відмивання коштів/фінансування тероризму (лютий 2013 року)

ПРАВОВІ ОСНОВИ ВИМОГ ДО ФІНАНСОВИХ УСТАНОВ ТА ВНУП

1. Усі вимоги до фінансових установ або визначених не фінансових установ та професій повинні бути визначені або (а) у законі (дивіться специфічні вимоги у Рекомендаціях 10, 11 та 20 щодо цього питання) або (б) для усіх інших випадків, можуть бути впроваджені законом чи іншими обов'язковими до виконання актами (країна має право вибору).
2. У Рекомендаціях 10, 11 та 20 термін *«закон»* означає будь-які законодавчі акти, що видаються або затверджуються Парламентом або іншим еквівалентним органом, передбаченим Конституцією, які покладають обов'язкові вимоги із санкціями за невиконання. Санкції за невиконання повинні бути ефективними, пропорційними та переконливими (дивіться Рекомендацію 35). Поняття закону також охоплює рішення судових органів, які встановлюють відповідні вимоги, що є обов'язковими до виконання та діють на усій території країни.
3. Термін *«обов'язкові до виконання акти»* відноситься до нормативно-правових актів, керівних положень, інструкцій або інших документів чи механізмів, які встановлюють правозастосовні вимоги у сфері боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму із санкціями за невиконання зазначених вимог, і які видаються чи затверджуються компетентним органом. Санкції за невиконання повинні бути ефективними, пропорційними та переконливими (дивіться Рекомендацію 35).
4. При визначенні, чи документ або механізм містить вимоги, що можуть вважатися *«обов'язковими до виконання актами»*, повинні братися до уваги наступні фактори:
 - (а) це повинен бути документ або механізм, який встановлює або закріплює вимоги стосовно питань, зазначених в Рекомендаціях FATF, та встановлює чітко зазначені вимоги, що розуміються як такі. Наприклад:
 - (i) якщо при визначенні особливих заходів використовуються слова *«повинен»* або *«зобов'язаний»*, то слід вважати обов'язковими;
 - (ii) якщо вживається слово *«слід»*, вони можуть вважатися обов'язковими, якщо і органи регулювання, і установи, що підпадають під регулювання, демонструють, що вжиття заходів прямо або опосередковано передбачено вимогами і вони впроваджуються; такі словосполучення, як *«заохочуються»*, *«рекомендовано»* або *«установам слід розглянути»* у меншій мірі розглядаються як обов'язкові. У будь-якому випадку, де використовуються слова із слабшим смисловим

навантаженням, можна припустити, що такі заходи не є обов'язковими (якщо країна не демонструє протилежне).

(b) Документ/механізм повинен бути виданий/затверджений компетентним органом.

[c] повинні існувати санкції за невиконання (санкції не обов'язково повинні бути зазначеними у документі, що встановлює вимоги, а можуть міститися в іншому документі за умови, що існує чіткий зв'язок між вимогою та наявними санкціями], які мають бути ефективними, пропорційними та переконливими. Це передбачає розгляд наступних питань:

(i) повинна бути відповідна низка ефективних, пропорційних та переконливих санкцій у випадку невиконання особами своїх обов'язків;

[ii] санкції повинні прямо або опосередковано застосовуватися за невиконання вимог у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. Якщо невиконання вимог у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму прямо не передбачає застосування санкцій, то їх застосування за порушення ширших вимог, як-от відсутність відповідних систем та заходів контролю або їх неналежне функціонування, є достатнім за умови, що, як мінімум, за невиконання однієї або більше вимог у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму можуть бути застосовані (або застосовувалися) відповідним чином санкції без потреби у підтвердженні додаткового пруденційного або іншого порушення, що не стосується протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму; та

[iii] чи існують достатні докази того, що на практиці були застосовані ефективні, пропорційні та переконливі санкції.

5. У всіх випадках повинно бути очевидно, що фінансові установи та визначені не фінансові установи та професії розуміють, що за невиконання будуть застосовуватися санкції і якими можуть бути ці санкції.

СЛОВНИК ТЕРМІНІВ

Терміни	Визначення
А	
Агент	Для цілей, зазначених в Рекомендаціях 14 і 16, <i>агентом</i> є будь-яка фізична або юридична особа, яка надає послуги з переказу коштів або цінностей від імені організації, яка надає послуги з переказу коштів або цінностей, або за контрактом, або за розпорядженням організації, яка надає послуги з переказу коштів або цінностей.
Акції на пред'явника	<i>Акціями на пред'явника</i> вважаються оборотні інструменти, що посвідчують право власності в акціонерній компанії особи, яка володіє сертифікатом акції на пред'явника.
Асоційовані неприбуткові організації	Включає в себе закордонні філії неприбуткових організацій.
Б	
Банк – оболонка	<p><i>Підставний банк</i> означає банк, який фізично не присутній у країні, де його зареєстровано або надано ліцензію, і який не є частиною регульованої фінансової групи, яка підпадає під ефективний консолідований нагляд.</p> <p><i>Фізична присутність</i> означає розміщення в країні працівників, які становлять «мозковий центр» та керівництво банку. Перебування лише місцевих агентів або персоналу низького рівня не означає фізичної присутності.</p>
Бенефіціар	<p>В Рекомендаціях FATF значення терміну <i>бенефіціар</i> залежить від контексту. Відповідно:</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ Відповідно до трастового законодавства (законодавства довірчої власності) бенефіціар – це особа або особи, які спрямовані на одержання вигоди від будь-яких трастових утворень. Бенефіціаром може бути фізична або юридична особа або організація. Всі трасти (за виключенням благодійних або дозволені статутом неблагодійних трастів) повинні мати встановленого бенефіціара. В той час, коли трасти обов'язково повинні мати бенефіціара, який визначається в кінцевому результаті, трасти можуть мати невизначеного існуючого бенефіціара, а тільки об'єкти правоздатності, доки будь-яка особа не стане уповноваженою як бенефіціар отримувати прибуток або капітал після завершення визначеного періоду – тобто акумуляційного періоду. Цей період зазвичай співпадає з

трастовим періодом володіння, який зазвичай зазначається у договорі довірчого управління як трастовий період.

- В контексті договору про страхування життя або іншого страхового полісу, пов'язаного з інвестиціями, бенефіціар - фізична або юридична особа, або правова угода, або категорія осіб, яким буде виплачено доходи від страхового полісу коли/якщо настав страховий випадок, який покривається полісом.

Бенефіціарний власник

Бенефіціарним власником вважається фізична особа (особи), яка в кінцевому результаті⁷¹ володіє або контролює клієнта⁷² та/або фізична особа, від імені якої проводиться операція. Бенефіціарними власниками також можуть бути особи, які здійснюють в кінцевому результаті ефективний контроль над юридичною особою або організацією.

В

Валюта

Під *валютою* розуміються банкноти та монети, що знаходяться в обігу як засіб обміну.

Визначені нефінансові установи та професії

До визначених не фінансових установ та професій відносяться:

а) Казино⁷³.

б) Агенти з нерухомості.

в) Торговці дорогоцінними металами.

г) Торговці дорогоцінним камінням.

д) Адвокати, нотаріуси, інші незалежні експерти з правових питань та бухгалтери. Цей список відноситься тільки до практикуючих спеціалістів, партнерів та найманих спеціалістів спеціалізованих фірм. Цей список професій не розповсюджується на „внутрішніх” спеціалістів, які є працівниками, що задіяні в інших сферах діяльності, а також не розповсюджується на спеціалістів, що працюють в державних установах, що можуть вже підпадати під сферу дії заходів, які спрямовані на боротьбу з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму.

е) Під надавачами послуг з трастів та компаній розуміються

⁷¹ Посилання на “в кінцевому результаті володіє або контролює” та “в кінцевому результаті ефективний контроль” відноситься до ситуацій в яких власність/контроль здійснюється через ряд (ланцюжок) власників або іншими непрямими способами контролю.

⁷² Це визначення також повинно застосовуватися до бенефіціарного власника бенефіціара при договорі про страхування життя або страхового полісу, пов'язаного з інвестиціями.

⁷³ В Стандартах FATF до *казино* відносять Інтернет-казино та казино на кораблях.

всі особи та сфери діяльності, що не охоплені будь-де в цих Рекомендаціях, і які за своїм родом діяльності надають наступні послуги третім особам, які:

- діють в якості агента щодо створення юридичних осіб;
 - діють в якості (або уповноважують іншу особу діяти в якості) директора чи секретаря компанії, партнера товариства, або на подібній посаді в інших юридичних особах;
 - надають зареєстрований офіс; службову адресу або місце розміщення, адресу для листування або адресу управління для компанії, товариству або будь-якій іншій юридичній особі або організації;
 - діють в якості (або уповноважують іншу особу діяти в якості) довіреної особи на управління довірчою власністю або здійснюють еквівалентну функцію для іншої форми юридичної угоди;
- діють в якості (або уповноважують іншу особу діяти в якості) номінального акціонера для іншої особи.

Визначена особа або установа

Термін “визначена особа або установа” відноситься до:

- (i) осіб, груп, підприємств, установ, визначених Комітетом Ради Безпеки, встановленого відповідно до Резолюції 1267 (1999) (Комітет 1267), як осіб, пов’язаних з Аль-Каїдою, чи установ та інших груп та підприємств, пов’язаних з Аль-Каїдою;
- (ii) осіб, груп, підприємств, установ, визначених Комітетом Ради Безпеки, встановленого відповідно до Резолюції 1988 (2011) (Комітет 1988), як осіб, пов’язаних з Талібаном, які несуть загрозу миру, стабільності та безпеці Афганістану, чи установи та інші групи та підприємства, пов’язані з Талібаном;
- (iii) будь-якої фізичної або юридичної особи або установи, визначеної юрисдикціями або наднаціональною юрисдикцією відповідно до Резолюції Ради Безпеки 1373 (2001);
- (iv) будь-якої фізичної або юридичної особи або установи, створеної Радою Безпеки для застосування цільових фінансових санкцій відповідно до Резолюції Ради Безпеки 1718 (2006) та наступних за нею Резолюцій у додатках до відповідних резолюцій, або Комітетом Ради Безпеки, встановленого відповідно до Резолюції 1718 (2006) (Комітет із застосування санкцій 1718) відповідно до Резолюції Ради Безпеки 1718 (2006); та
- (v) будь-якої фізичної або юридичної особи або установи,

визначеної для застосування цільових фінансових санкцій відповідно до Резолюції Ради Безпеки 1737 (2006) та наступних за нею Резолюцій у додатках до відповідних резолюцій, або Комітетом Ради Безпеки, встановленого відповідно до пункту 18 Резолюції 1737 (2006) (Комітет із застосування санкцій 1737) відповідно до Резолюції 1737 (2006) та наступних за неї резолюцій.

Визначення

Термін "визначення" відноситься до ідентифікації особи⁷⁴ чи установи, які підлягають цільовим фінансовим санкціям відповідно до:

- Резолюція Ради Безпеки ООН 1267 (1999) та наступні за нею резолюції;
 - Резолюція Ради Безпеки 1373 (2001), включаючи визначення, що відповідні санкції будуть застосовані до особи або установи та повідомлення для громадськості про таке визначення;
 - Резолюція Ради Безпеки 1718 (2006) та наступні за нею резолюції;
 - Резолюція Ради Безпеки 1737 (2006) та наступні за нею резолюції; та
 - будь-які майбутні Резолюції Ради Безпеки, які накладають цільові фінансові санкції в контексті фінансування розповсюдження зброї масового знищення.
- До визначених категорій злочинів відносяться:

Визначені категорії злочинів

- участь в організованому злочинному угрупованні та рекет;
- тероризм, включаючи фінансування тероризму;
- торгівля людьми та контрабанда мігрантів;
- сексуальна експлуатація, включаючи сексуальну експлуатацію дітей;
- незаконна торгівля наркотиками та психотропними речовинами;
- незаконна торгівля зброєю;
- незаконна торгівля краденими та іншими товарами;
- корупція та хабарництво;
- шахрайство;
- підробка валюти;
- підробка та піратство товарів;
- злочини в сфері охорони навколишнього середовища;
- вбивство, тяжкі тілесні ушкодження;
- викрадення, незаконне обмеження волі та взяття заручників;
- грабїж або крадіжка;
- контрабанда (зокрема щодо митних і акцизних зборів та податків);
- податкові злочини (пов'язані з прямими та непрямими

⁷⁴ Фізична або юридична

- податками);
- (злочинне) вимагання;
- підробка;
- піратство;
- інсайдерська торгівля та маніпулювання на ринку.

Вирішуючи питання щодо кола злочинів, що відносяться до предикатних згідно кожної з вищезазначених категорій, кожна країна відповідно до свого внутрішнього законодавства вирішує яким чином така держава буде визначати такі злочини та природу кожного окремого елементу таких злочинів, що роблять їх тяжкими злочинами.

Відповідні органи

Компетентні органи включаючи акредитовані установи та самостійно функціонуючі організації.

Внутрішні грошові перекази

Будь-який грошовий переказ де фінансова установа постачальник та фінансова установа-бенефіціар знаходяться в одній країні. Цей термін використовується до будь-якого ланцюгу грошових переказів, що мають місце в межах кордону однієї країни, навіть якщо система що проводить переказ знаходиться в іншій країні. Термін також відноситься до будь-якого ланцюга грошових переказів що має місце в межах кордонів Європейського економічного простору.

Необхідний

Використовується, щоб описати ситуацію, в якій всі елементи необхідної інформації присутні. Підпункти 6 (а), 6 (b) і 6 (c) надають *необхідну інформацію про відправника*. Підпункт 6 (d) і 6 (e) надають *необхідну інформацію про одержувача*.

Д

Довірена особа

Термін *траст* та *довірена особа* повинні розумітися як такі, що описуються та узгоджуються зі статтею 2 *Гаазької конвенції про право, що застосовується до трастів та їх визнання*⁷⁵.

⁷⁵ Стаття 2 Гаазької конвенції звучить наступним чином:

Для цілей цієї Конвенції термін «траст» означає цивільно-правові відносини, встановлені за життя або по факту смерті засновника трасту (довірителя), який передає активи під управління довіреної особи (довірчого власника) на користь бенефіціара або для інших конкретних цілей.

Траст має наступні ознаки:

а) активи трасту становлять окремий фонд і не є частиною власного майна довірчого власника (довіреної особи);

б) право власності на активи трасту реєструється на ім'я довірчого власника (довіреної особи) або на ім'я іншої особи, яка діє від імені довірчого власника;

в) довірчий власник має права та обов'язки по відношенню до активів трасту, за яке він відповідає, необхідні для управління, користування або розпорядження активами на умовах трасту згідно з відповідними вимогами трастового законодавства.

Довірені особи можуть бути професійними (наприклад, залежно від юрисдикції, це юрист або трастова компанія), якщо їм платять за послуги довіреної особи, які вони виконують у ході своєї діяльності, або не професійними (наприклад, особа діє без винагороди від імені члена сім'ї).

Довіритель

Довірителі – це фізичні або юридичні особи, які передають право власності на свої активи до довірених осіб шляхом довіреності або схожої угоди.

Доходи

Доходами є будь-яке майно, яке походить або яке було одержане, безпосередньо або опосередковано, шляхом вчинення злочину.

3

Замороження

В контексті конфіскації та тимчасових заходів (Рекомендації 4, 32, 38), термін замороження означає заборону на здійснення переказу, конвертування, розміщення чи рух будь-якого майна, устаткування чи інших засобів на основі, та на строк дії, ініційованої компетентним органом чи судом відповідно до механізму замороження, або до визначення конфіскації компетентним органом.

В цілях Рекомендацій 6 та 7 щодо застосування цільових фінансових санкцій, термін "замороження" означає заборону на здійснення переказу, конвертування, розміщення чи рух будь-яких коштів чи інших активів, які є власністю чи контролюються визначеними особами чи установами на основі, та на строк дії, ініційованої Радою Безпеки ООН чи відповідно до резолюцій Ради Безпеки, які застосовуються компетентним органом чи судом.

В усіх випадках, заморожене майно, устаткування, засоби, кошти чи інші активи залишаються майном фізичної чи юридичної особи (іб), які мають частку в них на момент замороження та можуть підлягати подальшому управлінню третіх сторін, або угодам, укладеним такою юридичною чи фізичною особою (ми) заздалегідь до ініціювання дії відповідно до механізму замороження, чи відповідно до інших положень національного законодавства. В частині здійснення замороження, країни можуть прийняти рішення щодо здійснення контролю над майном, устаткуванням, засобами, або коштами чи іншими активами, як засобами

Збереження засновником трасту (довірителем) за собою певних прав та обов'язків, а також суміщення в одній особі довірчого власника (довіреної особи) та бенефіціара не є підставою для визнання трасту недійсним.

захисту від витоку.

Закон

У Рекомендації 10, 11 та 20, термін «закон» відноситься до будь-якого нормативно-правового акта виданого або затвердженого парламентом або іншими еквівалентними засобами передбаченими в рамках конституції країни, яка передбачає обов'язкові вимоги та санкції за невідповідність. Санкції за невідповідність повинні бути ефективними, пропорційними та надавати стримуючий вплив (див. Рекомендацію 35). Поняття закону також охоплює судові рішення, які передбачають відповідні вимоги, і які є обов'язковими і мають вплив на території всієї країни.

Злочин відмивання коштів

Посилання (окрім Рекомендації 3) на *злочин відмивання коштів* стосується не лише основного злочину або злочинів, але і допоміжних злочинів.

Злочин фінансування тероризму

Посилання (окрім Рекомендації 4) на *злочин фінансування тероризму* стосуються не лише основного злочину або злочинів, але і допоміжних злочинів.

I

Ідентифікаційні дані

Термін “*ідентифікаційні дані*” відноситься до достовірних, незалежних первинних документів, даних чи інформації.

Ініціатор

Власник рахунку, який надає банківський переказ зі свого рахунку, або навіть якщо немає рахунку, фізична або юридична особа, яка ініціює замовлення із замовленням фінансовій установі для виконання банківського переказу.

Іноземні партнери

Іноземні партнери відносяться до міжнародних компетентних органів, які виконують подібні зобов'язання та на які покладені функції щодо співробітництва, яке запитується, навіть, якщо такі іноземні компетентні органи мають різний тип та статус (наприклад, залежно від країни, нагляд за певними фінансовими секторами у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму може здійснюватись наглядовим органом, який також має пруденційні наглядові зобов'язання чи відділом з проведення нагляду ПФР).

К

Кваліфіковані грошові перекази

Транскордонний банківський переказ вищий будь-якого допустимого порогу, як описано у параграфі 5 Пояснювальної записки Рекомендації 16, зазначається:

“Країни можуть прийняти мінімальний поріг транскордонного переказу коштів (не вище USD/EUR 1,000),

у випадку його перевищення повинні застосовуватися наступні міри:

- (a) Країни повинні забезпечувати, що фінансові установи включають до таких переказів: (i) ім'я ініціатора; (ii) ім'я бенефіціара; та (iii) номер рахунку кожного з них, або унікальний номер угоди переказу. Така інформація не потрібна бути перевірена на точність, але якщо є підозри у відмиванні коштів або фінансуванні тероризму, в цьому випадку, фінансова установа повинна перевіряти інформацію, що відноситься до його клієнта.
- (b) Країни можуть, тим не менш, вимагати щоб вхідні транскордонні грошові перекази, що знаходяться нижче порогу, містили необхідну і точну інформацію про відправника.

Компетентні органи

Визначення компетентні органи відноситься до всіх державних органів⁷⁶, які визначені зобов'язаними боротися з відмиванням коштів та/або фінансуванням тероризму. Зокрема, до них належить Підрозділ фінансової розвідки (ПФР); органи, які наділені функціями розслідування та/або пред'явлення обвинувачення за злочином відмивання коштів, пов'язаними предикатними злочинами та злочином фінансування тероризму, та арешту/замороження та конфіскації кримінальних активів; органи, що отримують повідомлення про транскордонне перевезення валюти та оборотних інструментів на пред'явника; та органи, які мають обов'язки з регулювання та нагляду в сфері боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму або обов'язки щодо моніторингу з метою забезпечення виконання фінансовими установами та визначеними нефінансовими установами та професіями вимог в сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. Саморегулівні органи не слід вважати компетентними органами.

Конфіскація

Визначення *конфіскація*, що включає, де можливо, вилучення, означає остаточне позбавлення коштів та інших активів на підставі рішення уповноваженого органу або рішення суду. Конфіскація або вилучення відбувається в судовому або адміністративному порядку, який передає право власності визначених коштів або інших активів державі⁷⁷. В такому випадку, особа (и) або юридична особа (и), що мали

⁷⁶ До них належать органи фінансового нагляду, створені як незалежні неурядові організації з законними повноваженнями.

⁷⁷ При використанні в оцінці ефективності термін *конфіскація* може мати ширше значення

частку в зазначених коштах або іншому майні на момент конфіскації або вилучення, втрачає всі права на конфісковані або вилучені кошти або інші активи. Рішення щодо конфіскації або вилучення, як правило, пов'язані з обвинувальним вироком або рішенням суду коли конфіскована або вилучена власність визнається власністю, що була отримана внаслідок порушення закону або використовувалась з метою порушення закону.

Конфіскація без винесення обвинувального вироку

Конфіскація без винесення обвинувальному вироку суду, означає конфіскацію через судові процедури, пов'язані з кримінальним злочином, для яких не є обов'язковим обвинувальний вирок за вчинення злочину.

Кореспондентські банківські відносини

Кореспондентські банківські відносини – це надання банківських послуг одним банком (банком-кореспондентом) іншому банку (банку-респонденту). Великі міжнародні банки зазвичай діють як кореспонденти для тисячі інших банків у всьому світі. Банку-респонденту може надаватись великий спектр послуг, включаючи управління грошима (наприклад, управління рахунками, що приносять процентні прибутки, виражені в різних валютах), міжнародні грошові перекази, чековий кліринг, наскрізні рахунки та послуги обміну іноземних валют.

Кошти

Термін “*кошти*” відноситься до активів будь-якого виду, речових чи неречових, матеріальних чи нематеріальних, рухомих чи нерухомих, незалежно від форми придбання, та правові документи чи інструменти в будь-якій формі, в тому числі електронній чи цифровій, що підтверджують право на, чи частку в таких активах.

Кошти або інші активи

Термін “*кошти або інші активи*” означає будь-які активи, які охоплюють, та не обмежуються фінансовими активами, економічними ресурсами, майном будь-якого виду, матеріального чи нематеріального, рухомого чи нерухомого, незалежно від форми придбання, та правові документи чи інструменти в будь-якій формі, електронній чи цифровій, що підтверджують право на, чи частку в таких коштах чи інших активах, які охоплюють, та не обмежуються банківськими кредитами, дорожніми чеками, банківськими чеками, грошовими переказами, акціями, цінними паперами, облігаціями, траттами, акредитивами, та відсотковими ставками, дивідендами чи іншим доходом від або

вартістю, що походить з або генерується такими коштами чи

іншими активами.

Країна	В усіх випадках в рекомендаціях FATF до визначення <i>країна</i> або <i>країни</i> в рівній мірі застосовуються території або юрисдикції.
Кримінальна діяльність	Визначення <i>кримінальна діяльність</i> означає: (а) всі злочинні діяння, які є предикатними до злочину відмивання коштів в країні, або (б) щонайменше ті злочини, які є предикатними злочинами, як це зазначено в Рекомендації 3.
М	
Майно	<i>Майно</i> означає активи будь-якого виду, речові або неречові, рухомі або нерухомі, матеріальні або нематеріальні, а також правові документи чи інструменти, які засвідчують право на них або на відсотки у таких активах.
Міжнародні організації	Міжнародними організаціями є установи, створені на основі формальних політичних угод між їх країнами-членами, які мають статус міжнародних угод; їх існування визнається законодавством їх країн-членів; та вони не розглядаються як резидентні інституційні одиниці країн, в яких вони розташовані. Приклади міжнародних організацій включають ООН та афілійовані міжнародні організації, такі як: Міжнародна морська організація; регіональні міжнародні організації, такі як: Рада Європи, інституції Європейського Союзу, Організація з безпеки та співробітництва в Європі та Організація Американських Штатів; воєнні міжнародні організації, такі як: Організація Північно-Атлантичного договору, та економічні організації, такі як: Всесвітня торгова організація чи Асоціація країн Південно-Східної Азії тощо.
Н	
Наглядові органи	<i>Наглядові органи</i> означають визначені компетентні органи або недержавні органи, відповідальні за забезпечення додержання фінансовими установами («наглядові органи за фінансовими установами» ⁷⁸) та/або ВНУП вимог з протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. Недержавні органи (які можуть включати деякі види саморегульованих органів ⁷⁹) повинні мати повноваження здійснювати нагляд та застосовувати санкції до фінансових установ або ВНУП відповідно до вимог з протидії

⁷⁸ Включаючи органи з нагляду за додержанням основних принципів, які здійснюють функції нагляду, пов'язані з впровадженням Рекомендацій FATF.

⁷⁹ При проведенні оцінки з ефективності термін *наглядові органи* включає в себе саморегульовані органи

відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. Такі недержавні органи повинні бути уповноважені законом здійснювати функції, покладені на них, та підпадати під нагляд компетентного органу стосовно цих функцій.

Накладання арешту

Термін *накладання арешту* означає заборону здійснювати переказ, конвертування, розпорядження або переміщення майна на основі дій, ініційованих компетентним органом або судом в рамках механізму замороження. Однак, на відміну від заходів замороження, арешт здійснюється в рамках механізму, який дозволяє компетентному органу або суду здійснювати контроль над конкретним майном. Майно, на яке накладено арешт, залишається у власності фізичної або юридичної особи (осіб), які мають частку у певному майні на час арешту, хоча компетентний орган або суд часто здійснює дії щодо володіння, керування або управління арештованим майном.

Наскрізні рахунки

Кореспондентські рахунки, які використовуються безпосередньо третіми сторонами, щоб вести справи від свого імені

Невідкладно

Слово *невідкладно* означає питання часу включення осіб, визначених Радою Безпеки ООН або його відповідними Комітетами (наприклад, Комітетом 1267, Комітетом 1988, Комітетом з питань застосування санкцій 1718 або Комітетом з питань застосування санкцій 1737). Для цілей Резолюції Ради Безпеки № 1373 (2001) слово *невідкладно* означає за наявності вагомих підстав або обґрунтованих причин для того, щоб підозрювати або мати переконання в тому, що особа є терористом або фінансує тероризм чи терористичну організацію. В обох випадках слово *невідкладно* має розглядатись в контексті необхідності попередження витоку і розсіювання коштів та інших активів, пов'язаних з терористами, терористичними організаціями, тими, хто фінансує тероризм, а також в контексті розповсюдження зброї масового знищення і потреби в глобальних, узгоджених діях для швидкого перешкоджання та протидії витоку.

Неправдиве декларування

Неправдиве висвітлення курсу валют або транспортування інших оборотних інструментів на пред'явника, або введення в оману стосовно інших відповідних даних, які необхідні для подання у декларації, чи іншим чином на прохання влади. Це включає в себе неправильне заповнення декларації відповідно до вимог.

Неприбуткові організації	Юридичні особи або утворення чи організації, які в першу чергу займаються підвищенням або виділенням коштів для таких цілей як: благодійність, релігія, культура, освіта, соціальні або братські цілі або для проведення інших видів «добрих справ».
Обґрунтовані заходи	Термін <i>обґрунтовані заходи</i> означає відповідні заходи, які є пропорційними ризикам відмивання коштів або фінансування тероризму.
В односторонньому порядку (ex parte)	Розгляд справи без попереднього повідомлення та участі задіяної сторони.
Оборотні інструменти на пред'явника	<i>Оборотні інструменти на пред'явника</i> включають грошові інструменти на пред'явника зокрема: дорожні чеки; оборотні інструменти (зокрема чеки, векселі та платіжні доручення), видані на пред'явника, індосовані без обмежень, виписані на фіктивного одержувача, або в такій формі, що право власності переходить при передачі; неповні інструменти (зокрема чеки, векселі та платіжні доручення) підписані, але без зазначення ім'я одержувача.
Основні принципи	Під <i>основними принципами</i> розуміються Основні принципи ефективного банківського нагляду, видані Базельським комітетом банківського нагляду, Цілі та принципи регулювання ринку цінних паперів, розроблені Міжнародною організацією комісій з регулювання ринку цінних паперів та Принципи з нагляду за страховою діяльністю, видані Міжнародною асоціацією з нагляду за страховою діяльністю.
П	
Пакетний переказ	Це переказ що складається з ряду окремих грошових переказів що відправляються до тієї ж фінансової установи, і може/не може в кінцевому рахунку призначатися іншим особам.
Переконаний	У випадку посилання на фінансову установу, <i>переконану</i> таким чином, щоб установа була спроможна обґрунтувати свою оцінку перед компетентними органами.
Повинен	З метою здійснення оцінки додержання вимог Рекомендацій FATF, слово <i>повинен</i> має таке ж значення, що і <i>зобов'язаний</i> .
Пов'язаний з фінансуванням тероризму або відмиванням коштів	Використовується для опису валюти або оборотних інструментів на пред'явника, відносно валюти або оборотних інструментів на пред'явника, які є: (I) доходами від, або які

використовуються, або призначені або були виділені для використання в фінансуванні тероризму, терористичних актів чи терористичних організацій, або (II) відмивання доходів від відмивання грошей або предикатних злочинів, або засобів, які використовувалися або призначалися для використання при вчиненні таких злочинів.

Політичні особи

Іноземними політичними особами є особи, наділені значними державними функціями в іноземній країні, наприклад, Глави держав чи урядів, значні політичні діячі, урядові, судові і військові посадовці вищого рангу, чільні керівники державних корпорацій, важливі посадовці політичних партій.

Національними політичними особами є особи, наділені значними державними функціями у власній країні, наприклад, Глави держав чи урядів, значні політичні діячі, урядові, судові і військові посадовці вищого рангу, чільні керівники державних корпорацій, важливі посадовці політичних партій.

Особами, які наділені або були наділені значними функціями міжнародною організацією, є члени вищого керівництва, наприклад, директори, заступники директорів, члени Ради або особи, які виконують еквівалентні функції.

Визначення публічних осіб не має намір охоплювати осіб середнього або більш нижчого рангу у зазначених категоріях.

Послуги з переказу коштів або цінностей

Послуги з переказу коштів або цінностей є фінансові послуги, які передбачають прийняття готівки, чеків, інших грошових інструментів або інших засобів збереження цінностей та здійснення платежу відповідної суми у готівці або іншій формі бенефіціару засобами зв'язку, передачі повідомлень, переказу або через клірингову мережу, до якої належить установа, що надає послуги з переказу коштів або цінностей. Операції, що здійснюються за таких послуг, можуть включати нові платіжні методи. Іноді ці послуги мають зв'язки з певними географічними регіонами та описуються з використанням безлічі специфічних термінів, таких як *hawala*, *hundi*, *fei-chen*.

Платіж з обкладинкою	Банківський переказ, який поєднує в собі повідомлення про платіж, відправлене безпосередньо фінансовою установою-відправником до фінансової установи-одержувача з інструкціями щодо направлення платежу (обкладинка) через одного або кількох посередників фінансових інститутів.
Правові утворення	Термін “ <i>правові утворення</i> ” стосується явних трастів або інших подібних правових утворень. Приклади інших подібних утворень (в цілях протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму) включають <i>fiducie</i> (лат. довірче управління), <i>treuhand</i> (нім. управління майном за дорученням довірителя) та <i>fideicomiso</i> (іспан. довірче управління за спадком).
Р	
Рахунки	Під час посилання на “рахунки” необхідно також розуміти й інші подібні ділові стосунки між фінансовими установами та їх клієнтами.
Ризик	Усі посилання на <i>ризик</i> стосуються ризику відмивання коштів та/або фінансування тероризму. Цей термін слід розглядати разом з текстом Пояснювальної записки до Рекомендації 1.
С	
Саморегульвна організація	Саморегульвна організація – це орган, який представляє певну професію (наприклад, адвокатів, нотаріусів, інших незалежних експертів з правових питань або бухгалтерів), утворений з членів – представників такої професії, і який бере участь у регулюванні осіб, які мають кваліфікацію, щоб почати займатися цією професією, і які є практикуючими спеціалістами, а також здійснює певні функції нагляду або моніторингу. Такі органи повинні забезпечувати виконання правил з метою забезпечення додержання високих етичних та моральних стандартів цими практикуючими представниками професій.
Серійний платіж	Пряма послідовність платежів, де банківський переказ і інформація про платіж рухаються разом від фінансової установи-відправника до фінансової установи-отримувача напрямую або через одного або кількох посередників фінансових установ (наприклад, банків-кореспондентів).
Т	
Терорист	Термін <i>терорист</i> означає будь-яку особу, яка (і) вчиняє, здійснює спробу вчинити терористичні акти будь-якими

способами, прямо або опосередковано, протиправно та умисно; (ii) бере участь в якості співучасника у терористичних актах; (iii) організовує або керує вчиненням терористичних актів; або (iv) здійснює вклад у вчинення терористичних актів групою осіб, які діють зі спільною метою, якщо вклад здійснено умисно і з метою сприяння вчиненню терористичного акту, або з усвідомленням, що згадана група осіб має намір вчинити терористичний акт.

Терористичний акт

Терористичний акт включає:

(a) діяння, що є злочином в рамках і як визначено в одному з наступних договорів: Конвенція про боротьбу з актами незаконного захоплення літаків (1970), (ii) Конвенція про боротьбу з незаконними актами, спрямованими проти безпеки цивільної авіації (1971), (iii) Конвенція про попередження і покарання за злочини проти осіб, що знаходяться під захистом міжнародного права, включаючи дипломатичних агентів (1973), (iv) Міжнародна Конвенція про заборону захоплення заручників (1979), (v) Конвенція про фізичний захист ядерних матеріалів (1980), (vi) Протокол про боротьбу з незаконними актами насильства в аеропортах, що обслуговують міжнародну цивільну авіацію, який доповнює Конвенцію про боротьбу з незаконними актами, спрямованими проти безпеки цивільної авіації (1988), (vii) Конвенція про боротьбу з незаконними актами, спрямованими проти безпеки морської навігації (2005), (viii) Протокол про боротьбу з незаконними актами, спрямованими проти безпеки нерухомих платформ, встановлених в континентальному шельфі (2005), (ix) Міжнародна конвенція про боротьбу з терористичним бомбуванням (1997) та (x) Міжнародна конвенція про боротьбу з фінансуванням тероризму (1999).

(b) будь-яке інше діяння, покликане спричинити смерть або сильні тілесні ушкодження цивільним особам, чи будь-яким іншим особам, які не беруть активну участь у військових діях під час збройного конфлікту, коли таке діяння за своїм характером чи в певному середовищі має за мету залякати населення, або примусити Уряд чи міжнародну організацію вчинити, або відмовитися від вчинення певних дій.

Терористична організація

Термін *терористична організація* - це група терористів, яка: (i) вчиняє, або прагне вчинити терористичний акт за допомогою будь-яких засобів, безпосередньо чи опосередковано, протиправно та умисно; (ii) бере участь як співучасник в терористичному акті; (iii) організовує чи іншим чином керує вчиненням терористичного акту; або (iv) здійснює вклад у вчинення терористичного акту групою осіб, які діють зі

спільною метою, якщо вклад здійснено умисно і з метою сприяння вчиненню терористичного акту, або з усвідомленням, що згадана група осіб має намір вчинити терористичний акт.

Точний

Використовується для опису інформації, яка була перевірена на точність.

Треті сторони

Для цілей Рекомендацій 6 та 7 термін *треті сторони* включає, не обмежуючись, фінансові установи та ВНУП. Будь ласка, також зверніться до Пояснювальної записки до Рекомендації 17.

Транскордонний грошовий переказ

Термін транскордонний грошовий переказ використовується у випадках коли фінансова установа відправник і фінансова установа одержувач знаходяться у різних країнах. Цей термін також відноситься до серії платежів в якій хоча б одна із залучених фінансових установ знаходиться в іншій країні.

У

Унікальний номер операції

Набір літер або символів, визначений постачальником фінансових послуг, відповідно до платіжних протоколів і розрахункових систем або систем обміну повідомленнями, що використовуються для банківського переказу.

Ф

Фінансова установа – відправник

Фінансова установа що ініціює банківський переказ і направляє кошти шляхом отримання запиту на грошовий переказ від імені відправника.

Фінансова установа – одержувач

Фінансова установа що отримує банківський переказ від фінансової установи відправника напряму або через фінансові установи посередники, і надає змогу отримати кошти одержувачу.

Фінансова установа-посередник

Фінансова установа що бере участь у послідовному ланцюгу що приймає і передає банківський переказ від імені фінансової установи відправника та фінансової установи посередника, або іншої фінансової установи посередника.

Фізичне транскордонне перевезення

В'їзне або виїзне фізичне перевезення готівки або оборотних інструментів на пред'явника з однієї країни в іншу. Цей термін також включає наступні види перевезення: (1) фізичне перевезення особою, в багажі особи або транспортного засобу; (2) завантаження валюти або оборотних інструментів на пред'явника за допомогою контейнерних вантажів або (3) відправка готівки або оборотних інструментів на пред'явника фізичною або

юридичною особою поштою.

Фінансова група

Фінансова група означає групу, до якої входить материнська компанія чи юридична особа іншого типу, що виконує функцію контролю та координації решти групи щодо здійснення групового нагляду відповідно до основних принципів, разом з відділеннями та/або філіями, які на груповому рівні підлягають політикам та процедурам у сфері протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму.

Фінансові установи

Фінансові установи означають будь-яку фізичну чи юридичну особу, що здійснює один або декілька наступних видів діяльності або операцій на користь чи від імені клієнта:

1. Прийняття депозитів та інших коштів, що підлягають поверненню, від клієнтів⁸⁰.
2. Видача кредитів⁸¹.
3. Фінансовий лізинг⁸².
4. Послуги з переказу коштів чи цінностей⁸³.
5. Випуск та управління платіжними засобами (наприклад, кредитні та платіжні картки, чеки, дорожні чеки, грошові перекази та банківські тратти, електронні кошти).
6. Фінансові гарантії та зобов'язання.
7. Торгівля:
 - a) інструментами грошового ринку (чеки, векселі, депозитні сертифікати, деривативи тощо);
 - b) іноземною валютою;
 - c) валютними, відсотковими та індексними інструментами;
 - d) цінними паперами, що підлягають передачі;
 - e) товарними ф'ючерсами.
8. Участь у випусках цінних паперів та наданні фінансових послуг, пов'язаних з цими випусками.
9. Управління окремим та колективним портфелем цінних паперів.
10. Збереження та управління грошима чи ліквідними цінними паперами від імені інших осіб.
11. Інший вид інвестування, адміністрування та управління коштами від імені інших осіб.
12. Андеррайтинг та розміщення страхування життя та іншого страхування, пов'язаного з інвестуванням⁸⁴.
13. Обмін грошей та валюти.

⁸⁰ Також охоплює приватну банківську діяльність.

⁸¹ Включає *між іншим*: споживчий кредит; іпотечний кредит; факторинг, з чи без ресурсу; та фінансування комерційних операцій (включаючи конфіскацію).

⁸² Не поширюється на угоди фінансового лізингу відносно споживчих продуктів.

⁸³ Не застосовується до фізичної чи юридичної особи, яка забезпечує фінансові установи лише повідомленням чи іншими системами підтримки передачі коштів. Див. Пояснювальну записку до Рекомендації 16.

⁸⁴ Стосується як страхових установ, так і страхових посередників (агенти та брокери).

Фінансування тероризму

Фінансування тероризму - це фінансування терористичних актів, а також терористів та терористичних організацій.

Фундаментальні принципи внутрішнього законодавства

Принципи, які відносяться до основних правових принципів, на яких базуються національні правові системи, та які запроваджують систему, в межах якої створюється внутрішнє законодавство та здійснюються повноваження. Ці фундаментальні принципи зазвичай містяться або виражаються в національній Конституції чи аналогічному документі, чи на основі рішень суду найвищого рівня, що має повноваження на створення обов'язкових тлумачень та визначень внутрішнього законодавства. Не зважаючи на те, що зазначені принципи будуть різнитись в кожній країні, деякі приклади цих фундаментальних принципів включатимуть права здійснення судочинства, презумпції невинності, та право особи на ефективний захист судами.

Ц**Цільові фінансові санкції**

Термін *цільові фінансові санкції* означає замороження активів та заборону надання коштів або інших активів, прямо або опосередковано, на користь визначених фізичних або юридичних осіб.

Ю**Юридичні особи**

Термін *Юридичні особи* означає будь-які установи, які не є фізичними особами, що можуть встановити постійні клієнтські відносини з фінансовою установою або володіють майном. Вони включають компанії, корпорації, фонди, заклади, інститути, партнерства або асоціації та інші відповідні аналогічні установи.

Я**Явний траст**

Явний траст відноситься до трасту, чітко створеного довірителем, зазвичай у формі документу, наприклад, письмового правочину чи трасту. Вони протилежні трастам, які створюються відповідно до законодавства і які не є результатом чіткого наміру або рішення довірителя щодо створення трасту або подібних правових угод (наприклад, конструктивний траст).